

BESCHIKKING VAN GEDEPUTEERDE STATEN VAN ZEELAND

Op 15 januari 2002 is een verzoek ingekomen van N.V. Elektriciteits-Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ te Borssele om een revisievergunning als bedoeld in artikel 8.4 van de Wet milieubeheer. De aanvraag is ingekomen met een bijbehorend Milieueffectrapport. Op 23 april 2002 is aanvullende informatie ontvangen met betrekking tot dit Milieueffectrapport.

Op 17 juli 2002 is de aanvraag aangevuld met een gewijzigde situatietekening van de aangevraagde windmolens. Het aantal te plaatsen windmolens is daarbij teruggebracht van 6 naar 5.

Op 24 oktober 2002 is de aanvraag aangevuld met nadere informatie over de opslag van SRM diersmeermiddelen en loodsen voor de ontvangst, opslag en doseren van secundaire brandstoffen. Hierbij zijn tekeningen gevoegd die de situatie aangeven van de inrichting na de bouw van de loodsen en doseerinstallatie. Wij beschouwen deze tekeningen als aanvulling op de tekeningen uit bijlage 3 van de aanvraag.

Op 13 november 2002 is de aanvraag aangevuld met nadere informatie over de koelwaterdebieten en de kwaliteit van het te lozen lenswater van het machinehuis van de kolencentrale. Deze informatie omvat gegevens die van belang zijn voor de aanvragen in het kader van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) en de Wet op de waterhuishouding (Wwh).

Op 26 februari 2003 is de aanvraag aangevuld met een gewijzigde situering van de geplande windmolen en terreingrenzen. Tevens wordt aan de aanvulling van 24 oktober 2002 een derde meestook- en verkleiningsinstallatie toegevoegd. De tekeningen uit Bijlage 3 van de aanvraag en de aanvulling van 17 juli 2002 komen hiermee te vervallen.

Op 24 juni 2003, kenmerk 035836/10/34, hebben wij op basis van deze aanvraag en MER, met inachtneming van het bepaalde in Wet milieubeheer en Algemene wet bestuursrecht, vergunning verleend voor de gevraagde activiteit. Deze vergunning, ingevolge de Wet milieubeheer is op 15 september 2004, zaaknummer 200304448/1, door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vernietigd. Met dit besluit beschikken wij opnieuw op de voormelde aanvraag en bijbehorende aanvullingen.

De aanvraag is, naar aanleiding van de vernietiging van de vergunning, opnieuw aangevuld bij brief van 3 november 2004, waarin EPZ ons verzoekt opnieuw op de aanvraag te beschikken. De aanvulling bevat gegevens over de inmiddels geplaatste windmolens, opgave volgens het Bva van de meestookcapaciteit, de meetverplichtingen, verblijftijd en minimum temperatuur en een nieuwe versie (versie 9) van het Handboek Secundaire brandstoffen. Tevens wordt aangegeven dat er een aantal onderzoeken uitgevoerd zijn c.q. gepland zijn om emissies te verminderen.

Op 7 februari 2005 is de aanvraag nogmaals aangevuld met betrekking tot de te plaatsen DeNOx-installatie en een flora- en faunatoetsing.

Op 8 april 2005 hebben wij een aanvulling op de aanvraag ontvangen waarin dat deel van de aanvraag met betrekking tot het meestoken van communaal rwzi-slib, rwzi compost, flocculatie ontkings-slib en pluimveemest wordt ingetrokken en de flora- en faunatoetsing wordt aangevuld met gegevens omtrent de windturbines.

1. AANVRAAG

De inrichting bestaat naast een kolengestookte eenheid (BS-12) uit een kleine gasturbine-eenheid (BS-20) en vijf windturbines. De kerncentrale van EPZ op de locatie Borssele, eenheid BS-30, wordt als een aparte inrichting beschouwd en valt buiten deze vergunning.

BS-12 is een conventionele, kolengestookte elektriciteitscentrale. Als hoofdbrandstof wordt steenkool gebruikt. Als alternatieve brandstof kan aardgas worden toegepast. Naast steenkool worden secundaire brandstoffen (schone en niet-schone biomassa en afvalstoffen) meegestookt. Daarnaast wordt fosforovengas (FOG) dat bij Thermphos ontstaat als brandstof gebruikt.

In 1997 zijn, om de mondiale klimaatverandering tegen te gaan, in Kyoto internationale afspraken gemaakt over de terugdringing van de emissies van broeikasgassen. De betreffende afspraken zijn formeel in februari 2005 in werking getreden. Ook Nederland zal de emissies van broeikasgassen jaarlijks structureel moeten verminderen. Teneinde daaraan te kunnen voldoen zal duurzame energie,

dat wil zeggen energie gewonnen uit hernieuwbare bronnen, de komende jaren een substantieel aandeel moeten krijgen in de nationale energievoorziening. In de Uitvoeringsnota Klimaatbeleid heeft het kabinet beschreven dat in het jaar 2010 het aandeel duurzame energie 5% zal moeten bedragen. Naar verwachting zal bijna de helft daarvan worden opgebracht door de energiewinning uit biomassa en afval. Het meestoken van afval en biomassa in kolencentrales heeft een positieve invloed op de CO₂-reductie-doelstelling, op besparing van fossiele brandstoffen en de hoeveelheid te storten afvalstoffen.

Met inachtneming van het bepaalde in het klimaatbeleid en het op 24 april 2002 met de Ministeries van EZ en VROM gesloten Convenant "Kolencentrales en CO₂-reductie", is EPZ voornemens de capaciteit voor secundaire brandstoffen verder uit te breiden van 120 kton (droge stof) tot 600 kton (as received). Derhalve worden de volgende combinaties van brandstoffen aangevraagd:

Kolen
kolen + aardgas en/of FOG
kolen (+ aardgas en/of FOG) + schone biomassa (witte lijst)
kolen (+ aardgas en/of FOG) + niet-schone biomassa (gele lijst)
kolen (+ aardgas en/of FOG) + schone biomassa (witte lijst) + niet-schone biomassa (gele lijst)

Het verstoken van de genoemde brandstofmixen heeft tot gevolg dat er emissies naar de lucht en naar het oppervlaktewater plaatsvinden. Om deze emissies te beperken zijn in de aanvraag voorzieningen aangegeven in de vorm van een DeNOx-installatie, elektrostatisch filter, een rookgasontzwavelingsinstallatie (ROI) en een afvalwaterbehandelingsinstallatie (ABI).

De gasturbine-installatie BS-20 doet dienst als pieklasteenheid, als noodstroomvoorziening van de BS-12 en is tegelijkertijd ook een van de noodstroomvoorzieningen van de kerncentrale. De eenheid kan ook dienst doen als zogenaamde black-start-unit voor de locatie. Daarnaast wil EPZ het aandeel duurzame energie ook uitbreiden door het plaatsen van een vijftal windmolens op het kolenpark.

Dit betekent dat de vigerende vergunningen (oprichtingsvergunning uit 1984, wijzigingsvergunning uit 2000 en diverse meldingen) van de kolencentrale aangepast moeten worden. Omwille van het overzicht is een nieuwe, de gehele inrichting omvattende vergunning, waarin de reeds vergunde/gemelde activiteiten worden meegenomen, aangevraagd (een revisievergunning ingevolge artikel 8.4 van de Wet milieubeheer).

De inrichting is gelegen aan de Zeedijk 32 te Borssele, kadastraal bekend gemeente Vlissingen M 1315, 772 en Borsele, sectie A, nummers 1406, 1407, 1386, 1387, 1405, 1403, 1402, 1399, 1398, 1396, 1395, 1393, 1321 en 1320,

2. PROCEDURE

Voor de voorbereiding van de beschikking is de procedure als bedoeld in afdeling 3.5 van de Algemene wet bestuursrecht en afdeling 13.2 van de Wet milieubeheer gevolgd.

3. COORDINATIE

a. Wvo

Op 15 januari 2002 is tevens op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo), alsmede de Wet op de waterhuishouding (Whh), aan de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat vergunning gevraagd voor bovengenoemde inrichting. De behandeling daarvan heeft gecoördineerd plaatsgevonden met de aanvraag Wet milieubeheer. Op 23 mei 2003 zijn de vergunningen ingevolge de Wvo en Whh door Rijkswaterstaat Directie Zeeland verleend. Tegen deze vergunningen is geen beroep ingesteld en ze zijn daarom van kracht en onherroepelijk geworden. Gecoördineerde behandeling is derhalve niet meer aan de orde.

b. Woningwet

Voor het veranderen van de inrichting vindt er nieuwbouw plaats die is aan te merken als bouwen in de zin van de Woningwet. De onderhavige vergunning wordt voor deze veranderingen niet eerder van kracht dan nadat de betrokken bouwvergunning is verleend.

4. MER

Bij de aanvraag is een milieueffectrapport (MER) gevoegd voor het meestoken van secundaire brandstoffen in BS-12. Met het uitbrengen van een startnotitie op 8 september 2000 is een Milieu Effect Rapportage (m.e.r.-procedure) opgestart op grond van het Besluit milieu-effectrapportage 1994, onderdeel C, categorieën 18.2 en 22.3. Dit MER is op 23 april 2002 aangevuld met nadere gegevens omtrent geluid, emissies en acceptatiecriteria, energetisch rendement, meest milieuvriendelijk alternatief en afzetmogelijkheden van vliegass.

In het MER is o.a. aandacht besteed aan verschillende alternatieven. In het geval van het nulalternatief is uitgegaan van de vergunde situatie, te weten het stoken van kolen en 120 kton droge stof per jaar biomassa en afval. Als uitvoeringsalternatieven is men uitgegaan van de aangevraagde activiteit met daarbij optimalisatie van verschillende werkwijzen (meer aanvoer per schip en/of trein, geluidsvermindering installaties, wijze van opslag van de secundaire brandstoffen en aanvullende emissie beperkende voorzieningen). Voor het meest milieuvriendelijke alternatief is aangehouden de voorgenomen activiteit met de genoemde uitvoeringsalternatieven die de beste mogelijkheden bieden voor bescherming van het milieu.

De schriftelijk ingediende opmerkingen over het MER en het verslag van de op 13 maart 2002 gehouden openbare zitting zijn, ten behoeve van de opstelling van het toetsingsadvies, aan de Commissie voor de MER toegezonden.

Zoals eerder is opgemerkt is de aanvraag op 3 februari 2005 aangevuld met betrekking tot het plaatsen en in bedrijf hebben van een DeNOx-installatie in de vorm van een SCR. Deze installatie is niet meegenomen in het bij de aanvraag gevoegde MER. Wij zijn echter van mening dat de gevolgen voor het milieu, zoals die in het MER zijn beschreven, door het toepassen van de DeNOx-installatie alleen in positieve zin worden beïnvloedt. Het belangrijkste effect is een afname van de emissie van NO_x, welke naar onze mening voldoende in de aanvulling zijn beschreven. Daarnaast zal er een afname van de emissie van kwik als gevolg van de SCR optreden.

Voorts hebben geen nieuwe ontwikkelingen en omstandigheden plaatsgevonden waardoor het noodzakelijk is het MER aan te vullen. Wij komen dan ook tot de conclusie dat het MER actueel is en derhalve niet hoeft te worden aangevuld.

5. ADVIES COMMISSIE MER

Het toetsingsadvies van de Commissie voor de Milieu-effectrapportage is op 1 mei 2002 ontvangen. De Commissie geeft aan dat in het MER, inclusief de aanvulling, de essentiële informatie aanwezig is om het milieubelang een volwaardige plaats in de besluitvorming te geven. De ingebrachte adviezen en opmerkingen naar aanleiding van het MER zijn bij het toetsingsadvies van de Commissie betrokken.

Voorts heeft de Commissie enkele aanbevelingen, die naar de mening van de Commissie van belang zijn voor de kwaliteit van de besluitvorming. Het betreft de volgende punten.

a. Geluid

Bij vervanging dan wel revisie van componenten van de bestaande installatie, dienen de mogelijkheden voor de reductie van de geluidsemissie te worden overwogen. Het is van belang om bij vervanging te letten op uitvoering volgens het ALARA-principe. Ook is het zinvol om er bij de uitwerking voor te zorgen dat in de toekomst te realiseren reducties van de geluidsimmissie niet gefrustreerd wordt.

In paragraaf 6.5 van deze overwegingen wordt hierop verder ingegaan.

b. Emissies

Bij de besluitvorming dient te worden onderbouwd welke maatregelen getroffen worden om de luchtemissie zo veel mogelijk te beperken en in ieder geval aan de emissie-eisen en –grenswaarden te voldoen. Ook acht de Commissie het zinvol om aan te geven hoe invulling gegeven zal worden aan het NO_x-emissiebeleid.

In hoofdstuk 11 van de voorschriften zijn bepalingen opgenomen ten aanzien van de emissie van diverse stoffen naar de lucht. De motivering van de te treffen maatregelen ter beperking van de luchtemissie zijn in paragraaf 6.8 van de overwegingen opgenomen. De maatregelen bestaan zowel uit de in de aanvraag genoemde voorzieningen als hetgeen in de voorschriften is opgenomen. In hoofdstuk 11 van de voorschriften zijn verder diverse onderzoeken naar de mogelijkheid om emissie van bepaalde stoffen te voorkomen c.q. te verminderen, opgenomen. Ten aanzien van de invulling van het NO_x-emissiebeleid verwijzen wij naar paragraaf 6.8.4 van de overwegingen en het feit dat EPZ besloten heeft om een DeNOx-installatie te bouwen in de vorm van een SCR.

c. Acceptatiecriteria

De commissie beveelt aan om aan acceptatiecriteria speciale aandacht te geven. Zo stelt ze voor de monstroken te toetsen aan de emissiegrenswaarden van tabel 16.1 uit het ontwerp-LAP en de hieruit af te leiden acceptatiecriteria in het acceptatiebeleid te verankeren.

In hoofdstuk 16 van het LAP wordt het mengen van afvalstoffen onder bepaalde voorwaarden mogelijk gemaakt. Zo wordt aangegeven dat afvalstoffen met de in tabel 16.1 opgenomen maximaal toegestane concentraties aan EOX, kwik, cadmium, thallium, dioxines en PCB gemengd mogen worden ten einde in een e-centrale of cementoven te mogen worden bij- of mee-gestookt. Deze tabel is in voorschrift 16.6 overgenomen.

Ten aanzien van de uitwerking van de te hanteren acceptatiecriteria van secundaire brandstoffen merken wij op dat in het LAP de criteria verwoord zijn waaraan een acceptatieprocedure voor afvalstoffen moet voldoen. EPZ heeft een dergelijke procedure uitgewerkt in het Handboek Secundaire Brandstoffen, wat onderdeel uitmaakt van deze vergunning. De nieuwe acceptatieprocedure (versie 9) is getoetst aan de criteria in het LAP en De Verwerking Verantwoord, zie paragraaf 6.14 van deze overwegingen.

d. Energetisch rendement

Aanbevolen wordt om duidelijk te maken bij welke hoeveelheid mee te stoken secundaire brandstoffen de vuurhaardtemperatuur nog hetzelfde kan blijven. Tevens beveelt de commissie aan om in het monitoring/evaluatieprogramma het werkelijk gerealiseerde rendement te evalueren.

In de aanvulling van de aanvraag van 2 november 2004 zijn de verblijftijd, de minimum temperatuur en het zuurstofgehalte van de rookgassen vastgesteld onder de slechtst denkbare omstandigheden, namelijk het bedrijven van de installatie op laaglast met de maximale toevoer van de laagst technisch mogelijke calorische input van biomassa/afval. Daarnaast dient op grond van voorschrift 16.13 de nominale afvalverbrandingscapaciteit voor schone biomassa te worden vastgelegd. Voor fosforovengas is dit reeds in de aanvraag aangegeven.

In voorschrift 15.1 is het effect van het meestoken van biomassa en afvalstoffen op het energetisch rendement als te onderzoeken item ten behoeve van de evaluatie van het MER opgenomen.

e. Meest milieuvriendelijke alternatief (MMA)

De commissie adviseert om in het besluit goed te onderbouwen waarom onderdelen van het MMA wel of niet in het voorkeursalternatief zijn opgenomen. Daarnaast acht zij het raadzaam om in het monitoring/evaluatieprogramma de werkelijke HCl- en HF-emissies te monitoren die op zullen treden, mede in relatie tot de afscheiding van de halogeenzuren in de rookgasreinigingsinstallatie en het al dan niet terugvoeren van ABI-slib in de vuurhaard.

Twee onderdelen uit het MMA (te weten: alternatieven voor vervoer en toepassen van doekenfilter in combinatie met adsorbens) zijn niet in het voorkeursalternatief meegenomen. Ten aanzien van vervoersalternatieven wordt verwezen naar punt 6.9 van deze overwegingen. Ten aanzien van de toepassing van een doekfilter met adsorbens merken wij op dat dit filter met name bedoeld was om de concentraties van SO₂, HCl, Hg en dioxines te verminderen. Deze techniek maakt mede vanwege de hoge operationele kosten geen onderdeel uit van het voorkeursalternatief. Hierbij merken wij op dat er een DeNOx-installatie in de vorm van een SCR geplaatst wordt (zie aanvulling op de aanvraag van 3 februari 2005). Een van de effecten van een SCR is dat het rendement van de verwijdering van Hg aanzienlijk toeneemt (zie paragraaf 6.8.7 van

deze overwegingen). Verder wordt de GAVO eind 2005 grotendeels vernieuwd, waardoor het rendement van de ROI zal verbeteren en daardoor de emissies van SO₂ en HCl zal afnemen. In paragraaf 6.8.7 wordt ingegaan op de emissie van fluor en chloor.

Ten behoeve van de evaluatie van het MER dienen diverse onderzoeken te worden uitgevoerd, zoals is aangegeven in voorschrift 15.1 van de vergunning. ABI-slib mag niet teruggevoerd worden (voorschrift 16.2). De motivering hiervoor wordt gegeven in paragraaf 6.8.3 van deze overwegingen. In voorschrift 11.2 is aangegeven dat alle in voorschrift 11.1,1 en 11.1.2 genoemde emissies, waaronder HCl en HF, gerapporteerd moeten worden in het op te stellen MJV.

f. Kwaliteit en afzet van vliegias

De Commissie beveelt aan om in het monitoringsprogramma de kwaliteit van de vliegias te evalueren in relatie tot enerzijds de afzetmogelijkheden en anderzijds de samenstelling van het meegestookte brandstofpakket.

In voorschrift 15.1 van deze vergunning is opgenomen dat er een analyseprogramma moet worden overlegd dat ten grondslag ligt aan het evaluatierapport van de MER. Daartoe behoort ook de kwaliteit en afzet van vliegias. Daarnaast is voorschrift 16.12 opgenomen. Hierin wordt bepaald dat indien het meestoken van biomassa/afvalstoffen de kwaliteit van de reststoffen (bodem- en vliegias en gips) zodanig beïnvloedt dat de afzet niet of niet voldoende is gewaarborgd, het meestoken van de betreffende biomassa/afvalstof wordt gestaakt.

6. OVERWEGINGEN MET BETREKKING TOT DE AANVRAAG IN RELATIE TOT HET WETTELIJK TOETSINGSKADER

De onderhavige aanvraag is getoetst aan het wettelijk toetsingskader. Hierbij is een splitsing gemaakt tussen een doelmatigheidsbeoordeling en een beoordeling op milieuhygiënische aspecten.

Bij de beoordeling op milieuhygiënische aspecten:

- zijn de bestaande toestand van het milieu, de gevolgen voor het milieu die de inrichting kan veroorzaken en de mogelijkheden tot bescherming van het milieu en de ontwikkelingen betrokken;
- is rekening gehouden met de beleidsuitgangspunten en met de geldende richtwaarden (voor zover van toepassing);
- zijn de geldende grenswaarden, de regels gesteld in een instructie AMvB, de in de provinciale milieuverordening opgenomen instructieregels en de aanwijzingen die met betrekking tot de beslissing op de aanvraag door de Minister zijn gegeven, in acht genomen (voor zover van toepassing).

Dit heeft geleid tot het volgende.

6.1 Algemeen

De inrichting is gelegen aan de oostzijde van het industriegebied Vlissingen-Oost. Het vigerende bestemmingsplan voor de locatie is Zeehaven- en industrieterrein Sloegebied 1994. Beïnvloeding van de landschappelijke inpassing van de inrichting is minimaal omdat de inrichting is gevestigd op een industrieterrein. De aanvraag heeft ook betrekking op het plaatsen van 5 windmolens. Deze worden geplaatst in een gebied waar reeds meerdere windmolens aanwezig zijn, zodat tengevolge hiervan het landschappelijke beeld niet of nauwelijks zal wijzigen (zie verder paragraaf 6.13 van deze overwegingen).

Nieuwe ontwikkelingen in de directe omgeving zijn het gereedkomen van de Westerscheldetunnel, de voorgenomen aanleg van de Westerschelde Container Terminal (WCT) en het initiatief voor de bouw van een nieuwe gasgestookte elektriciteitscentrale in het Sloegebied. Voor de nieuwe centrale is inmiddels de vergunningprocedure opgestart. Dit is overigens geen initiatief van EPZ.

6.2 IPPC

Vanaf oktober 1999 moeten nieuwe (en belangrijke wijzigingen aan bestaande) inrichtingen voldoen aan de Europese IPPC (Integrated Pollution Prevention and Control) richtlijn; vanaf 30 oktober 2007 geldt deze eis ook voor alle bestaande inrichtingen. Bepaalde bedrijfsmatige (met name industriële) activiteiten moeten worden voorzien van een vergunning teneinde 'een hoog niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel te bereiken'. Dit moet worden gerealiseerd door het voorkomen of beperken van emissies naar lucht, water en bodem, met inbegrip van maatregelen betreffende afval.

Om te komen tot dit hoge beschermingsniveau wordt elke activiteit getoetst aan de best beschikbare techniek (BBT; in het engels: Best Available Techniques (BAT)). Bij de bepaling van de best beschikbare technieken moeten de in bijlage IV van de richtlijn vermelde punten, waaronder de kosten en de baten, speciaal in aanmerking worden genomen. In de zogenoemde BREF's (BAT Reference Documents) zijn per bedrijfstak of per activiteit de best beschikbare technieken weergegeven. De BREF's zullen worden opgesteld voor elke industriële activiteit die genoemd wordt in bijlage I van de IPPC-richtlijn, maar zijn nog niet voor alle bedrijfstakken vastgelegd. Daarnaast zijn er de zogenaamde horizontale BREF's, waarin de best beschikbare technieken voor een bepaalde activiteit zijn vastgesteld. De BREF's zullen op termijn in de NeR worden opgenomen, te samen met een oplegnotitie. Van een BREF mag alleen gemotiveerd worden afgeweken.

Hoewel de BREF's zo veel mogelijk gericht zijn op een integrale behandeling en beoordeling van de milieuaspecten van bedrijven uit de betrokken sector, worden soms bepaalde relevante aspecten niet of niet volledig gedekt. Dit geldt vooral bij lokale aspecten als geluid, stank en externe veiligheid.

In Bijlage I van de IPPC-richtlijn is aangegeven welke categorieën van industriële activiteiten onder de werkingssfeer van de richtlijn vallen. In deze bijlage zijn Stookinstallaties met een hoeveelheid vrijkomende warmte van meer dan 50 MW als zodanig aangewezen onder categorie 1.1. Dat betekent dat de BS-12 onder de werkingssfeer van de IPPC valt. Voor deze categorie is in mei 2005 de BREF Grote Stookinstallaties (Large Combustion Plants) opgesteld. Daarnaast zijn de volgende horizontale BREF's van toepassing:

- Op- en overslag bulkgoederen (tweede draft, juli 2003);
- Industriële Koelsystemen;
- Afgas- en afvalwaterbehandeling;
- Monitoring.

Op termijn komt daar de BREF energie-efficiency bij.

Aangezien in dit geval sprake is van een belangrijke wijziging (het aandeel mee te stoken biomassa neemt aanzienlijk toe), wordt in deze vergunning de toetsing aan de IPPC uitgevoerd. Daarbij zijn tevens de verplichtingen zoals die in de artikelen 3 en 9 van de Richtlijn verwoord zijn, meegenomen. Onderstaand wordt per milieucompartiment aangegeven in hoeverre bepalingen uit een van de hiervoor genoemde BREF's aan de orde zijn en op welke wijze daar rekening mee is gehouden.

Daar waar in de tekst sprake is van de BREF Op- en Overslag bulkgoederen dient gelezen te worden de tweede draft van deze BREF. Gezien de status van deze concept-versie gaan wij er vanuit dat in de definitieve BREF geen wijzigingen in de beschreven BBT's optreden. Op het moment dat de BREF definitief wordt, wordt nagegaan of er aanleiding is om deze vergunning aan te passen. In beginsel wordt er echter vanuit gegaan dat de huidige afweging meer dan voldoende is en er te zijner tijd geen aanpassing noodzakelijk zal zijn.

6.3 Milieuzorgsysteem

Het landelijke en ook ons beleid is erop gericht dat bedrijven worden gestimuleerd om, ten behoeve van de vertaling van de milieuregelgeving naar de actuele bedrijfssituatie en het streven naar een zo gering mogelijke milieubelasting van de bedrijfsactiviteiten, bedrijfsinterne milieuzorgsystemen te implementeren.

In de BREF Grote Stookinstallaties wordt ten aanzien van milieuzorg opgemerkt dat de beste milieuprestaties geleverd worden door een installatie die is uitgerust met de beste technologie en bedreven wordt op de meest effectieve en efficiënte wijze. Dit wordt als volgt onderkend in de IPPC-richtlijn definitie voor "techniek" : *"zowel de gebruikte technologie als de wijze waarop de installatie wordt ontworpen, gebouwd, onderhouden, bedreven en ontmanteld"*.

Voor IPPC-installaties geldt dat een milieuzorgsysteem (MZS) het instrument is dat door bedrijven gebruikt kan worden om op een systematische en aantoonbare manier om te gaan met zaken als ontwerp, bouw, bedrijven en ontmantelen van een installatie. Een MZS bevat de organisatorische structuur, verantwoordelijkheden, taken en bevoegdheden en procedures, en is een bron van continue verbetering van de milieuprestaties. Een MZS is het meest effectief en efficiënt wanneer dit onderdeel uitmaakt van het totale management en bedrijfsvoering binnen een bedrijf.

Veel bedrijven beschikken over een MZS dat is opgezet en gecertificeerd volgens internationale normen als EN-ISO 14001 en EMAS. Opgemerkt wordt dat een zorgsysteem volgens de systematiek van de EN-

ISO 14001 een organisatie als eenheid neemt, terwijl de BREF een engere reikwijdte heeft. Met name activiteiten met betrekking tot producten en diensten die een bedrijf heeft, vallen buiten de scope van de IPPC. Het beschikken over en werken volgens een MZS is in de BREF Grote Stookinstallaties aange-merkt als BBT, ook al is het MZS niet gecertificeerd volgens een internationale norm (paragraaf 3.15.1). Het voldoen aan bijv. de EN-ISO 14001 kan dan ook als aanvulling op BBT worden gezien.

In december 1998 is het milieuzorgsysteem van EPZ volgens de norm NEN-EN-ISO-14001 geïmplementeerd en voor het eerst gecertificeerd. Om het MZS in deze vergunning te borgen is in de voorschriften opgenomen dat er een beheerssysteem (voorschrift 7.1), een onderhoudsmanagementsysteem (voorschrift 7.4) en een meet- en registratiesysteem (voorschrift 7.7) aanwezig moeten zijn. Deze systemen maken deel uit van een milieuzorgsysteem.

Een ander aspect van het Milieuzorgsysteem is het jaarlijks opstellen van een Milieujaarprogramma. Daarnaast wordt meestal een Bedrijfsmilieuplan (BMP) opgesteld, waarin de voor de komende jaren te nemen maatregelen gefaseerd worden opgenomen. De in het BMP aangekondigde maatregelen worden daarna zonodig in het kader van de Wm geformaliseerd door middel van een vergunning of een melding. Een BMP is feitelijk een uitwerking op bedrijfsniveau van doelstellingen die tussen een bepaalde bedrijfstak en de overheid zijn afgesproken.

Voor de elektriciteitssector bestaan dergelijke doelstellingen niet. Desondanks wilde EPZ toch voor het individuele bedrijf vrijwillig een BMP opstellen. Gegeven de diverse ontwikkelingen in beleid en regelgeving ten aanzien van de kolencentrales is het overleg over dit BMP in goede samenspraak tussen het bedrijf en de betrokken overheden opgeschort. In verband met het willen meestoken van grotere hoeveelheden biomassa ontstond vervolgens de noodzaak om de vergunning te wijzigen en is besloten eerst deze wijziging (overigens inclusief de revisie van de bestaande vergunning) af te handelen en daarna aan het BMP verder te werken. Het gevolg van deze werkwijze is dat in deze vergunning een aantal wijzigingen in beleid en regelgeving al doorgevoerd zijn en in de voorschriften verschillende nadere verplichtingen/onderzoeken zijn opgenomen.

Wij gaan er van uit dat de eerdere positieve benadering van EPZ voor wat betreft het hanteren van een BMP wordt voortgezet. Een eventueel op te stellen BMP zal dan weliswaar minder strategisch van karakter zijn dan gebruikelijk. De daadwerkelijke uitvoering zal door middel van jaarplannen vorm gegeven kunnen worden. Tevens kan in een BMP aandacht besteed worden aan de verbredingsonderwerpen (duurzaam ondernemen).

Ten aanzien van de monitoring van emissies naar onder meer lucht en water zijn in de BREF Monitoring eisen opgenomen, waarbij geen BBT wordt vastgesteld. In de BREF wordt ingegaan op de redenen waarom monitoring uitgevoerd wordt, door wie, wat en hoe er gemonitord wordt en hoe de gegevens uitgedrukt moeten worden. De BREF bevat verder eisen met betrekking tot monitoring die samen met de emissiegrenswaarden in vergunningen moeten worden opgenomen, een interpretatie van de monitoringsgegevens ten opzichte van de grenswaarden en eisen ten aanzien van de rapportage van de monitoringsgegevens. Deze verplichting is in voorschrift 7.7 opgenomen.

Ten aanzien van de rapportage merken wij op dat de inrichting valt binnen de categorie 3 van Bijlage 1 van het Besluit milieuverlaglegging. Dat betekent dat jaarlijks een milieujaarverslag opgesteld moet worden volgens de eisen zoals die in Bijlage 2 van het Besluit milieuverlaglegging zijn gesteld.

Beoordeling en conclusie

EPZ beschikt over een milieuzorgsysteem dat gecertificeerd is volgens ISO 14001. Daarmee wordt voldaan aan BBT als bedoeld in de BREF Grote Stookinstallaties. Om het aanwezige MZS te borgen zijn diverse voorschriften opgenomen. Ten aanzien van rapportage geldt dat de inrichting onder het Besluit milieuverlaglegging valt.

6.4 Bodem en grondwater

In het kader van de operatie Bodemsanering in gebruik zijnde Bedrijfsterreinen (BSB) is in 1992 een nulfase-onderzoek uitgevoerd. De rapporten zijn als bijlage 12 bij de aanvraag gevoegd. Nabij de gasturbine is een verontreiniging met minerale olie aanwezig. Hiervoor is een grondwaterbeheersplan opgesteld om verdere verspreiding te voorkomen. Voor het overige bevatten de terreinen van de kolencentrale geen relevante verontreinigingen. Een en ander wordt bevestigd door periodiek uitgevoerde grondwateranalyses bij de kolen- en de vliegasoepslag.

De Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB) is van toepassing op potentieel bodembedreigende bedrijfsmatige activiteiten binnen inrichtingen als bedoeld in de Wet milieubeheer. Deze NRB beschrijft het beleid met betrekking tot maatregelen en voorzieningen gebaseerd op de stand der wetenschap en techniek waarbij als uitgangspunt wordt gehanteerd dat door een doelmatige combinatie van maatregelen en vloestofdichte voorzieningen een verwaarloosbaar risico wordt gerealiseerd. Hiervoor zijn in de NRB een aantal bedrijfsactiviteiten beschreven. Afhankelijk van de aanwezige bodembeschermende voorzieningen dient de betreffende bedrijfsactiviteit in een bodemrisicocategorie te worden ondergebracht.

Binnen de inrichting vinden de volgende relevante potentieel bodembedreigende activiteiten plaats: op- en overslag van chemicaliën, smeer- en dieselolie, kolen, biomassa, bodem- en vlieggasberging. Daarnaast zijn transformatoren aanwezig en is er binnen de inrichting een onderhoudswerkplaats en is er een brandweeroefenplaats. De chemicaliën en transformatoren zullen boven lekbakken, eventueel met een chemisch bestendige coating, worden opgeslagen. Verder worden onderhoudswerkzaamheden aan machines e.d. uitgevoerd boven een ondoordringbare vloer. Eventueel verontreinigd regenwater wordt gecontroleerd op verontreinigingen alvorens het geloosd wordt. In de aanvraag is aangegeven dat er een bodemrisico inventarisatie conform de methodiek van de NRB uitgevoerd zal worden.

De kolen worden opgeslagen op het kolenpark. De bodem onder het kolenpark bestaat uit bentoniet. Rondom het kolenpark zijn een aantal peilbuizen aanwezig, waaruit tweemaal per jaar het grondwater wordt bemonsterd en geanalyseerd. Het run-off water wordt opgevangen in een gootsysteem rond het kolenpark en verzameld in een bassin dat in verbinding staat met de afvalwatertank. Deze voorzieningen komen overeen met hetgeen in de BREF Grote Stookinstallaties is aangemerkt als BBT, nl. opslag op een vloestofdichte ondergrond met gecontroleerde afvoer van regenwater (paragraaf 4.5.2). Ook de vlieggas, bodemas en gips worden opgeslagen op een speciaal daarvoor aangelegde vloestofdichte vloer met opvang van regenwater en controlesysteem voor het grondwater. Biomassa wordt opgeslagen in loodsen met een vloestofdichte vloer of in silo's, wat als BBT kan worden aangemerkt (paragraaf 5.5.1)

In de BREF Op- en overslag Bulkgoederen worden aan de opslag van chemicaliën vergelijkbare eisen gesteld als in de diverse CPR-richtlijnen. Een lekbak die de totale hoeveelheid vloeistof die boven de lekbak bewaard wordt kan bevatten, wordt in deze BREF als BBT aangemerkt.

De aanvraag omvat tevens ten behoeve van de SCR-installatie de opslag van ammoniak in een dubbelwandige tank, die in een lekbak geplaatst wordt. De leidingen vanaf de tank naar de installatie worden uitgevoerd in roestvast staal waarbij zo het aantal flenzen beperkt wordt. In oktober 2004 is een bodemonderzoek uitgevoerd ter plaatse van de toekomstige ammoniakopslagtank en de installatie. Op de onderzochte locaties is ter hoogte van de toekomstige opslagtank in een van de monsters een verhoogd ammoniumgehalte aangetroffen en ter hoogte van de installatie zijn verontreinigingen in de vorm van slakresten aangetroffen. Het grondwater bevat een verhoogd gehalte aan arseen, maar dat is naar verwachting van natuurlijke oorsprong (een verhoogd arseengehalte in grondwater wordt vaker in Zeeland en zeker in het Sloegebied aangetroffen). Op basis van het uitgevoerde onderzoek is er milieuhygiënisch gezien geen bezwaar om de onderzochte terreindelen voor bouwdoeleinden te gebruiken.

Zoals hiervoor is aangegeven is in de BREF Op- en overslag Bulkgoederen een lekbak die de totale hoeveelheid vloeistof die boven de lekbak bewaard wordt kan bevatten, als BBT aangemerkt. De dubbelwandige tank heeft dezelfde functie als een lekbak, zodat EPZ op dit punt aan BBT voldoet.

In hoofdstuk 2 van de voorschriften zijn nadere bepalingen opgenomen ten aanzien van de bescherming van de bodem in het algemeen. Deze voorschriften zijn gericht op het treffen van preventieve bodembeschermende voorzieningen conform de NRB bij potentieel bodemverontreinigende activiteiten en het met een bepaalde regelmaat monitoren van het grondwater. In voorschrift 9.1 en 9.3 wordt het opstellen van laad- en losprocedures voorgeschreven. In hoofdstuk 10 zijn nadere eisen opgenomen op grond van de CPR 15-1 ten aanzien van de opslag van gevaarlijke stoffen.

Beoordeling en conclusie

De huidige samenstelling van de bodem is vastgelegd in onderzoeksrapporten, die bij de aanvraag gevoegd zijn. De in potentie bodembedreigende, aangevraagde activiteiten zijn getoetst aan de diverse BREF's en voldoen aan BBT. Rekening houdend met de in de aanvraag beschreven bodembeschermende voorzieningen en de in de hoofdstukken 2, 9 en 10 van de voorschriften opgenomen bepalingen is sprake van een verwaarloosbaar risico conform de NRB.

6.5 Geluid

Rond het industrieterrein Vlissingen-oost is bij Koninklijk Besluit van 26 juli 1991 een geluidszone vastgesteld. Voor de zijde van het industrieterrein waar EPZ is gelegen was op één woning sprake van een saneringssituatie. Uit het saneringsonderzoek is gebleken dat het niet mogelijk was maatregelen te treffen teneinde de saneringssituatie op te lossen. Voor deze woning is door de minister dan ook een hogere grenswaarde vastgesteld van 57 dB(A). Uit het bij de aanvraag gevoegde akoestisch rapport blijkt dat de door EPZ aangevraagde en deels nieuwe activiteiten op een vergunningpunt in de nachtperiode zorgt voor een overschrijding met maximaal 1 dB(A) van de in 1983 afgegeven vergunningsvoorschriften. In de dag- en avondperiode is sprake van een afname ten opzichte van de in 1983 afgegeven vergunningsvoorschriften welke varieert tussen de 1 en de 11 dB(A). De vergunning is hierop aangepast. Omdat voor de in de revisievergunning aangegeven uitbreidingen in de nachtperiode meer geluidruimte nodig is dan op basis van de vigerende vergunning is toegestaan, hebben wij de aangevraagde geluidsemissie getoetst aan de geluidzone en de op de gevels van de binnen de zone gelegen woningen vastgestelde maximaal toelaatbare geluidbelasting (MTG).

De bijdrage van EPZ bedraagt op de geluidzone maximaal 42 dB(A) etmaalwaarde. Hiermee komt de geluidbelasting op de zone als gevolg van de aangevraagde geluidruimte van EPZ inclusief de in vergunningen van andere bedrijven toegestane geluidruimte op 50 dB(A).

EPZ veroorzaakt op de woning gelegen aan de Weelhoekweg 10 de hoogste geluidbelasting. De geluidbelasting veroorzaakt door alleen EPZ is op de gevel van deze woning maximaal 52 dB(A), tijdens de normale werkzaamheden. De totale geluidbelasting op de gevel van deze woning als gevolg van alle op het industrieterrein aanwezige industrie is 57 dB(A). Deze 57 dB(A) is berekend met toepassing van de aangepaste luchtdemping en een correctie van 7 dB(A) in de 63 Hz oktaafband. Deze correctie is toegepast omdat uit door ons en het adviesbureau DGMR uitgevoerde metingen is gebleken dat in deze oktaafband structureel hogere geluidsniveaus worden berekend dan gemeten. In totaal zijn rond het industrieterrein Vlissingen-oost meer dan 30 metingen verricht in de periode tussen half 1998 en 2002 waarin dit effect is aangetoond. Hieruit is geconcludeerd dat de gevonden afwijking in de 63 Hz oktaafband structureel is. Voor de bepaling van het verschil tussen de metingen en de berekeningen zijn de bedrijfs-situaties van het industrieterrein tijdens de metingen op elkaar afgestemd.

De vastgestelde MTG-waarde op deze woning is 57 dB(A). Er wordt op deze woning voldaan aan de gestelde MTG-waarde. Ook op alle andere woningen welke gelegen zijn binnen de geluidzone rond het industrieterrein Vlissingen-oost wordt voldaan aan de vastgestelde maximaal toelaatbare geluidbelasting op de gevel van de betreffende woningen.

Gezien de grote afstand van de inrichting tot de gevels van de woningen (> 500 meter) is ervoor gekozen de controlepunten in de directe nabijheid van de inrichting te situeren. Op deze controlepunten zijn grenswaarden voor het langtijdgemiddelde geluidsniveau opgenomen. Hierdoor blijft toetsing aan de gestelde grenswaarde door middel van controlemetingen op een aantal punten mogelijk. Op een aantal andere vergunningpunten zal controle door alleen metingen niet meer mogelijk zijn. Indien noodzakelijk kan de geluidbelasting op deze punten worden gecontroleerd door bronmetingen aangevuld met overdrachtsberekeningen.

Daar de bescherming als gevolg van maximale geluidsniveaus alleen van belang is op de gevels van woningen is ervoor gekozen in de voorschriften maximale geluidsniveaus ter plaatse van de gevels van woningen op te nemen en niet op de controlepunten. Gezien de aard van de inrichting en de afstand van de inrichting tot de gevels van de dichtsbijgelegen woningen worden echter geen hoge maximale geluidsniveaus verwacht.

In de BREF Grote Stookinstallaties wordt niet expliciet aangegeven wat BBT is ten aanzien van het aspect geluid. Wel wordt in meer algemene bewoordingen in paragraaf 3.12 aangegeven welke maatregelen getroffen kunnen worden om de geluidsuitstraling naar de omgeving te verminderen. Een van de maatregelen is het in een gebouw plaatsen van de machines. In de BREF Industriële koelinstallaties wordt voor kustgebieden doorstroomkoeling als BBT aangemerkt. Overigens leiden andere criteria dan geluid tot deze keuze. Omdat bij de BS-12 gebruik gemaakt wordt van doorstroomkoeling is er geen koeltoren, wat op zich al een enorme geluidsbron is. Volgens het akoestisch rapport zullen motoren van de biomassa-installaties in de gebouwen worden geplaatst. Deze uitgangspunten zijn in over-

eenstemming met de uitgangspunten zoals die genoemd worden in paragraaf 3.6 van de BREF Industriële koelinstallaties.

In paragraaf 4.2.2. van de BREF Industriële koelinstallaties wordt de reductie van geluid als aandachtspunt aangemerkt om te komen tot BBT. Wij kunnen instemmen met de redenering van EPZ dat zij op dit moment voldoen aan het ALARA-principe. Er zijn momenteel geen geluidsbronnen aanwezig die bij vervanging tot een lagere totale geluidsbelasting zullen leiden. Bij vervanging van apparatuur dient wel rekening te worden gehouden met het ALARA-principe. Op grond van voorschrift 7.5 dienen wijzigingen in de geluidsbelasting periodiek te worden geïnventariseerd en bronnen met een bronvermogen van meer dan 100 dB(A) direct te worden gemeten.

In hoofdstuk 3 van de voorschriften zijn de toegestane langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus vastgelegd, evenals de manier waarop deze berekend moeten worden.

Beoordeling en conclusie

Met de doorstroomkoeling en het rekening houden met het ALARA-principe bij vervanging, wordt voldaan aan BBT. Uit de uitgevoerde berekeningen blijkt dat de bijdrage als gevolg van de inrichting op de geluidszone inpasbaar is en de bijdrage op woningen binnen de zone niet leiden tot een overschrijding van de MTG-waarden. In hoofdstuk 3 van de voorschriften zijn bepalingen ten aanzien van geluid opgenomen.

6.6 Energie

Het verwijderen van biomassa en afvalstoffen waarbij sprake is van een hoger energierendement in vergelijking met verbranding in reguliere afvalverbrandingsinstallaties (avi's) wordt vanuit het Landelijk afvalstoffenplan (LAP) gestimuleerd. Elektriciteitscentrales behalen doorgaans een hoger energierendement (ca. 40%) dan genoemde afvalverbrandingsinstallaties (ca. 22%). Wij zijn van mening dat de aangevraagde activiteit vanuit energetisch oogpunt ten opzichte van verwerking in avi's positief is te noemen. Deze mening wordt bevestigd in een second-opinion die in opdracht van de provincie Zeeland is uitgevoerd door ECN in Petten (d.d. 17 oktober 2002, nr. 8.20266-02/GR 1). In deze second-opinion wordt gesteld dat de geringe stookwaarde van bijv. papierslib van invloed is op het rendement van de installatie (zou van 40% naar ca. 35% gaan), maar dat dit nog altijd beter is dan bij een avi.

Van de toegevoerde energie via de brandstoffen wordt in de ketel van BS-12 ruim 90% aan de stoom overgedragen. Via de turbine en generator wordt circa 40% van de primaire energie omgezet in elektriciteit. Daarbij is reeds verdisconteerd de hoeveelheid energie die voor het eigen gebruik van de installatie nodig is. Als gevolg van de inzet van de logistieke installaties voor het meestoken van biomassa en afval zal dit eigen energieverbruik toenemen met circa 10%.

In de BREF Grote Stookinstallaties wordt in paragraaf 4.5.4 het verbranden van poederkool, zeker als dat tangentiaal gebeurt, als BBT aangemerkt. In paragraaf 4.5.5 wordt aangegeven dat een rendement van 36-40% voor bestaande installaties BBT is. In paragraaf 5.5.4 van de BREF Grote Stookinstallaties wordt aangegeven dat de thermische efficiency van biomassa beduidend lager is dan van kolen. Om de thermische efficiency te borgen zijn in de voorschriften 16.10 en 16.11 eisen gesteld aan de gemiddelde stookwaarde van kolen resp. de mee te stoken secundaire brandstoffen.

EPZ is toegetreten tot het convenant Benchmarking energie-efficiency. De eerste ronde van het convenant is in 2004 afgesloten door indiening van een definitief Energie Efficiency Plan. In de tweede ronde wordt de afstand tot de wereldtop bepaald en jaarlijks vindt een monitoringrapportage plaats aan het VBE.

Vanaf 1 januari 2005 vindt de handel in CO₂-emissierechten plaats. Doel hiervan is dat reducties in de emissie van CO₂ daar genomen worden waar dit vanuit kosteneffectiviteit het meest effectief is. Volgens artikel 8.13a, tweede lid, is het niet toegestaan om voorschriften op te nemen in een vergunning voor een inrichting die onder artikel 16.5, eerste lid valt, inhoudende een emissiegrenswaarde voor de directe emissie van broeikasgassen en ter bevordering van een zuinig gebruik van energie in de inrichting. Een en ander wordt verder geregeld in een emissievergunning die het bevoegd gezag de Nederlandse Emissieautoriteit (NEA) afgeeft.

Ten aanzien van energie efficiency is in de BREF Grote Stookinstallaties geen BBT opgenomen. In paragraaf 4.5.5. wordt aangegeven dat technieken en maatregelen om de thermische efficiency te verbete-

ren op dit moment de beste opties zijn. Door deelname aan het Convenant Benchmarking energie-efficiency en de CO₂-emissiehandel wordt hier invulling aan gegeven.

In het provinciale milieubeleid Groen Licht is vermeld dat geen sprake mag zijn van grote nadelige gevolgen ten aanzien van de energieopwekking door de inzet van biomassa en afvalstoffen als brandstof. Wij zijn van mening dat door het stellen van een minimum stookwaarde als jaargemiddelde voor de kolen en biomassa/afvalstoffen, de energie-efficiency op een aanvaardbaar niveau gewaarborgd is.

Windenergie

Zowel in het landelijke als in het provinciale milieubeleid wordt windenergie als duurzame energie gezien. Het provinciale beleid, vastgelegd in het milieubeleidsplan Groen Licht (2001-2006), stimuleert het vergroten van het opgestelde vermogen windenergie op de zeehavengebonden industrieterreinen. Het plaatsen van de windmolens past binnen dit beleid.

In hoofdstuk 17 van de voorschriften zijn bepalingen opgenomen ten aanzien van de windturbines.

Beoordeling en conclusie

Gelet op het bovenstaande zijn wij van oordeel dat voldaan wordt aan BBT zoals die in de BREF Grote Stookinstallaties verwoord zijn. Conform artikel 8.13a van de Wm zijn geen verdere voorschriften ten aanzien van energie efficiency in deze vergunning opgenomen.

De gemiddelde stookwaarden van zowel de kolen als de mee te stoken secundaire brandstoffen zijn vastgelegd in resp. voorschrift 16.10 en 16.11. Tevens is de maximale hoeveelheid secundaire brandstoffen die per jaar mogen worden meegestookt, vastgelegd in voorschrift 16.1.3.

6.7 Oppervlaktewater/afvalwater

De inrichting kent een aantal bedrijfsafvalwaterstromen die direct, of indirect na behandeling, op de Westerschelde worden geloosd. De voornaamste zijn koelwater, ketelspuiwater, regenerant demi- en condensaatreinigingsinstallatie, potentieel verontreinigd en schoon hemelwater en effluent afvalwaterbehandelingsinstallaties (ABI) van de rookgasontzwavelingsinstallatie (ROI). Hiervoor zijn in 2003 nieuwe vergunningen in het kader van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) en in het kader van de Wet op de waterhuishouding verleend (zie hoofdstuk 3 van deze overwegingen).

Voor de koeling wordt water uit de Westerschelde gebruikt en stroomafwaarts weer in de Westerschelde geloosd. Aan het koelwater worden chemicaliën en warmte toegevoegd. Deze vorm van koelen wordt doorstroomkoeling genoemd en is in de BREF Industriële Koelsystemen als BBT aangemerkt (paragraaf 4.2.1.4; once-through system). Om de aangroei van macrofouling (mosselen, pokken en oesters) te voorkomen wordt gebruik gemaakt van chloorbleekloog en een speciale coating op pijpen van het koelwaterkanaal. Van de chloorbleekloog wordt dagelijks kort een kleine hoeveelheid gedoseerd (Pulse-Chlorination), wat tevens slijmvorming op de condensorpijpen voorkomt. Pulse-Chlorination wordt in de BREF Industriële Koelsystemen als BBT aangemerkt (paragraaf 4.6.3.2). Om corrosie van de koelers en condensors te voorkomen wordt tevens om de 8 uur ferrosulfaat toegevoegd gedurende 1 uur.

Door secundaire brandstoffen en/of biomassa verontreinigd hemelwater of percolaat wordt verzameld in een vuilwatertank en voor stofbestrijding of als proceswater voor de ROI gebruikt. De eventuele verontreinigingen komen aldus vrijwel volledig in de vlieg- en bodemas terecht. De kwaliteit van deze reststoffen wordt bewaakt en gecertificeerd. Verontreiniging van het oppervlaktewater ten gevolge van morsverliezen en verwaaing van biomassa(stof) is uit te sluiten.

Ten gevolge van het meestoken van secundaire brandstoffen kan een beperkte toename van de te lozen hoeveelheid afvalwater optreden.

In de BREF Afgas- en Afvalwaterbehandeling worden de BBT genoemd voor de behandeling van afvalwater. Dit is echter een aspect dat in de Wvo-vergunning verder geregeld is.

Op de indirecte lozing van afvalwater is de "Instructie-regeling lozingsvoorschriften milieubeheer van 15 maart 1996" van toepassing. In het kader van die regeling dienen regels gesteld te worden met het oog op de kwaliteit van het op het openbaar riool te lozen bedrijfsafvalwater.

Volgens artikel 2, derde lid, van die regeling moet, indien een Wvo-vergunning is vereist of algemene voorschriften krachtens de Wvo gelden, in ieder geval de zogenaamde "vangnetbepaling" worden opgenomen. Dat houdt in dit geval in dat slechts bedrijfsafvalwater in het riool mag worden gebracht, indien door de samenstelling, eigenschappen of hoeveelheid ervan:

- a. de doelmatige werking niet wordt belemmerd van een openbaar riool of de bij een zodanig openbaar riool behorende apparatuur, en
- b. de verwerking niet wordt belemmerd van slib, verwijderd uit een openbaar riool.

Door voornoemde instructie op te nemen in voorschriften 5.1 t/m 5.5 is deze instructie-AMvB voldoende in acht genomen. Voor het overige geldt voor de onderhavige aanvraag geen instructie-AMvB

Beoordeling en conclusie

Zoals hiervoor al is aangegeven zijn de doorstroomkoeling en de te nemen maatregelen om aangroei van macrofouling te voorkomen volgens de BREF Industriële Koelinstallaties aan te merken als BBT. Omtrent het te lozen water zijn eisen gesteld in de vergunning in het kader van de Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren.

Ter uitvoering van de Instructieregeling lozingsvoorschriften milieubeheer zijn in hoofdstuk 5 van de voorschriften nadere bepalingen opgenomen.

6.8 Lucht

Bij wijziging van regelgeving spelen ontwikkelingen in Europees verband een belangrijke rol. Naast de IPPC-richtlijn zijn de volgende Europese emissierichtlijnen in dit verband bepalend:

- richtlijn nr. 2000/76/EG van het Europese Parlement en de Raad van de Europese Unie van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afvalstoffen (PbEG L 332, hierna: de Afvalverbrandingsrichtlijn), welke met ingang van 29 december 2000 in werking is getreden. Deze richtlijn is in de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd door middel van het Besluit verbranden afvalstoffen (Bva) dat sinds 15 april 2004 in werking is getreden. Vanaf 28 december 2005 krijgt dit besluit rechtstreekse werking voor de BS-12.
- de richtlijn 2001/80/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 23 oktober 2001 inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties (Large Combustion Plants, LCP-richtlijn), welke in de Nederlandse wetgeving wordt geïmplementeerd door aanpassing van het BEES-A.
- de richtlijn 2001/80/EG biedt in artikel 4 lidstaten de mogelijkheid een uitzonderingspositie te creëren voor installaties met een oprichtingsvergunning voor 1 juli 1987. Hiervoor wordt door het ministerie van VROM het Nationaal Emissie Reductie Plan (NERP) opgesteld. De BS12 maakt onderdeel uit van dit NERP;
- de richtlijn 2001/81/EG inzake nationale emissie plafonds (National Emission Ceiling, NEC-richtlijn). Hierin zijn normen vastgelegd voor onder andere NO_x, SO₂, NH₃ en VOS, welke verder uitgewerkt zijn in de Nationale emissie doelstelling in het NMP-4. Momenteel worden afspraken gemaakt tussen de overheid en het bedrijfsleven hoe de niveaus van 2010 bereikt kunnen worden. Duidelijk is dat de elektriciteitscentrales hieraan een substantiële bijdrage zullen moeten leveren;
- vanaf 1 januari 2005 vindt handel in emissierechten voor CO₂ plaats en vanaf 1 juni 2005 ook voor NO_x, zodat er een reductie van de emissie van deze stoffen wordt bereikt. Voor CO₂ geldt dat voldaan moet worden aan de Kyoto-afspraken inzake de terugdringing van de uitstoot van broeikasgassen. Met de NO_x-handel wordt een NO_x-reductie beoogd, en wel daar waar ze het meest kosteneffectief te realiseren is. In de praktijk gaat dit inhouden dat een bedrijf, afhankelijk van de eigen prestaties, emissierechten kan kopen of verkopen. Zo zijn NO_x-reducerende maatregelen (deels) te financieren door verkoop van emissierechten.

6.8.1 BEES-A en Bva

In het spraakgebruik worden de termen biomassa en afval doorgaans door en naast elkaar gebruikt. Voor het emissieregime is de aanduiding biomassa of afvalstof feitelijk niet van belang, maar wel het onderscheid in schone (witte lijst) en niet-schone (gele lijst) biomassa, omdat dit verschil de werksfeer van resp. de LCP-richtlijn (nr. 2000/76/EG, 4 december 2000 PbEGL 332, geïmplementeerd in BEES-A) en het Bva bepaalt (het Bva sluit stromen die onder deze definitie vallen uit). De definitie van schone biomassa uit de LCP-richtlijn luidt:

Producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit landbouw- of bosbouw materiaal dat gebruikt kan worden als brandstof om de energetische inhoud ervan te benutten, alsmede de volgende als brandstof gebruikte afvalstoffen:

- plantaardige afvalstoffen uit de land- en tuinbouw;
- plantaardige afvalstoffen van de voedingsindustrie;
- plantaardige afvalstoffen van ruwe pulpproductie en papierproductie uit pulp;

- *kurk;*
- *houtafval, met uitzondering van houtafval dat ten gevolge van een behandeling met houtbeschermingsmiddelen of door het aanbrengen van een beschermingslaag gehalogeneerde organische verbindingen dan wel zware metalen kan bevatten, met inbegrip van in het bijzonder houtafval afkomstig van bouw- en sloopafval.*

Een en ander houdt dus in dat het BEES-A gelet op het bovenstaande tevens betrekking heeft op afvalstoffen, voorzover deze onder de definitie van schone biomassa vallen.

Ter verduidelijking is in onderstaande tabel aangegeven welk emissieregiem van toepassing is bij de diverse mengsels van brandstoffen die aangevraagd zijn:

Brandstof	BEES-A	Bva
Kolen	X	
kolen + FOG en aardgas	X	
kolen (+ aardgas en/of FOG) + schone biomassa (witte lijst)	X	
kolen (+ aardgas en/of FOG) + niet-schone biomassa (gele lijst)		X
Kolen (+ aardgas en/of FOG) + schone- (witte lijst) en niet-schone (gele lijst) biomassa		X

Het BEES-A heeft rechtstreekse werking voor de BS-12 en het Bva heeft dat voor bestaande installaties als de BS12 vanaf 28 december 2005. Tot die tijd dient volgens voorschrift 17.1 al voldaan te worden aan de voorschriften uit de Bijlage bij het Bva.

In artikel 8 van het Bva wordt het bevoegd gezag verplicht enkele onderwerpen (welke categorieën van afvalstoffen mogen worden verbrand, wat de nominale capaciteit van de verbrandingsinstallatie zal zijn en de meet- en bemonsteringsprocedures) in de vergunning te regelen. In hoofdstuk 17 van de voorschriften zijn diverse verplichtingen uit het Bva opgenomen, evenals afwijkingen ten opzichte van het Bva. Deze voorschriften blijven ook na 28 december 2005 van kracht.

In artikel 10 van het Bva wordt het bevoegd gezag de mogelijkheid geboden om binnen bepaalde marges nadere eisen in de vergunning op te nemen ten aanzien van voorschriften in de bijlage van het Bva, waar dit uitdrukkelijk is genoemd. Op grond hiervan is voor kwik een input-eis opgenomen in plaats van een emissie-eis.

emissie-eisen

Bij het opstellen van deze vergunning zijn wij als volgt te werk gegaan: De normen uit BEES-A en Bva zijn rechtstreeks werkend (het Bva vanaf 28 december 2005, tot die tijd volgens voorschrift 17.1), waaraan de **momentane waarden** op elk moment moeten voldoen. Schommelingen in de emissies moeten hier binnenvallen en pieken in de emissies mogen deze normen niet overschrijden. De momentane waarden kunnen gecontroleerd worden volgens de meetmethoden zoals die in respectievelijke regeling behorend bij het BEES-A en Bva zijn vastgelegd.

De **jaargemiddelde waarden** zijn echter lager dan de normen uit het BEES-A en Bva. Door het opnemen van de voorschriften 11.1.1 en 11.1.2 worden de huidige prestaties van de installatie vastgelegd. Hierbij zijn twee mogelijkheden: het vastleggen van een jaargemiddelde concentratie of een jaarvracht. Omdat bij het opnemen van een jaarvracht deze gekoppeld moet worden aan een bepaald aantal draaiuren, hebben wij ervoor gekozen om voor de meeste componenten een jaargemiddelde concentratie in voorschrift 11.1.1 op te nemen; voor de diverse metalen zijn in voorschrift 11.1.2 maximale jaarvrachten opgenomen die niet overschreden mogen worden.

Het vastleggen van vrachten is volgens de Nota van Toelichting op het Bva niet toegestaan, maar op grond van artikel 9, derde lid van de IPPC-richtlijn moet een vergunning emissiegrenswaarden bevatten voor stoffen genoemd in bijlage III die in significante hoeveelheden uit de installatie kunnen vrijkomen. Bovendien hebben wij jaargemiddelde concentraties opgenomen omdat anders een grote toename van de emissie van verontreinigende stoffen wordt vergund. Een dergelijke toename achten wij niet nodig en ongewenst en doet tevens geen recht aan de feitelijke situatie. De opgenomen jaargemiddelde waarden zijn afgeleid van de waarden zoals die door EPZ in de MJV's over de afgelopen 5 jaren (1999 t/m 2003) zijn gerapporteerd (en door ons zijn gevalideerd) en gebaseerd op een goede bedrijfsvoering van de installatie, inclusief de emissiebeperkende voorzieningen. De jaarvrachten gelden voor de totale emissie, ongeacht de verstookte brandstofcombinaties. Hiermee wordt recht gedaan aan de feitelijke situatie, zonder dat EPZ het werken onmogelijk wordt gemaakt.

Volledigheids halve wordt hierbij opgemerkt dat in de gehanteerde referentie jaren nog nauwelijks biomassa is meegestookt.

Om een indruk van de jaarvrachten te geven hebben wij deze als volgt berekend: 1 MW_e levert 3276 Nm³ rookgas (droog rookgas bij 273 K, 101,3 kPa en 6 vol% O₂). Maximaal kan bruto per uur 426 MW_e worden opgewekt, wat resulteert in een rookgasdebiet van 1.395.576 Nm³/h. De jaarvracht is berekend op 5000 equivalente vollasturen (debiet = 6,98 miljard Nm³). In de praktijk wordt een deel van de tijd in vollast en een deel in deellast gedraaid. Daartoe wordt het totaal opgewekt bruto vermogen gedeeld door 426, hetgeen resulteert in het aantal equivalente vollasturen over een bepaald jaar.

In onderstaande tabel is aangegeven welke waarden zijn aangevraagd en welke waarden in de jaren 1999-2003 gemiddeld door EPZ zijn geëmitteerd. Hierbij wordt opgemerkt dat gemiddeld over deze jaren ca. 5000 equivalente vollasturen geproduceerd is. Tevens is aangegeven welke jaargemiddelde concentraties in voorschrift 11.1.1 en 11.1.2 van deze vergunning vastgelegd zijn, met daarbij wat de vrachten, berekend voor 5000 equivalente vollasturen zullen zijn.

component	aanvraag (mengregel met 25% meestook)	gemiddelde concentratie 1999-2003 uit MJV's	gemiddelde vracht 1999-2003 (gem. ca. 5000 vollasturen) uit MJV's *)	gemiddelde concentratie in voorschrift 11.1.1 en 11.1.2	jaarvracht bij concentraties uit 11.1.1. en 11.1.2. berekend op 5000 equivalente vollasturen
NO _x *	emissiehandel (200 mg/m ³)	438	3274 ton	130 mg/Nm ³	907,4 ton
NH ₃ *	(2-5 ppm)			4 mg/Nm ³	27,9 ton
SO ₂	165 mg/m ³	123	1011 ton	165 mg/Nm ³	1152 ton
stof	16,875 mg/m ³	5,9	35,4 ton	5 mg/Nm ³	34,9 ton
HF	7,875 mg/m ³	4,1	30,3 ton	4 mg/Nm ³	27,9 ton
HCl	26,25 mg/m ³	5,1	37,1 ton	10 mg/Nm ³	69,8 ton
Hg	Input		23,6 kg		max. 25 kg
Cd+ Tl	0,015 mg/m ³ (max. 5 kg/j)		1,5 kg		max. 5 kg
zware metalen	0,15 mg/m ³ (max. 338 kg/j)		115 kg		max. 338 kg
totaal dioxines en furanen	0,15 ng/m ³			0,01 ng/Nm ³	
CO	75 mg/m ³			50 mg/Nm ³	
CxHy	15 mg/m ³			5 mg/Nm ³	

* in deze jaren werd geen dan wel slechts een geringe hoeveelheid biomassa meegestookt.

In onderstaande tabel worden de in voorschrift 11.1.1 opgenomen concentraties vergeleken met de concentraties die volgens de BREF Grote Stookinstallaties gerelateerd zijn aan de in de BREF genoemde BBT. Daarbij wordt onderscheid gemaakt in een situatie waarin alleen kolen worden gestookt (hoofdstuk 4 van de BREF) en biomassa wordt meegestookt (hoofdstuk 5 en 8 van de BREF). Hierbij zijn wij er vanuit gegaan dat de SCR in werking is, omdat dit BBT is. Voorts merken wij op dat de in de BREF Grote stookinstallaties genoemde concentraties daggemiddelde waarden zijn, terwijl de in voorschrift 11.1.1 genoemde concentraties jaargemiddelde waarden zijn. Dit betekent dat de vracht over het jaar gemiddeld genomen hetzelfde blijft, maar dat de schommelingen per dag groter kunnen zijn.

component	concentratie in voorschrift 11.1.1 (mg/Nm ³)	concentratie in hoofdstuk 4 van de BREF (mg/Nm ³)	concentratie in hoofdstuk 5 van de BREF (mg/Nm ³)
NO _x	130	90-200	50-200
NH ₃	4	< 5	< 5
SO ₂	165	20-200	50-200
stof	5	5-20	5-20
HF	4	1-5	---
HCl	10	1-10	5-25
dioxines en furanen	0,01 ng/Nm ³	---	< 0,1 ng/Nm ³
CO	50	30-50	50-250

Voor kwik, de som van cadmium en thallium en de som zware metalen geldt dat in de BREF Grote Stookinstallaties geen concentraties genoemd worden. De eis in de BREF is dat voldaan wordt aan BBT, welke bestaat uit toepassing van een elektrostatisch filter en een natte rookgasontzwavelingsinstallatie.

De jaargemiddelde waarden kunnen pas achteraf worden gecontroleerd aan de hand van het op te stellen milieujaarverslag. Op grond van het in voorschrift 7.7 genoemde meet- en registratiesysteem dient EPZ de emissies te toetsen aan de vergunningwaarden, zodat ook in de loop van een jaar inzicht bestaat in de ontwikkelingen in de concentraties en vrachten.

In onderstaande tekst wordt per component gemotiveerd waarom de waarde uit voorschrift 11.1.1 eventueel afwijkt van de gemiddelde waarden zoals die door EPZ zijn gerapporteerd.

6.8.2 CO₂

Als nadere uitwerking van de Uitvoeringsnota klimaatbeleid zijn de volgende afspraken gemaakt tussen de rijksoverheid en de energiesector met als doel de CO₂-uitstoot te verminderen:

- kolencentrales treden toe tot het convenant Benchmarking (reductie van 2 Mton CO₂-equivalenten);
- bij- en meestoken van biomassa (reductie van 3,2 Mton CO₂-equivalenten);
- overige maatregelen met een reductiepotentieel van 1 Mton CO₂-equivalenten.

Dit zijn jaargemiddelden voor de periode 2008-2012. De reductie bij Benchmarking is forfaitair en geen resultaatsverplichting.

Zoals in paragraaf 6.5 is vermeld is EPZ toegetreden tot het Convenant Benchmarking en vindt vanaf 1 januari 2005 handel in CO₂-emissierechten plaats. Uit paragraaf 4.2.1 van het MER blijkt dat ten gevolge van het meestoken van biomassa en afval een reductie optreedt van de emissie van langcyclische CO₂. De emissiereductie wordt volledig ontleend aan de vermeden inzet van steenkool. Met de voorgenomen activiteit wordt met verbranding van 600 kton biomassa en afval per jaar 25% tot 30% steenkool vervangen en daarmee circa 660 kton CO₂-emissie per jaar vermeden. Wij zijn van mening dat dit een zeer aanzienlijke reductie is.

Het inzetten van aardgas en FOG hebben ten opzichte van kolenstook een positieve invloed op de emissies naar de lucht. De inzet van FOG geeft bij de kolencentrale een verhoging van de emissie van langcyclische CO₂, maar omdat enerzijds vermeden wordt dat het FOG bij Thermphos wordt afgefakeld en anderzijds het FOG een deel van de kolen vervangt, levert dit over-all toch een CO₂ reductie op die in gevolge het Kolenconvenant meetelt voor het halen van de Kyoto-doelstelling.

De provincie Zeeland onderschrijft het belang van CO₂-reductie, maar heeft in het milieubeleidsplan Groen Licht aangegeven dat bij de integrale afweging van het meestoken van biomassa de in paragraaf 6.14 opgenomen aspecten zullen worden betrokken.

6.8.3 SO₂

Ten gevolge van de aangevraagde activiteiten en bij het verwachte in te zetten biomassapakket daalt de emissie van SO₂ in beperkte mate ten opzichte van de huidige vergunde situatie. Daarnaast geldt dat het beleid de komende jaren gericht zal zijn op een forse reductie van de SO₂-emissie, om in 2010 aan de NEC-richtlijn te kunnen voldoen. In dat kader is de rijksoverheid met de elektriciteitssector als geheel een hoeveelheid te emitteren SO₂ overeengekomen; binnen de elektriciteitssector is onderling afgesproken dat EPZ vanaf 2010 maximaal 1300 ton SO₂ mag emitteren.

In de BREF's Grote Stookinstallaties en Afgas- en Afvalwaterbehandeling wordt een rookgasontzwavelingsinstallatie (ROI) om de SO₂ uit de rookgassen te verwijderen, als BBT aangemerkt. Daarbij is een rendement van tussen 85 en 98% haalbaar, volgens paragraaf 4.5.8 van de BREF Grote Stookinstallaties. Het BEES-A stelt dat het minimale rendement van de rookgasontzwavelingsinstallatie 85% moet bedragen. Volgens de milieujaarverslagen haalt EPZ de laatste jaren een rendement van meer dan 90% (jaargemiddelde). Wij zijn van mening dat dit rendement BBT is en dat EPZ, gelet op de IPPC, dit rendement dient te behouden c.q. te verbeteren, mede gegeven het belang van bestrijding van de verzuring en vanuit het oogpunt van de milieuzorg en continue verbeteringsgedachte. Door het opnemen van voorschrift 11.7 hebben wij dit rendement geborgd. Wij merken hierbij op dat dit rendement geldt voor zover de ROI normaal in bedrijf is. Bijzondere omstandigheden, zoals bedoeld in hoofdstuk 17 van de Wet milieubeheer, worden hierbij buiten beschouwing gelaten. Hieronder vallen ook de storingsuren van de ROI.

Het gebruik van een ROI heeft de volgende cross-media effecten tot gevolg:

- In een ROI wordt de SO₂ uit de rookgassen in contact gebracht met kalk, waarbij via een chemische reactie gips ontstaat. Het gips kan, mits dit voldoet aan kwaliteitseisen, elders worden toegepast;
- Naast SO₂ worden ook stof (met daaraan zware metalen), HCl en HF uit de rookgassen verwijderd;
- Kwik wordt deels uit de rookgassen verwijderd (zie paragraaf 6.8.7 van deze overwegingen);
- Over de ROI treedt een drukval op;
- De ROI wordt bij een temperatuur bedreven die lager is dan de temperatuur van de rookgassen voor de installatie. Na de ROI moet de temperatuur van de rookgassen weer hoger zijn om boven het dauwpunt te blijven en voldoende stijghoogte te krijgen in de schoorsteen. Daarom wordt gebruik gemaakt van een warmtewisselaar (GAVO), waarbij de warmte voor de ROI uit de rookgassen wordt gehaald en na de ROI weer aan de rookgassen wordt toegevoegd. Hierbij wordt opgemerkt dat er een goed werkende GAVO aanwezig moet zijn omdat de GAVO op zich een behoorlijk lek voor zowel SO₂ als HCl en HF kan zijn.

Door EPZ is een gemiddelde SO₂-emissie van 130 mg/m³ gerapporteerd. Deze emissie is gebaseerd op kolen die gemiddeld 0,72% zwavel bevatten. Uit de MJV's blijkt verder dat de concentratie altijd onder de eis uit het BEES-A ligt, nl. rond 130 mg/m³ tegen 400 mg/m³ in het BEES-A. Sinds 1992 is deze gemiddelde concentratie slechts 7 keer kortstondig overschreden, waarbij de concentratie nooit boven 150 mg/m³ is geweest.

Verwacht wordt dat in de toekomst kolen gestookt zullen (moeten) worden met een zwavelgehalte tot 1%. Dit wordt veroorzaakt door de vraag naar kolen en de aanwezige voorraden op de wereld. EPZ kan slechts in beperkte mate sturen op het zwavelgehalte in de aangeleverde kolen. Wij gaan er van uit dat EPZ zich blijft inspannen om kolen met minder zwavel te verstoken. De gemiddelde jaarconcentratie die is vastgelegd in voorschrift 11.1.1 komt vrijwel overeen met de uitkomst van de mengregel uit het Bva indien de maximale hoeveelheid niet-schone biomassa wordt meegestookt (nl. 165 mg/m³).

GAVO

Zoals bij de cross-media effecten is opgemerkt dient volgens paragraaf 4.5.11 van de BREF Grote stookinstallaties de GAVO te worden vervangen door een andere warmtewisselaar omdat de GAVO een lek is voor SO₂, HF en HCl. Om operationele en economische redenen dient de vervanging alleen overwogen te worden als de GAVO toch gewisseld of vervangen moet worden. Tijdens de komende stop eind 2005 zal de GAVO grotendeels vernieuwd worden waardoor het huidige lek van 4-5% verminderd wordt tot naar verwachting kleiner dan 1%. Daarnaast speelt de levensduur van de centrale een rol bij eventueel vervangen van de GAVO: de levensduur is nu tot omstreeks 2013. Mogelijk wordt deze verlengd tot omstreeks 2023. Indien dat laatste het geval is, wordt omstreeks 2013 de volgende turbinerevisie uitgevoerd. Dat is dan ook de eerst volgende mogelijkheid om de GAVO te verwijderen en te vervangen door een andere warmtewisselaar, dit gezien de lange periode dat deze ombouw in beslag neemt en de centrale uit bedrijf moet.

Om een en ander te borgen is in voorschrift 11.11 opgenomen dat het lek van de GAVO maximaal 1% mag bedragen en is in voorschrift 11.12 een onderzoek naar de mogelijkheden om de GAVO te vervangen tijdens de volgende grote onderhoudsstop met turbinerevisie (omstreeks 2013) voorgescreven.

ABI-slib

Het water wat in de ROI wordt gebruikt, moet worden gezuiverd voordat het geloosd kan worden. Dit zuiveren gebeurt in een afvalwaterbehandelingsinstallatie (ABI) waarbij slib ontstaat (ABI-slib). Het ABI-slib werd tot 15 augustus 2003 teruggevoerd in het proces, maar heeft geen of nauwelijks stookwaarde. Wel bevat het verontreinigingen die door het verstoken er van weer in het milieu terecht kunnen komen. Rapporten van Kema (rapport d.d. 5-11-1992 kenmerk 63122-KES/MAD92-7031 en rapport d.d. 29-5-2000 kenmerk 97583437.sp.1799p03.02c) hebben aangetoond dat de emissies van kwik en fluor hierdoor toenemen met respectievelijk ca. 13% en ca. 30%.

Doordat het ABI-slib nauwelijks stookwaarde heeft, wordt met het meestoken ervan geen energie opgewekt. De verontreinigingen worden derhalve zonder enig doel te dienen onnodig verspreid in het leefmilieu, hetgeen in strijd is met het voorzorgbeginsel. Om voornoemde redenen verbieden wij in voorschrift 16.2 het meestoken van ABI-slib en dient dit slib als een afvalstof, al dan niet na ontwatering c.q. droging, te worden afgevoerd naar een daartoe bestemde afval(bewaar)-inrichting. Hiermee worden de verontreinigingen beheerst en niet onnodig verspreid.

6.8.4 NO_x.

Uit de aanvraag en het MER blijkt dat de voorgenomen activiteit niet van invloed is op de NO_x-emissies. Om deze emissie zoveel mogelijk te voorkomen dan wel te beperken kunnen zowel maatregelen in het proces als nageschakelde technieken worden gebruikt. Als in-proces techniek kunnen low-NO_x-branders (zoals bij EPZ het geval is) worden toegepast. Als nageschakelde techniek komt een selectieve katalytische reductie (SCR) het meest in aanmerking. Zoals uit de aanvulling op de aanvraag van 3 februari 2005 blijkt, zal eind 2005 een dergelijke installatie in bedrijf zijn.

In paragraaf 4.5.9 van de BREF Grote Stookinstallaties wordt aangegeven dat de reductie van NO_x door gebruik te maken van primaire maatregelen (low-NO_x-branders) in combinatie met secundaire maatregelen zoals SCR, BBT is, indien de efficiency van de SCR ligt tussen 80-95%. Verderop in deze paragraaf staat dat primaire maatregelen een onvollediger verbranding en emissie van CO tot gevolg hebben. Om de vlieggas te kunnen gebruiken mag er maximaal 5% onverbrand koolstof in zitten. Deze waarde kan worden bewerkstelligd, maar heeft tot gevolg dat er meer NO_x gevormd wordt. Om de emissie van NO_x te verminderen kan meer NH₃ worden toegevoegd, echter de NH₃-slip mag niet te groot worden om de vlieggas te kunnen blijven gebruiken in de bouw en om geuroverlast in de omgeving te voorkomen. Uit het voorgaande blijkt dat voor een goede verbranding op meer parameters dan alleen NO_x gestuurd moet worden.

De paragraaf 4.5.9 eindigt met de opmerking dat de aan BBT gerelateerde emissies gebaseerd zijn op een daggemiddelde met een specifieke belasting. Piekbelastingen, starts en stops, en perioden waarin de SCR-installatie niet werkt of andere operationele problemen optreden, met als gevolg dat de NO_x-emissie kortstondig hoger zal zijn, zijn hierbij buiten beschouwing gelaten.

In zowel het BEES-A als het Bva zijn emissie-eisen opgenomen voor NO_x. De norm in het BEES-A is echter dusdanig ruim, dat in het verleden reeds afspraken gemaakt zijn tussen de overheid en de sector, waarbij de kolencentrales zich verplichten om de emissie van NO_x te reduceren van 650 mg/m³ zoals in het BEES-A is opgenomen tot 450 mg/m³. Deze waarde is in voorschrift 11.1.1 vastgelegd en geldt totdat de SCR functioneert. Nadat de SCR in bedrijf genomen is zal de emissie afnemen tot maximaal 130 mg/m³, echter hoeveel is op voorhand moeilijk vast te stellen omdat het inbouw in een bestaande installatie betreft. In voorschrift 11.1.1 is daarom een concentratie van 130 mg/m³ opgenomen. Daarnaast is voorschrift 11.1.3 opgenomen, waarin bepaald is dat na 18 maanden stabiele bedrijfsvoering (na garantiemetingen) van de SCR door EPZ wordt aangegeven welke emissie daadwerkelijk gehaald wordt. Tevens zal dan deze vergunning terzake worden aangepast.

Ten aanzien van cross-media-effecten merken wij het volgende op:

- De werking van een SCR berust op een chemisch evenwicht tussen de NO_x uit de rookgassen en NH₃ dat aan de rookgassen wordt toegevoegd voor de SCR. In de installatie stelt het evenwicht zich in, waarbij de NO_x grotendeels omgezet wordt in N₂ en H₂O. Naast een rest NO_x komt er ook een hoeveelheid NH₃ vrij na de SCR, wat ook een verzurende component is. Om de emissie van NH₃ te beperken is in voorschrift 11.1.1 ook voor deze component een emissie-eis opgenomen.
- De emissie van kwik zal afnemen omdat kwik in de SCR geïoniseerd wordt. Kwik in deze vorm wordt in de ROI beter afgevangen dan metallisch kwik (zie paragraaf 6.8.7 van deze considerans).
- Over de SCR vindt een drukval plaats. Om die reden moeten zwaardere motoren voor de rookgasventilatoren geïnstalleerd worden, waardoor het eigen energieverbruik toeneemt.

Zoals hiervoor al aangegeven heeft het meestoken van meer biomassa geen invloed op de emissie van NO_x en daarmee op de immissie van NO₂, zoals in het Besluit luchtkwaliteit is vastgelegd. Daarnaast hebben wij de gevolgen van de SCR voor de immissie berekend en getoetst aan het Besluit luchtkwaliteit (BLK). De berekeningen zijn uitgevoerd met het Nieuw Nationaal Model (Pluim Plus 3.3). Hieruit is gebleken dat de immissie in Vlissingen op dit moment jaargemiddeld 20 ug/m³ is en in 's-Heerenhoek 21 ug/m³. De grenswaarde uit het BLK voor 2010 ligt op 40 ug/m³. Ook zijn de maximale uurgemiddelde concentraties berekend. Deze bedragen 126 ug/m³ in Vlissingen en 130 ug/m³ in 's-Heerenhoek. De grenswaarde in het BLK voor uurgemiddelde is 200ug/m³, welke maximaal 18 keer per jaar mag worden overschreden. Uit de berekening blijkt dat de genoemde maximum concentraties niet eenkeer per jaar worden overschreden.

Vervolgens is een berekening uitgevoerd met een emissie van 100 mg NO_x/m³, dus nadat de SCR in werking is. Hieruit blijkt dat de immissiewaarden in Vlissingen en 's-Heerenhoek nauwelijks verande-

ren. Ook de maximale uurgemiddelde concentraties veranderen in deze plaatsen niet nadat de SCR is geplaatst.

6.8.5 Stof

Bij de verbranding van kolen en secundaire brandstoffen ontstaan bodem- en vlieggas. Het vlieggas wordt met de afgassen mee gevoerd en door een elektrostatisch filter geleid, waarin ca. 99,5 % van de vlieggas wordt afgevangen. Vervolgens gaan de afgassen naar de ROI, waar nog eens ca. 80% wordt afgevangen. Het overall rendement komt daarmee op ca. 99,9%. Het uiteindelijk geëmitteerde stof is grotendeels fijn stof, de deeltjes zijn kleiner dan 10 micrometer. Fijn stof wordt gezien als een prioritair stof, omdat dit tot in de longblaasjes kan dringen en zo tot gezondheidsklachten kan leiden.

In de BREF's Grote Stookinstallaties en Afgas- en Afvalwaterbehandeling worden het bij EPZ toegepaste elektrostatisch filter en ROI als BBT aangemerkt om stof emissies te reduceren. Cross-media effecten zijn hierbij:

- de drukval die ontstaat over zowel het elektrostatisch filter als de ROI;
- de energie die nodig is om deze installaties in bedrijf te houden;
- daarnaast ontstaat een hoeveelheid vlieggas, die hergebruikt kan worden op voorwaarde dat voldaan wordt aan bepaalde kwaliteitseisen.

De BREF Grote Stookinstallaties meldt een concentratie-eis van 5-20 mg/m³ voor bestaande installaties. Rekeninghoudend met de minimalisatieverplichting in het kader van het prioritair stoffenbeleid is in voorschrift 11.1.1 een jaargemiddelde concentratie-eis voor stof opgenomen van 5 mg/m³. Deze eis is tevens lager dan de gemiddelde concentratie over de periode 1999 – 2003 van 5,6 mg/m³. De eis geldt trouwens voor totaal stof; ca. 80% hiervan is fijn stof.

Op grond van het BEES-A geldt voor de BS-12 geen eis voor stof. In het Bva is de emissie-eis voor stof door middel van de mengregel afhankelijk van de hoeveelheid meegestookte niet-schone biomassa.

Ten aanzien van de meting merken wij op dat stof tot 2001 is gemeten met een continuumeter, waarbij het meetbereik niet is afgestemd op de te meten emissie. Vanaf 2001 wordt jaarlijks tijdens de meet-sessies (jaarlijkse controle van de bedrijfsmeters) stof bepaald; het gaat hier om een momentopname van het stofgehalte van de rookgassen na de ROI. Aan de hand van deze (beperkt aantal) metingen is de gemiddelde jaaremisse bepaald. Beide methoden van meten (continu en moment-meting) geven een jaarresultaat met een hoge mate van onnauwkeurigheid en onzekerheid. Tijdens de onderhouds-stop eind 2005 zal een nieuwe continuumeter voor stof worden geïnstalleerd.

Verder merken wij op dat het stof zoals dat nu gemeten wordt globaal voor de helft uit poederkoolvlieggas bestaat en de andere helft gips uit de ROI is. Dat betekent dat tot op heden een te hoge emissie van zware metalen wordt gerapporteerd, omdat de emissie van zware metalen bij gebrek aan een goede meting wordt gebaseerd op de totale stofemissie terwijl zware metalen vrijwel uitsluitend voorkomen in het vlieggasdeel van de stofemissie. Op brancheniveau wordt hier door de KEMA verder onderzoek naar verricht. De genoemde nieuwe continuumeter zal hier naar verwachting meer inzicht in geven.

In het provinciaal milieubeleidsplan Groen Licht is aangegeven dat het nog niet mogelijk is om een doelstelling voor de vermindering van de uitstoot van fijn stof te formuleren. Aangegeven is dat gezien de ernst van de fijn stof problematiek, maatregelen om de uitstoot van fijn stof te beperken een hoge prioriteit moeten krijgen. Hiertoe is in deze vergunning voorschrift 11.8 opgenomen. Op grond van dit voorschrift dient een onderzoek naar de mogelijkheden om de uitstoot van fijn stof te reduceren te worden uitgevoerd en maatregelen te worden getroffen.

Ook voor stof is een berekening uitgevoerd met het verspreidingsprogramma Pluim Plus 3.3, ten einde de immissie van fijn stof te toetsen aan het Besluit Luchtkwaliteit. Hierbij is alleen rekening gehouden met fijn stof dat uit de schoorsteen komt, dus van het verbrandingsproces. Hieruit blijkt dat de jaargemiddelde waarde op de meest ongunstige locatie in de omgeving uitkomt op 33,2 ug/m³, wat onder de grenswaarde van 40 ug/m³ is. De maximale bijdrage van EPZ op deze locatie is 0,003 ug/m³ (worst case).

Tevens geldt als 24-uurgemiddelde een waarde van 50 ug/m³, welke maximaal 35 maal per jaar overschreden mag worden (dagnorm). Uit het verspreidingsprogramma Pluim Plus 3.3 blijkt dat de dagnorm wordt overschreden ten gevolge van de achtergrondconcentratie. De bijdrage van EPZ leidt niet tot een verhoging van de overschrijding van de dagnorm.

Lokaal gezien is de bijdrage van EPZ aan de achtergrondconcentratie, gezien de hoogte van de schoorsteen en de warmte van de afgassen, marginaal. Anderzijds draagt EPZ wel bij aan de totale achtergrondconcentratie. De achtergrond kan alleen omlaag als alle bronnen gereduceerd worden door toepassing van BBT. Zoals eerder gesteld wordt ca. 99,9 % van de totale stofemissie afgevangen in het e-filter en de ROI, waarmee voldaan wordt aan BBT. Er is voor ons dan ook geen reden de vergunning niet te verlenen; wel hebben wij een onderzoek naar de reductie van fijn stof voorgeschreven.

Ten aanzien van stofverspreiding als gevolg van de op- en overslag van kolen, biomassa en bodem- en vliegas verwijzen wij naar de paragrafen 6.10 en 6.11 van deze considerans.

6.8.6 Halogenen

De halogenen fluor en chloor worden in de vorm van waterstoffluoride en waterstofchloride geëmitteerd. Uit de aanvraag en het MER blijkt dat de emissies van deze componenten, met name chloor, toenemen door de inzet van secundaire brandstoffen en biomassa. Echter, een deel van de uitstoot van genoemde componenten is ook gerelateerd aan de ingezette kolen.

In de BREF Grote Stookinstallaties wordt de ROI als BBT aangemerkt voor de reductie van de emissie van HCl en HF. Hierbij wordt opgemerkt dat er een goed werkende GAVO aanwezig moet zijn omdat de GAVO op zich een lek voor zowel SO₂ als HCl en HF kan zijn. In paragraaf 4.5.11 van de BREF wordt geopperd om een slecht functionerende GAVO te vervangen door een ander soort warmtewisselaar. In paragraaf 6.8.3 van deze overwegingen is aangegeven dat verwijdering van de GAVO om operationele en economische redenen op dit moment niet aan de orde is. Vervanging op termijn dient te worden onderzocht en in de stop van eind 2005 wordt de GAVO grotendeels vernieuwd ten einde het lek te verminderen.

De streefwaarde voor **fluoride** in de atmosfeer bedraagt 0,5 ng/m³, terwijl de MTR-waarde 0,05 µg/m³ als jaargemiddelde bedraagt. Met deze normen worden ook de meest gevoelige soorten (herten en reeën) voldoende beschermd. De achtergrondconcentratie fluoriden in Nederland ligt in de buurt van het MTR. Met het MTR (niet wettelijke waarden) dient het bevoegd gezag rekening te houden bij de vergunningverlening en er geldt een inspanningsverplichting om op zo kort mogelijk termijn als redelijkerwijs haalbaar is de overschrijding van het MTR-niveau te beëindigen.

Rond het Sloegebied bedraagt de gemiddelde concentratie per jaar momenteel 0,20-0,30 µg/m³, dus boven het MTR. Deze concentratie wordt veroorzaakt door een drietal bedrijven, waarbij de bijdrage van EPZ gezien de hoogte van het emissiepunt en de uittreedsnelheid van de rookgassen aan deze concentratie gering is (ca. 3%). In voorschrift 11.1.1 is de gemiddelde jaarconcentratie van 4 mg/m³ vastgelegd. Deze waarde is lager dan de oude vergunningswaarde (uit 1984 en 2000) van 5 mg/m³ en dan de gemiddelde waarden uit de periode 1999-2003. De waarde van 4 mg/m³ kan bereikt worden omdat het meestoken van ABI-slib verboden wordt in deze vergunning. Ook de aanpassingen aan de GAVO eind 2005 zullen een gunstig effect hebben op de emissie van fluor. De in deze vergunning vergunde jaarconcentratie is tevens overeenkomstig de emissieconcentratie bij BBT zoals genoemd in de BREF Grote Stookinstallaties. Dit alles betekent dat er ten gevolge van de kolencentrale BS-12 een afname van de emissie van fluor in het gebied optreedt. Ook bij de beide andere bronnen in het gebied zijn of worden maatregelen getroffen om de emissie van fluor te verminderen.

De achtergrond in Nederland kan alleen naar beneden als alle bronnen die hieraan bijdragen hun emissies verminderen. Daarom is in voorschrift 11.10 een onderzoeksverplichting opgenomen om de emissie van fluor verder terug te dringen.

Voor **HCl** is in voorschrift 11.1.1 een jaargemiddelde concentratie van 10 mg/m³ vastgelegd. Deze concentratie is lager dan aangevraagd, maar hoger dan de concentratie die in de jaren 1999-2003 is gerapporteerd. Door het meestoken van restproducten uit landbouw (plantaardig restafval) en genotmiddelenindustrie (doppen, noten, pitten enz) en grasachtige producten kan de emissie van chloor in de toekomst toenemen. In de BREF Grote Stookinstallaties wordt dit ook onderkend; in paragraaf 4.5.11 (alleen kolenstook) wordt voor HCl een concentratie van 1-10 mg/Nm³ genoemd, terwijl in paragraaf 5.5.10 (bij meestoken van biomassa) een concentratie van 5-25 mg/Nm³ als BBT is opgenomen.

Om aan de gestelde jaargemiddelde concentratie te kunnen blijven voldoen zal EPZ inspanningen moeten plegen om met name de werking van de GAVO optimaal te houden. Daartoe is in voorschrift 11.11 een lek van maximaal 1% opgenomen en is in voorschrift 11.12 een onderzoeksverplichting

opgenomen naar de mogelijkheden om de GAVO op termijn te vervangen door een andere warmtewisselaar.

Overigens geldt voor chloor dat dit in de ketel leidt tot corrosie zodat om die reden al een beperking van de hoeveelheid chloor in brandstoffen een aandachtspunt is bij de acceptatie.

Voor EPZ blijft de begrenzing van de emissie van chloor en fluoride een aandachtspunt in de keuze van het uiteindelijke brandstoffenpakket. Door middel van de acceptatieprocedure en het emissierakenmodel "Trace", zal de sturing en borging in de praktijk plaatsvinden.

6.8.7 Kwik

Steenkool bevat van nature kwik. De gemiddelde kwikconcentratie van de in Nederland ingezette kolen bedraagt 0,11 mg/kg. In Borssele ligt deze waarde volgens de aanvraag op gemiddeld 0,3 mg/kg. De oorzaak hiervan ligt in de specifieke aanvoersituatie, het ontbreken van de mogelijkheid om kolen te blenden en het keteltype.

In paragraaf 4.5.7 van de BREF Grote Stookinstallaties wordt de verwijdering van kwik uit de rookgasen in een elektrostatisch filter in combinatie met een ROI als BBT aangemerkt. Het gemiddelde verwijderingsrendement ligt op 75% (50% in het filter en 50% in de ROI). Als hier een SCR aan toegevoegd wordt, kan een rendement van 90% behaald worden (paragraaf 4.5.7 van de BREF Grote Stookinstallaties).

In de ministerraad van 15 juni 2001 zijn emissiereductiedoelstellingen voor prioritaire stoffen, waaronder kwik, vastgesteld. Ook wij zijn van mening dat de emissies van kwik dienen te worden verminderd. Daarom is naast een input-eis in voorschrift 16.5 voor zowel schone als niet-schone biomassa/afval, in voorschrift 11.1.2 een plafond opgenomen voor de jaarlijkse uitstoot van kwik van 25 kg. Uit de MJV's van EPZ blijkt deze hoeveelheid toereikend te zijn. De hoogste jaarvracht was in 1999 toen 40,2 kg is geëmitteerd, uitgaande van een verwijderingsrendement van 75% (bij een rendement van 90% zou de emissie 16,1 kg zijn geweest). Tevens is het een aanzienlijke aanscherping ten opzichte van de oude vergunningen (uit 1984 en 2000), waarin een jaarvracht van 102 kg was vergund. Om de emissie op termijn verder te reduceren is voorschrift 11.6 opgenomen.

6.8.8 Zware metalen

Zware metalen zitten voor een grootdeel gehecht aan het stof dat bij het verstoken van de kolen vrijkomt. Ook voor de verwijdering van zware metalen geldt dat in de BREF's een elektrostatisch filter als BBT wordt aangemerkt. In figuur 3.36 van de BREF Grote Stookinstallaties is een massabalans opgenomen, waarin te zien is welk percentage van de daar genoemde stoffen in welk stadium wordt afgevangen c.q. uiteindelijk wordt geëmitteerd via de schoorsteen. Uit deze figuur blijkt dat een groot deel (95% of meer) van de zware metalen (Sb, Pb, Cr, Cu, Mn, V, As, Co, Ni) in het elektrostatisch filter wordt afgevangen.

De emissie voor de som zware metalen zal op basis van het in de aanvraag genoemde verwachtingspakket biomassa en afvalstoffen toenemen van ca. 102 kg/jaar tot ca. 338 kg/jaar. De emissie van Cd + Tl zal als gevolg van het meestoken van biomassa en afvalstoffen stijgen van ca. 2 kg/jaar naar ca. 5 kg/jaar. Deze jaarvrachten zijn vastgelegd in voorschrift 11.1.2. Daarnaast merken wij op dat de emissies berekend worden aan de hand van de emissie van stof. Zoals in paragraaf 6.8.5 is opgemerkt bestaat het stof wat tot nu toe gemeten is voor ca. de helft uit poederkoolvliegias en de andere helft uit gips uit de ROI. Dat betekent dat de hoeveelheid metalen waarschijnlijk lager zullen zijn dan tot nu toe is gerapporteerd en lager zullen zijn dan in de aanvraag is vermeld.

Hoewel er sprake is van een toename van de emissie van zware metalen achten wij dit in het kader van een integrale afweging overeenkomstig IPPC aanvaardbaar gezien het belang van het terugdringen van de CO₂-uitstoot. Om de toename van de emissie van zware metalen zo veel mogelijk te beperken wordt, conform sectorplan 13 van het LAP en het provinciaal milieubeleidsplan Groen Licht, het meestoken van C-hout in voorschrift 16.2 verboden. C-hout is hout waarbij stoffen, waaronder zware metalen, al dan niet onder druk zijn ingebracht om de duurzaamheid te verbeteren. Daarnaast wordt het terugstoken van ABI-slib verboden, zoals in paragraaf 6.8.3 is aangegeven.

6.8.9 Overige componenten

Bij de verbranding van kolen komt een hoeveelheid koolmonoxide (CO) en koolwaterstoffen (C_xH_y) vrij. In de BREF Grote Stookinstallaties wordt in paragraaf 4.5.10 aangegeven dat een volledige ver-

branding, gekoppeld aan een goed ontwerp van de ketel en het goed bedrijven ervan, als BBT is aan te merken om de emissie van CO te verminderen. Verder wordt opgemerkt dat, naast een volledige verbranding ook een goed geoptimaliseerd systeem om de emissie van NO_x te reduceren, bijdraagt aan de verlaging van de CO-emissie. De jaargemiddelde CO-emissie bij de BS-12 is lager dan de aangevraagde 75 mg/m³, daarom is 50 mg/m³ opgenomen in voorschrift 11.1.1, hetgeen in overeenstemming is met de BREF Grote Stookinstallaties (hoofdstuk 4, alleen kolen: 30-50 mg/m³ en hoofdstuk 5, bij meestoken van biomassa: 50 – 250 mg/m³). In paragraaf 3.7 van deze BREF wordt gesteld dat de emissie van CxHy in moderne ketels verwaarloosbaar is, nl. minder dan 5 mg/m³. Ook deze waarde is in voorschrift 11.1.1 opgenomen.

Ten aanzien van vluchtige organische stoffen (VOS) en dioxinen en furanen blijkt dat de emissie van deze componenten nihil is. Volgens paragraaf 8.3.6.7 van de BREF Grote Stookinstallaties kunnen in sloophout en RDF dioxines aanwezig zijn, maar die worden gegeven de hoge vuurhaardtemperatuur compleet verbrand. In de rookgassen zou eventueel de zogenaamde "De-Novo-synthese" kunnen plaatsvinden, waarbij de dioxines opnieuw gevormd worden. Gezien de snelle afkoeling van de rookgassen vindt deze synthese niet plaats. Ook blijkt zwavel uit de brandstof deze synthese te belemmeren. Dit wordt verder niet beïnvloed door meestoken, ook al heeft de secundaire brandstof een hoog chloorgehalte.

Beoordeling en conclusie

Het verbranden van kolen leidt tot de emissie van diverse stoffen. Om deze emissies te beperken zijn low-NO_x-branders, een elektrostatisch filter en een ROI aanwezig. In 2005 zal een SCR geïnstalleerd worden. Deze voorzieningen worden in de BREF's Grote Stookinstallaties en Afgas- en Afvalwaterbehandeling als BBT aangemerkt. Met deze voorzieningen is het mogelijk om de emissies te beperken en zo (ver) onder de emissie-eisen uit het BEES-A en Bva te blijven. Om die reden hebben wij in voorschrift 11.1.1 en 11.1.2 emissie-eisen opgenomen die recht doen aan de feitelijke situatie bij EPZ. Verder zijn in voorschrift 11.5 tot en met 11.12 onderzoeksverplichtingen opgenomen ten einde de emissie van diverse componenten verder te reduceren.

Het meestoken van biomassa heeft geen gevolgen voor de emissie van NO_x en stof, maar wel voor de emissies van SO₂, HF en HCl. Om de emissie van deze componenten te beperken is de goede werking van de GAVO in de rookgasontzwavelingsinstallatie een voorwaarde. In de BREF Grote Stookinstallaties is opgenomen dat het de voorkeur geniet om de GAVO door een andere warmtewisselaar te vervangen op het moment dat deze toch al vervangen moet worden. In 2005 wordt de werking van de GAVO verbeterd, zodanig dat het lek kleiner wordt dan 1% (voorschrift 11.11). Voor de langere termijn is in voorschrift 11.12 een onderzoeksverplichting naar vervanging van de GAVO opgenomen.

Daarnaast blijkt dat de emissie van zware metalen toeneemt. Door het niet toestaan dat er C-hout (geïmpregneerd en gecreosoteerd hout) wordt meegestookt, wordt de toename beperkt. Ook worden eisen gesteld aan de hoeveelheid kwik, zowel in de vorm van een input-eis voor de in te zetten biomassa/afvalstoffen als een plafond voor de jaarlijkse emissie. Uitgangspunt bij deze input-eis is dat de totale hoeveelheid kwik niet toeneemt als gevolg van het meestoken van biomassa, rekeninghoudend met het feit dat 75% van de geëmitteerde kwik wordt afgevangen en dit rendement toeneemt tot 90% nadat de SCR is geïnstalleerd.

Wij onderschrijven het belang dat de emissie van langcyclische CO₂ wordt gereduceerd. Met de voorgenomen activiteit, namelijk door het meestoken van 600 kton biomassa/afval, wordt circa 660 kton langcyclische CO₂-uitstoot vermeden, uitgaande van de in de aanvraag genoemde gemiddelde stookwaarden voor kolen en biomassa/afvalstoffen.

6.9 Verkeer

Mobiliteit

De aangevraagde activiteiten zijn van invloed op twee aspecten, te weten de toevoer van brand- en hulpstoffen en de afvoer van reststoffen. De aanvoer van de kolen geschiedt per schip. De afvoer van reststoffen, zoals vliegas en bodemas geschiedt grotendeels per schip en voor een deel per as. De aanvoer van hulpstoffen, zoals kalksteen en hulpchemicaliën, geschiedt per as. De aanvoer van biomassa en afvalstoffen zal deels per as en deels per schip plaatsvinden.

In de aanvraag zijn op blz. 63 de verkeersbewegingen vermeld. Uit het MER en de vergunningaanvraag is af te leiden dat de te verbranden biomassa en afval van verscheidene leveranciers komt, die verspreid liggen over het land. Praktisch gezien is het onmogelijk om altijd meerdere vrachten te combineren. In ogenschouw moet genomen worden dat de biomassastromen nu ook getransporteerd

worden voor eindverwerking. Door te kiezen voor verwerking bij EPZ is het evenwel mogelijk dat het aantal kilometers dat afgelegd wordt voor de aanvoer in totaliteit weinig wijzigt. Echter door de toename van de hoeveelheid bij te stoken biomassa en afvalstoffen alsmede de toename in de hoeveelheid reststoffen en de afvoer ervan zal een toename van het totale aantal verkeersbewegingen optreden. Rekening houdend met het voorgaande wordt gesteld dat het aspect verkeer voldoende is behandeld in het MER en dat er geen aanleiding is om ten aanzien van verkeer regulerende voorschriften op te nemen in de onderhavige vergunning.

Hinder

In de vergunningaanvraag en het advies van de commissie voor de MER is aangegeven dat er momenteel geen sprake is van verkeershinder voor omwonenden. Door de ligging van EPZ op het industriegebied Vlissingen-Oost en de ligging en capaciteit van de toevoerwegen is het niet te verwachten dat er na de wijziging sprake zal zijn van verkeershinder voor omwonenden.

In de diverse BREF's is vervoer geen item, ook niet in de BREF Op- en Overslag. Wel geldt in het algemeen dat er aandacht dient te zijn voor welke vervoersmodaliteit ingezet wordt, de zogenaamde modal shift. Hierbij geldt dat er een voorkeur is om gebruik te maken van vervoer over het water. Zoals hiervoor aangegeven is dat echter niet altijd mogelijk omdat leveranciers verspreid over het land gevestigd zijn en vrachten niet altijd te combineren zijn. Bovendien moet dan bij de leverancier de mogelijkheid bestaan om de biomassa in een schip te laden en de vracht groot genoeg zijn om per schip te worden vervoerd.

Beoordeling en conclusie

Gezien het beperkt aantal vervoersbewegingen is er geen aanleiding om nadere eisen hieromtrent in deze vergunning op te nemen. In de diverse BREF's is hiertoe geen BBT aangegeven.

6.10 Grond- en hulpstoffen

Met betrekking tot het inzetten van de brandstof steenkool wordt hier opgemerkt dat de emissies van SO₂ en stof bepaald worden door onder andere de stookwaarde van de kolen. In de aanvraag is een bandbreedte aangegeven met daarbij vermeld een minimum, verwachte en maximum stookwaarde. Uitgangspunt bij vergunningverlening in het kader van de Wet milieubeheer is om emissies, zoveel als redelijkerwijs mogelijk is, te voorkomen. Daarom is in voorschrift 16.10 de in de aanvraag genoemde gemiddelde stookwaarde van steenkool als jaargemiddelde opgenomen.

Voorts stelt het provinciaal beleid dat geen sprake mag zijn van grote nadelige gevolgen ten aanzien van het rendement van de energieopwekking ten gevolge van het meestoken van biomassa/afvalstoffen. Om dit te waarborgen is in voorschrift 16.11 gesteld dat de gemiddelde stookwaarde van de biomassa en afvalstoffen op jaarbasis minimaal 11,8 MJ/kg moet bedragen. Deze stookwaarde komt overeen met de gemiddelde stookwaarde van het verwachtingspakket, zoals vermeld in de aanvraag.

In de BREF Grote Stookinstallaties is ten aanzien van de op en overslag van kolen en biomassa opgenomen dat met name stof verspreiding een aandachtspunt is. Het hebben van goede laad- en losfaciliteiten met eventueel mogelijkheden om stof af te vangen, het goed onderhouden daarvan en het voorkomen van stofemissie door zonodig de kolen nat te houden, zijn de aspecten die gezamenlijk de BBT vormen. Daarnaast geldt dat er voorzieningen dienen te zijn om verontreiniging van water te voorkomen. Verder dient er een branddetectiesysteem aanwezig te zijn (paragraaf 4.5.2 van de BREF). Voor biomassa komt daar de mogelijke verspreiding van geur bij, zodat biomassa eventueel in gesloten silo's bewaard dient te worden en via een gesloten systeem in de ketel worden gebracht. Deze voorzieningen worden in de aanvullingen op de aanvraag van 22 oktober 2002 en 26 februari 2003 genoemd.

Ten aanzien van het verbrandingsproces geldt voor kolen dat een stabiele kwaliteit, bijv. door mixen en blenden, als BBT geldt (paragraaf 4.5.3 van de BREF). Hierdoor worden pieken in emissies zoveel mogelijk voorkomen. Ook kan het nodig zijn om te veranderen van de ene soort kolen naar een andere met een beter milieuprofiel. Een aandachtspunt is de zorg voor een stabiele verbranding wanneer secundaire brandstoffen worden meegestookt. Daartoe dient een systeem aanwezig te zijn om de kwaliteit van de aangeleverde biomassa te controleren en twee of meer voorzieningen zodat de mix van secundaire brandstoffen gestuurd kan worden (paragraaf 5.5.1 en 8.5.2 van de BREF). Het Handboek Secundaire brandstoffen voorziet hierin.

EPZ heeft niet de mogelijkheid om op grote schaal kolen te blenden. Wel worden de kolen betrokken van een leverancier, die in de tijd gezien een blend van kolen levert. Hiermee wordt zoveel mogelijk tegemoet gekomen aan BBT.

Wij zijn van mening dat EPZ continu aandacht voor de kwaliteit van de kolen moet hebben, omdat kolen de belangrijkste grondstof blijven voor de BS-12. Enerzijds dient deze aandacht gericht te zijn op het halen van emissienormen en verminderen van emissies, anderzijds gaat het hierbij om aspecten in het kader van duurzaam ondernemen. Zoals eerder gesteld beschikt EPZ niet over een BMP, waarin de duurzaamheidsaspecten van brandstoffen zeker een plaats zouden hebben. Om die reden en om inzicht te houden in de duurzaamheidsaspecten van de in te zetten kolen is voorschrift 16.14 opgenomen, waarin tevens een rapportageverplichting in het op te stellen MJV is opgenomen.

Wanneer het verbrandingsproces plaatsvindt met poederkool is dat BBT. Voor de plaats van de branders is geen specifieke BBT opgenomen, maar wel hebben tangentiaal opgestelde branders de voorkeur (paragraaf 4.5.4). In de BS-12 worden de kolen gemalen en als poederkool verbrand en zijn de branders tangentiaal opgesteld, zodat aan BBT voldaan wordt. In paragraaf 8.1.3 worden enkele technieken genoemd die gebruikt kunnen worden om mee te stoken secundaire brandstoffen voor te behandelen, zoals pyrolyse en vergassing. Deze technieken worden bij EPZ (nog) niet toegepast, maar de verwachting is dat om de volledige capaciteit van secundaire brandstoffen daadwerkelijk te kunnen inzetten, een dergelijke installatie alsnog binnen enkele jaren zal worden gerealiseerd.

Voor aardgas en FOG geldt dat deze via een ondergrondse pijpleiding worden aangevoerd. In de Provinciale Milieuverordening Zeeland (PMV) worden eisen gesteld aan ondergrondse gasleidingen, welke rechtstreekse werking hebben. Overigens maakt deze ondergrondse leiding geen deel uit van de inrichting, zodat in deze vergunning geen nadere bepalingen ten aanzien van deze leiding opgenomen kunnen worden. De ondergrondse leiding voor aardgas komt binnen de inrichting boven de grond in een gasontvangststation. Hiervoor zijn voorschriften opgenomen in hoofdstuk 13 van de voorschriften. Voor de opslag van diesel geldt dat voldaan moet worden aan de eisen uit CPR 9-6, zoals in voorschrift 10.7 is bepaald, waarmee voldaan wordt aan BBT.

Als hulpstoffen worden onder meer chloorbleekloog en ferrosulfaat gebruikt in het koelwatersysteem. In de BREF Industriële koelinstallaties is opgenomen dat het beperken van het gebruik aan grond- en hulpstoffen, met name van chemicaliën die gebruikt worden om koelwater te behandelen, een aandachtspunt is. Voor de opslag van deze stoffen is in de BREF Op- en Overslag aangegeven welke maatregelen getroffen moeten worden om aan de BBT te voldoen, met name voorzieningen om bodemverontreiniging te voorkomen.

Ten aanzien van de opslag van gevaarlijke stoffen is in de BREF Op- en Overslag als BBT aangegeven: eisen ten aanzien van de opleiding van degene die verantwoordelijk is voor de opslag, de afstand van de opslag ten opzichte van andere gebouwen binnen en buiten de inrichting, gescheiden opslag van stoffen die met elkaar kunnen reageren, een opvangvoorziening van voldoende grote om de opgeslagen vloeistof te kunnen bevatten, brandbestrijdingsmiddelen en voorkoming van ontsteking (door vonkvorming).

Deze BBT komen overeen met de eisen zoals die zijn gesteld in de CPR 15-1 c.q. 15-2 (afhankelijk van de hoeveelheid opgeslagen stoffen). In deze richtlijn, die is vastgesteld door de Commissie Preventie van Rampen door gevaarlijke stoffen, zijn eisen opgenomen ten aanzien van de opslag van gevaarlijke (afval)stoffen in emballage. De CPR 15-1 is per 1 juli 2005 vervangen door PGS 15, waarin voor de opslag vergelijkbare eisen gesteld worden. In voorschrift 10.1 is bepaald dat de opslag van gevaarlijke (afval-)stoffen dient te voldoen aan de daar genoemde paragrafen van PGS 15. Dat zijn overigens niet alleen de hier genoemde stoffen, maar bijv. ook gevaarlijke stoffen (chemicaliën) die in de werkplaats en het laboratorium gebruikt worden. Voor de opslag van gasen onder druk in cilinders is voorschrift 10.4 opgenomen.

Ten aanzien van de overslag van vloeistoffen is in paragraaf 5.2.1 van de BREF Op- en Overslag aangegeven dat het opstellen en werken volgens een laad- en losprocedure BBT is. In deze procedure dient aandacht besteed te worden aan het veilig werken met de stoffen die worden overgeslagen. Daarnaast geldt dat emissies voorkomen moeten worden door het uitvoeren van onderhoud en inspecties, wat ook als BBT aangemerkt wordt.

In voorschrift 9.1 is opgenomen dat er een laad- en losprocedure opgesteld moet worden. Het onderhouden en inspecteren van de laad- en losvoorzieningen is onderdeel van het in voorschrift 7.4 bedoelde onderhoudsmanagementsysteem.

Ten aanzien van het gebruik van grond- en hulpstoffen is in de BREF Monitoring opgenomen dat dit geregistreerd dient te worden. Deze verplichting maakt onderdeel uit van het milieuzorgsysteem en is in voorschrift 7.7 vastgelegd.

Beoordeling en conclusie

De emissies worden voor een groot deel bepaald door de kwaliteit van de brandstoffen. Daarom is in de BREF Grote Stookinstallatie aangegeven wat als BBT aangemerkt kan worden, met name ten aanzien van de op- en overslag en de wijze waarop het verbrandingsproces plaatsvindt. EPZ voldoet hieraan.

Door het stellen van voorschriften aan zowel de opslag conform PGS 15 als het opzetten van een laad- en losprocedure en het registreren van het chemicaliënverbruik, wordt voldaan aan BBT.

6.11 Reststoffen/Afvalstoffen

Binnen de inrichting ontstaan bodem- en vliegias, welke thans volledig ingezet worden als bouwgrondstof in diverse toepassingsgebieden. Daarnaast ontstaat in de ROI als bijproduct gips, dat verkocht wordt om te worden toegepast als bouwgrondstof ter vervanging van natuurlijk gips. Voor deze toepassingen is van belang dat de reststoffen voldoen aan de eisen die de afnemers er aan stellen. In het MER is op de bladzijden 130 en 131 beschreven wat de effecten zijn van het meestoken van biomassa en afval op de kwaliteit van de reststoffen. De conclusie hiervan is dat assen met 45% toenemen, maar dat de afzet gewaarborgd blijft gezien de kwaliteit van de assen. Al in de fase van het accepteren van de biomassa en afval wordt rekening gehouden met de kwaliteitseisen van de reststoffen.

In de BREF Grote Stookinstallaties is ten aanzien van bodem- en vliegias en gips geen BBT opgenomen omdat er tientallen mogelijkheden zijn voor hergebruik van deze stoffen, zoals in grond- en waterwerken en om mijnen te vullen. Hergebruik wordt dan ook als beste optie aangemerkt. Om er voor te zorgen dat de bodem- en vliegias die ontstaat ook daadwerkelijk hergebruikt kan blijven worden, is voorschrift 16.12 opgenomen. Hierin is bepaald dat een bepaalde secundaire brandstof niet langer mag worden meegestookt, indien deze brandstof de kwaliteit van de bodem- en vliegias dusdanig beïnvloedt dat deze assen niet meer hergebruikt kunnen worden.

Ten aanzien van de opslag van bodem- en vliegias en gips is in de aanvraag van 12 januari 2002 aangegeven hoe de opslag plaatsvindt. Het gips wordt in een loods opgeslagen, de vliegias wordt zowel droog in silo's als nat in de open lucht opgeslagen en bodemas wordt ook in de open lucht opgeslagen. Op blz. 44, 45 en 46 is dit omschreven. Daar zijn ook de maatregelen genoemd die getroffen zijn om verwaaiing te voorkomen, met name het bevochtigen voor de opslag en later besproeien.

De in de aanvraag genoemde maatregelen komen overeen met de maatregelen zoals die genoemd worden in paragraaf 3.8.1 van de NeR en in de BREF Op- en Overslag en voldoen daarmee aan BBT. In de aanvraag is aangegeven dat er een werkinstructie voor het personeel opgesteld zal worden voor de opslag van vliegias. In voorschrift 10.5 is dit uitgebreid naar een werkinstructie voor de op- en overslag en transport van kolen, secundaire brandstoffen, bodem- en vliegias en gips. Verder is voorschrift 11.5 opgenomen, waarin een onderzoek naar verdere reductie van de stofemissie als gevolg van de opslag van bodem- en vliegias is voorgeschreven.

Met betrekking tot de reguliere bedrijfs- en (gevaarlijke) afvalstoffen geldt dat er geen wijzigingen optreden. Echter het verbod op het terug inzetten van ABI-slib in het proces en het derhalve moeten afvoeren van deze afvalstof zal leiden tot een toename van de hoeveelheid afval.

Zoals in paragraaf 6.10 is aangegeven geldt dat wanneer de opslag van gevaarlijke afvalstoffen aan de eisen uit de CPR voldoet, deze opslag volgens de BREF Op- en Overslag tevens aan BBT voldoet. De CPR 15-1 is per 1 juli 2005 vervangen door PGS 15, waarin voor de opslag vergelijkbare eisen gesteld worden. In voorschrift 10.1 is bepaald dat de opslag van gevaarlijke (afval-)stoffen dient te voldoen aan de daar genoemde paragrafen van PGS 15.

Op 1 januari 2005 is het Besluit melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen van kracht geworden. Hierin zijn regels opgenomen voor de afvoer van afval, de wijze van afvoer, de registratie en het melden hiervan. De directe afvoer van gevaarlijk afval is geregeld in hoofdstuk 10 van de Wet

milieubeheer. Gezien de directe werking van deze regelgeving behoeven hierover in deze vergunning geen voorschriften te worden opgenomen.

BSSA

Ingevolge het Besluit van 5 juli 2001 tot wijziging van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer en enige andere besluiten ter uitvoering van richtlijn 1999/31/EG van de Raad van de Europese Unie van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen (PbEG L 182; Staatsblad 2001, 336), is onder meer het Besluit stortverbod afvalstoffen gewijzigd. Daarbij is ook de titel gewijzigd in Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen (BSSA).

In artikel 11e van het BSSA is de verplichting voor het bevoegd gezag opgenomen om in de vergunning voor opslaginrichtingen een maximumtermijn voor opslag van afvalstoffen op te nemen. Het doel daarvan is te voorkomen dat een stortplaats ontstaat, die bij voorbaat niet kan voldoen aan de diverse voor stortplaatsen geldende eisen (zoals bijv. de op grond van het Stortbesluit bodembescherming verplichte onderafdichting).

Op grond van artikel 11e, eerste lid, moet aan een vergunning voor een inrichting voor de opslag van afvalstoffen het voorschrift worden verbonden dat opslag van afvalstoffen is toegestaan voor een termijn van ten hoogste één jaar. In het tweede lid van dit artikel is vastgelegd dat het bevoegd gezag, in het geval dat vergunninghouder ten genoegen van het bevoegd gezag aantoont dat de opslag van afvalstoffen gevolgd wordt door nuttige toepassing, in afwijking van het eerste lid, aan de vergunning het voorschrift kan verbinden dat de opslag is toegestaan voor een termijn van ten hoogste drie jaar. Gezien het feit dat de afvalstoffen die als brandstof dienen en de afvalstoffen die binnen de inrichting ontstaan (bodem- en vliegias) nuttig kunnen worden toegepast, is deze termijn vastgelegd in voorschrift 19.1.

In het belang van een goede handhaving bevatten de voorschriften 19.2 en 19.3 regels met betrekking tot registratie van opgeslagen afvalstoffen. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen bulkgoederen en stukgoederen. Als tijdens de toegestane opslagperiode blijkt dat de afzet stagneert, dient dit op grond van voorschrift 19.5 onverwijld te worden gemeld aan het bevoegd gezag.

Beoordeling en conclusie

Wij komen tot de conclusie dat gezien de nuttig toepassing van de reststoffen uit het productieproces er geen eisen, anders dan voorschrift 16.12 en ter voldoening aan het BSSA, in deze vergunning gesteld moeten worden om het ontstaan van 'afval' te beperken, zoals bedoeld in artikel 3 van de IPPC-richtlijn. In de aanvraag is aangegeven welke voorzieningen aanwezig zijn voor de opslag van bodem- en vliegias en gips, en bedrijfsafvalstoffen. Deze voorzieningen zijn dusdanig dat voldaan wordt aan BBT. Daarnaast zijn nog enkele nadere eisen opgenomen, met name het opstellen van een werkinstructie (voorschrift 10.5) en een onderzoek naar reductie van de stofemissie als gevolg van de opslag van bodem- en vliegias (voorschrift 11.5).

6.12 Externe Veiligheid

Op 19 juli 1999 is het Besluit risico's zware ongevallen (BRZO 1999) van kracht geworden. Het doel van dit besluit is de beheersing van de risico's van zware ongevallen, waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken. Het BRZO maakt in bijlage 1, deel 2, onderscheid in twee categorieën bedrijven:

- bedrijven met een relatief geringe hoeveelheid gevaarlijke stoffen, doch boven een zekere drempelwaarde (kolom 2). Voor deze bedrijven geldt een algemene zorgplicht om een preventiebeleid te voeren en een veiligheidsbeheerssysteem (VBS) te hebben;
- bedrijven met een grote hoeveelheid gevaarlijke stoffen boven een bepaalde drempelwaarde (kolom 3).

De BS-12 komt met deze aanvraag onder de werking van het BRZO te vallen in verband met de DeNOx, inclusief de opslag van 400 ton ammonia. Ammonia valt onder categorie 9 van bijlage 1, deel 2 van het BRZO (gevaarlijk voor het milieu in combinatie met waarschuwingszin R50: zeer giftig voor in het water levende organismen). De opgeslagen hoeveelheid is groter dan de drempelwaarde van kolom 2, maar kleiner dan de drempelwaarde van kolom 3. De conclusie is dat de BS-12 onder de eerste categorie van bedrijven valt en er derhalve een preventiebeleid gevoerd moet worden en een VBS opgesteld en geïmplementeerd.

De opslag van ammonia leidt niet tot gevaar voor de omgeving (brand, explosie, giftige dampen e.d.). Wel is ammonia zeer giftig voor in het water levende organismen. Gezien de wijze van opslag in een

stalen dubbelwandige tank in een betonnen lekbak en de ligging van de opslag is er geen gevaar dat er ammonia in het oppervlaktewater zal komen. Ook rijkswaterstaat heeft geen aanvullende eisen gesteld.

Het Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen (BEVI) is op 27 oktober 2004 van kracht geworden. In het BEVI valt de BS-12 onder de categorie objecten met een hoge infrastructurele waarde en is daarmee een beperkt kwetsbaar object, waarvoor een richtwaarde van 10^{-6} geldt voor het plaatsgebonden risico. De BS-12 valt buiten de op dit moment bekende 10^{-6} risicocontouren.

Ten aanzien van veiligheid binnen de BS-12 is in de aanvraag op bladzijde 58 en verder van de aanvraag vermeld welke risico's aanwezig zijn bij de bedrijfsvoering en activiteiten en welke maatregelen getroffen zijn om de risico's tot een minimum te beperken dan wel welke voorzieningen aanwezig zijn indien zich onverhoopt een incident of calamiteit voordoet.

In de BREF Grote Stookinstallaties is met betrekking tot externe veiligheid alleen aangegeven dat het gasdrukregel- en meetstation een gaslekdetectiesysteem moet hebben. Deze eis is in voorschrift 13.2 vastgelegd.

In de BREF Industriële koelinstallaties wordt opgemerkt dat bij de opslag van chemicaliën rekening gehouden moet worden met de gevaren die aan deze chemicaliën verbonden zijn. In paragraaf 6.10 van deze overwegingen is dit verder uitgewerkt.

Ten aanzien van stoomleidingen en andere onderdelen van de installatie die onder druk staan gelden de eisen zoals die verwoord zijn in het Besluit drukapparatuur. Dit besluit is van toepassing op het ontwerp, de fabricage, de overeenstemmingsbeoordeling en de ingebruikneming van drukapparatuur, samenstellen en druksystemen waarvan de maximaal toelaatbare druk (*PS*) meer dan 0,5 bar draagt. In 2005 wordt het Besluit drukapparatuur gewijzigd in die zin dat de periodieke keuringen van drukapparatuur zal worden vastgelegd. Het besluit is rechtstreeks werkend, zodat in deze vergunning geen nadere eisen gesteld (mogen) worden.

In de BREF Grote Stookinstallaties is bij het hoofdstuk milieuzorg (zie paragraaf 6.3) opgenomen dat het goed onderhouden van de installatie essentieel is voor het goed functioneren ervan. Daartoe is in voorschrift 7.4 opgenomen dat er een onderhoudsmanagementsysteem opgezet dient te worden.

Ten aanzien van de opslag van gevaarlijke hulp- en afvalstoffen in emballage, in een hoeveelheid kleiner dan 10 ton, is CPR 15-1 van toepassing. De CPR 15-1 is per 1 juli 2005 vervangen door PGS 15, waarin voor de opslag vergelijkbare eisen gesteld worden. In voorschriften 10.1 en 10.2 is aangegeven aan welke paragrafen uit PGS 15 voldaan dient te worden. In voorschrift 9.1 is opgenomen dat een laad- en losprocedure dient te worden opgesteld.

De opslag van ammonia vindt plaats in een dubbelwandige tank, wat ook als BBT kan worden aangemerkt.

In hoofdstuk 12 van de voorschriften zijn nadere bepalingen ten aanzien van externe veiligheid opgenomen. Zo dienen op grond van voorschrift 12.1 organisatorische maatregelen getroffen te worden en dient op grond van voorschrift 12.2 in overleg met de plaatselijke brandweer een noodplan te worden opgesteld. In voorschrift 12.3 is bepaald dat het noodplan minimaal jaarlijks dient te worden geoefend en, indien daar aanleiding toe is, te worden bijgesteld. Op grond van het Arbo-besluit dient een Explosie Veiligheidsdocument te worden opgesteld, waarin een gevarenclassificatie-indeling met betrekking tot gasontploffingsgevaar opgenomen moet worden.

Beoordeling en conclusie

Ten aanzien van de risico's als gevolg van de activiteiten binnen de BS-12 zijn wij van mening dat wanneer binnen de inrichting conform de hiervoor genoemde voorschriften, in combinatie met de overige bepalingen uit deze vergunning en andere wettelijke regels gewerkt wordt, er geen sprake is van risico's voor de omgeving ten gevolge van een ongeval met gevaarlijke stoffen.

6.13 Natuur en Landschap

De raad van de Europese Gemeenschappen heeft in 1979 de Richtlijn 79/409/EEG vastgesteld inzake het behoud van de vogelstand (hierna Vogelrichtlijn). In 1992 is door deze raad de Richtlijn 92/43/EEG (hierna Habitatrichtlijn) vastgesteld. Het doel van deze richtlijn is omschreven als: *"bijdragen tot het waarborgen van de biologische diversiteit door het in stand houden van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna op het Europese grondgebied van de lidstaten waarop het Verdrag van toepassing is."*

Artikel 6 van de Habitatrichtlijn is een cruciaal onderdeel van het hoofdstuk “instandhouding van de natuurlijke habitats en habitats van soorten” van de Habitatrichtlijn. Het stelt het raamwerk voor betreffende natuurbehoud en -bescherming in “Natura 2000”-gebieden en omvat voorschriften inzake pro-actieve, preventieve en procedurele maatregelen. Het slaat zowel op de uit hoofde van de Vogelrichtlijn aangewezen speciale beschermingszones als op de gebieden waarop de Habitatrichtlijn van toepassing is.

Artikel 6, eerste lid, van de Habitatrichtlijn voorziet in het treffen van de nodige instandhoudingsmaatregelen en is hoofdzakelijk gericht op positieve en pro-actieve ingrepen. Artikel 6, tweede lid, bepaalt dat kwaliteitsverlies van habitats en aanzienlijke verstoring van soorten moeten worden vermeden. De nadruk ligt op preventie. Artikel 6, derde en vierde lid, voorzien in een reeks procedurele en feitelijke waarborgen ten aanzien van plannen en projecten die significante gevolgen kunnen hebben voor een aangemeld c.q. aangewezen gebied.

De centrale ligt op ca. 100 meter van de speciale beschermingszone inzake zowel de Vogel- als de Habitatrichtlijn, de Westerschelde. Bij de aanvulling op de aanvraag van 3 februari 2005 is een Flora- en Faunatoets voor de DeNOx-installatie gevoegd. Hierin wordt tevens aandacht besteed aan het meestoken van 600 kton biomassa per jaar. In het rapport wordt verder aangegeven dat tijdens de bouw van de DeNOx-installatie extra geluid optreedt, maar dat dit gezien de reeds aanwezige geluidsproductie en de aanwezigheid van windmolens, die al geluid en beweging produceren, er geen effect zal zijn op de te beschermen vogelsoorten op de Westerschelde. Effecten op habitattypen is uitgesloten omdat er geen ingrepen plaatsvinden in of nabij de speciale beschermingszone. De conclusie van dit onderzoek is dat:

- er geen negatieve beïnvloeding plaatsvindt van de speciale beschermingszone Westerschelde (Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn);
- gezien het ontbreken van beschermde natuurwaarden in het plangebied er geen sprake is van aantasting van beschermde natuurwaarden, noch van beschermde natuurwaarden in de (directe) omgeving. Er is geen ontheffing ex. artikel 75 in het kader van de Flora- en faunawet noodzakelijk;
- het effect van de DeNOx-installatie betreft een vermindering van de verzuring (zure regen). De kans dat verzuringsgevoelige natuurwaarden zich kunnen handhaven of regenereren wordt hiermee vergroot. Dit effect is echter niet lokaal meetbaar, maar eerder op nationaal of Europees schaalniveau.

In de aanvulling van 8 april 2005 is een toetsing gevoegd met betrekking tot de windturbines. Een van de vijf turbines is in lijn met de reeds bestaande turbines geplaatst, de andere 4 zijn op het terrein van EPZ geplaatst. In ruimtelijk opzicht vormen de windturbines een onderdeel van de reeds aanwezige hoge elementen (gebouwen, schoorstenen, hoogspanningsmasten). De turbines staan niet in een bepaald patroon, maar wel op grote onderlinge afstand. De effecten op Vogelrichtlijngebieden zijn uiterst beperkt negatief, zodat er geen sprake zal zijn van significante en cumulatieve effecten. Er zijn geen negatieve effecten te verwachten op te beschermen habitattypen of soorten waarvoor de Westerschelde als speciale beschermingszone ingevolge de Habitatrichtlijn is aangewezen. Wel wordt verwacht dat er jaarlijks een beperkt aantal aanvaringsslachtoffers zal vallen, maar dat dit aantal valt binnen de marges van telfouten en aantalf fluctuaties tussen de jaren. Van verstoring van rustende of foeragerende vogels, barrièrewerking voor vliegende vogels of verstoring van broedvogels is geen sprake omdat er geen rust/slaapplaatsen, broedkolonies of foerageergebieden in de omgeving voorkomen.

Beoordeling en conclusie

Wij komen tot de conclusie dat er geen negatieve beïnvloeding plaatsvindt van de kwaliteiten en natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszone Westerschelde (Vogel- en Habitatrichtlijn). Een ontheffing ex. artikel 75 van de Flora- en faunawet is niet nodig omdat er geen beschermde natuurwaarden worden verstoord. Wij zijn van oordeel dat er vanuit natuur en landschap geen beletsel is om de gevraagde vergunning te verlenen.

6.14 Doelmatigheidstoetsing

A. Landelijk Afvalbeheersplan

Het Landelijk Afvalbeheersplan (LAP) is op 3 maart 2003 van kracht geworden; op 18 mei 2004 is het gewijzigde LAP in werking is getreden. Deze wijziging heeft betrekking op:

- het onderscheid tussen verbranden van afvalstoffen als vorm van nuttige toepassing en verbranden als vorm van verwijderen;
- teksten over sorteren;
- het vergunningstelsel over inzamelen van scheepsafvalstoffen;
- het wegnemen van onduidelijkheden en het herstellen van fouten.

Het LAP bestaat uit een beleidskader, sectorplannen en capaciteitsplannen. De sectorplannen bevatten de zogeheten minimumstandaarden: deze geven aan wat de minimale hoogwaardigheid is van de wijze van afvalbeheer van afvalstromen. De minimumstandaard is het referentieniveau.

In het LAP is het moratorium op AVI-verbrandingscapaciteit per 1 juli 2003 opgeheven. Er wordt gestreefd naar het inzetten van hoog calorische afvalstoffen als brandstof. In hoofdstuk 16 van het LAP wordt het mengen van afvalstoffen onder bepaalde voorwaarden mogelijk gemaakt. Zo wordt aangegeven dat afvalstoffen met de in tabel 16.1 van het LAP opgenomen maximaal toegestane concentraties aan EOX, kwik, cadmium, thallium, dioxines en PCB gemengd mogen worden ten einde in een centrale of cementoven te mogen worden bij- of meegestookt. Deze tabel is niet in deze vergunning overgenomen omdat de daarin genoemde acceptatiegrenzen veel ruimer zijn dan de in de eigen acceptatieprocedure van EPZ. Bovendien zijn de in tabel 16.1 van het LAP genoemde acceptatiegrenzen afgeleid van het meestoken van rwzi-slib, hetgeen door EPZ in de aanvulling van 8 april 2005 is ingetrokken. Om die reden wijken wij af van het LAP.

Het mengen van biomassa/afvalstoffen is in voorschrift 16.1.3 toegestaan.

In Sectorplan 9 (Organisch afval) van het LAP wordt de minimum-standaard voor verwerking van apart ingezameld GFT- en groenafval gegeven. De minimumstandaard voor apart ingezameld GFT is composteren of vergisten met het oog op materiaalhergebruik. Voor gescheiden ingezameld groenafval is de minimumstandaard nuttig toepassen in de vorm van materiaalhergebruik. Nuttige toepassing van de houtfractie uit groenafval met hoofdgebruik als brandstof is eveneens toegestaan. Daarbij wordt opgemerkt dat uit de resultaten van het MER-LAP blijkt dat thermisch verwerken van de houtfractie uit milieuoogpunt beter is dan composteren. Echter, het betreft een vergelijking van de zuivere houtfractie. Gelet op de noodzaak van de inzet van hout ten behoeve van een goed verloop van het composteerproces van groenafval is de voorkeur gegeven aan de gegeven minimumstandaard.

In de aanvraag worden GFT en groenafval beiden genoemd als stroom om te worden ingezet als biomassa. Gezien de minimumstandaarden die in het LAP genoemd zijn, is het niet doelmatig om deze stromen zonder meer te vergunnen om te worden meegestookt in de centrale van EPZ. Daartoe is voorschrift 16.1.2 opgenomen.

In sectorplan 13 (bouw- en sloopafval en daarmee vergelijkbare afvalstoffen) van het LAP is als minimumstandaard voor de verwerking van C-hout "storten" genoemd. Hieraan is toegevoegd dat; "verwerking in de vorm van producthergebruik, materiaalhergebruik en andere vormen van nuttige toepassing of verwijderen door verbranden waarbij diffuse verspreiding van de in het hout aanwezige metalen optreedt, niet is toegestaan". Om die reden is het meestoken van C-hout in voorschrift 16.2 verboden.

Acceptatiecriteria

In het LAP is aangegeven dat afvalverwerkende bedrijven over een adequaat acceptatie- en verwerkingsbeleid (A&V-beleid) dienen te beschikken en dat de richtlijnen opgenomen in het rapport 'De verwerking verantwoord' (De Roever, 2002) het toetsingskader vormen voor het A&V-beleid.

Onderdeel van het milieuzorgsysteem van EPZ is het bij de aanvraag gevoegde Bedrijfshandboek Biomassa (bijlage 8). Inmiddels heeft EPZ een nieuwe versie van het Bedrijfshandboek samengesteld onder de naam Bedrijfshandboek Secundaire Brandstoffen, welke in december 2002 is gecertificeerd conform de hiervoor opgestelde Beoordelings Richtlijn (BRL-K 10016, versie december 2002). Deze nieuwe versie is bij de aanvulling van 2 november 2004 aan de aanvraag gekoppeld en vervangt de oorspronkelijke bijlage 8 van de aanvraag. Dit handboek is gekoppeld aan de vergunning.

Het acceptatiebeleid is getoetst aan 'De verwerking verantwoord' (DVV), waarbij wij opmerken dat dit alleen relevant is voor afvalstoffen. Het onderdeel administratieve organisatie/interne controle is erg summier en voldoet niet aan de randvoorwaarden van DVV. De vraag is echter of dat in dit geval nodig is. Het onderdeel AO/IC in DVV is uitsluitend van toepassing op (verwerking van) gevaarlijk afval, hetgeen in dit geval niet is toegestaan. Het gepresenteerde inzake administratie en voorraadbepaling is in dit geval derhalve voldoende.

Op hoofdlijnen voldoet het bedrijfshandboek van EPZ aan wat in DVV over het acceptatie- en verwerkingsbeleid is beschreven. Het onderscheid tussen hoog, matig en laag risico 'afvalstoffen' ontbreekt in deze aanpak. Hoewel dit onderscheid de basis vormt van de systematiek in DVV is het ontbreken hiervan niet zo ernstig, omdat alle partijen met een bepaalde frequentie worden geanalyseerd. Verder blijkt uit de toetsing dat:

- Analytische toetsing vindt (vaak) achteraf plaats. Aangegeven is dat nieuwe stoffen voorafgaand aan verbranding worden geanalyseerd en getoetst. Conform DVV moeten echter ook reeds bekende stoffen maar van een nieuwe leverancier voorafgaand aan verbranding worden geanalyseerd en getoetst. Hetzelfde geldt voor stoffen waarbij bij de vorige aanlevering een overschrijding van de acceptatiewaarde is geconstateerd;
- De vermelde acceptatiewaarden zijn niet 'hard', bij overschrijding wordt teruggerekend naar emissies. Deze aanpak is niet overeenkomstig DVV, maar lijkt wel logisch en hoeft derhalve niet te worden aangepast;
- Op het punt van samenvoegen en mengen is het stuk nog wat onduidelijk;
- In de lijst met te analyseren parameters (acceptatie- en signaalwaarden) missen de negatieve lijsten uit DVV. Ook uit de beschrijving blijkt niet dat er een toetsing plaatsvindt aan deze lijsten. Wellicht is de afwezigheid van de op die lijsten beschreven stoffen inherent aan de classificatie als biomassa, maar dan nog verdient dit een plaats in het A&V. De volgende lijsten zijn van belang:
 - Lijst A: afvalstoffen met risico's voor de veiligheid en gezondheid
 - Lijst B: afvalstoffen met specifieke mogelijkheden voor be-verwerking of verwijdering
 - Lijst C: Zwarte lijst stoffen (belangrijkste)
 - Lijst D: Anorganische afvalstoffen met lage stookwaarde (stortverplichting)
- Bemonstering wordt uitgevoerd overeenkomstig het gestelde in de BRL K10016. DVV gaat uit van de NVN5860 'bemonsteren van afvalstoffen';
- In het A&V is geen definitie opgenomen van de gebruikte analysemethodieken. In Bijlage VII van DVV is een lijst opgenomen met analysemethoden per parameter. Overigens lijkt deze lijst in dit geval slechts beperkt bruikbaar (DVV gaat vooral uit van afvalwater). Duidelijkheid inzake analysemethodes en gebruik STER-labs is echter wel gewenst.

Deze toetsing leidt er toe dat het Handboek op een aantal onderdelen aangepast moet worden. In voorschrift 16.7 is opgenomen dat binnen een jaar na inwerkingtreden van deze vergunning in het Handboek Secundaire Brandstoffen de daar genoemde tekortkomingen worden verwerkt. Wijzigingen van deze acceptatie- en administratieprocedure dienen ter goedkeuring aan ons te worden voorgelegd.

Met betrekking tot de Europese afvalstoffenlijst (Eural), de lijst die aangeeft of een afvalstof een gevaarlijke of niet-gevaarlijke afvalstof is, wordt opgemerkt dat de in de aanvraag genoemde afvalstoffen om mee te stoken allen niet-gevaarlijke afvalstoffen zijn. Op basis van deze vergunning mogen alleen niet-gevaarlijke afvalstoffen worden ingezet (voorschrift 16.2). Bij het aanvragen van nieuwe biomassasoorten/afvalstoffen dient aan de Eural getoetst te worden.

B. Groen Licht

Het provinciale milieubeleid is vastgelegd in het door Provinciale Staten van Zeeland vastgestelde Zeeuws Milieubeleidsplan Groen Licht (2001-2006). Vanuit Groen Licht wordt in het kader van duurzame energie het gebruik van biomassa gestimuleerd voor zover:

- dit niet leidt tot ongewenste verspreiding van milieugevaarlijke stoffen;
- er sprake is van een gelijkwaardige of milieuhygiënisch betere situatie;
- het initiatief past binnen een effectieve en efficiënte afvalverwijderingsstructuur;
- indien aanvoer van elders (buitenland) aan de orde is, dient de CO₂-uitstoot als gevolg van ketenaspecten (voorbewerking, lokale verwerking en transport) in beschouwing te worden genomen;
- er geen sprake is van grote nadelige gevolgen ten aanzien van het rendement van de energieopwekking.

Door het stellen van voorschriften en beperkingen wordt aan dit beleid tegemoet gekomen. In voorschrift 16.3 is bepaald dat in een goedkeuringsaanvraag voor het meestoken van een nieuwe biomassasoort c.q. afvalstof deze gegevens vermeld dienen te worden.

In Groen Licht wordt windenergie in Zeeland een belangrijke potentiële vorm van duurzame energie-opwekking genoemd. Het beleid stimuleert het vergroten van het opgestelde vermogen windenergie in het algemeen en op zeehavengebonden industrieterreinen in het bijzonder. Het plaatsen van windmolens bij EPZ past binnen dit beleid.

Beoordeling en conclusie

Wij komen tot de conclusie dat door de inzet van biomassa en afval als secundaire brandstof, duurzame energie opgewekt wordt en dat daarmee de emissie van langcyclische CO₂ sterk gereduceerd wordt. Door het stellen van eisen aan nieuwe mee te stoken stromen biomassa, de gemiddelde stookwaarde en emissies wordt hier invulling gegeven aan de beleidsuitgangspunten van Groen Licht. Daarnaast worden afvalstoffen verbrand met terugwinning van energie, hetgeen vanuit het landelijk afvalbeleid efficiënt en effectief wordt geacht.

Het verlenen van de gevraagde vergunning, zowel voor het onder voorwaarden meestoken van biomassa als het plaatsen van windmolens, past binnen het door Provinciale Staten van Zeeland vastgestelde Zeeuws Milieubeleidsplan Groen Licht en het Landelijk Afvalbeheersplan (LAP).

6.15 Evaluatie MER

De provincie Zeeland zal in de kader van het MER binnen 1,5 jaar na het onherroepelijk worden van onderhavige vergunning een evaluatie-onderzoek verrichten om de voorspelde effecten met de daadwerkelijk optredende effecten te kunnen vergelijken en zonodig aanvullende mitigerende maatregelen treffen. Hiertoe wordt in voorschrift 15.1 een aantal gegevens opgevraagd, welke overeenkomen met de aandachtspunten uit het toetsingsadvies van de Commissie MER.

7. ADVIEZEN NAAR AANLEIDING VAN DE ONTWERP-VERGUNNING

Op 19 augustus 2005 is een advies van de Inspectie van het Ministerie van VROM ontvangen. Hieronder is dit advies inhoudelijk integraal overgenomen; in **vetgedrukte** letters is onze reactie weergegeven

1. Definities van gehanteerde begrippen ontbreken. Met name is van belang eenduidig aan te geven wat onder afval, reststoffen, gele en witte lijst biomassa wordt verstaan. De begrippen witte en gele lijst biomassa zijn niet van belang voor de bepaling of iets een afvalstof is of niet. Ditzelfde geldt voor de reststoffen. Ik adviseer u aan te sluiten bij de definities uit de Wet milieubeheer (Wm) met betrekking tot afvalstoffen.

Wij wijken niet af van de definitie van afvalstoffen, zoals die in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer gegeven is, en daarom hoeft deze naar onze mening ook niet herhaald te worden. De stelling dat de witte en gele lijst niet van belang zijn om te bepalen of iets een afvalstof is of niet, klopt. De definitie uit artikel 1.1 van de Wm is hierin bepalend.

In paragraaf 6.8.1 van de considerans is aangegeven dat er wel onderscheid gemaakt moet worden tussen schone en niet-schone biomassa. Dit om te bepalen of het BEES-A of Bva van toepassing is. Hierbij is aangesloten bij de definitie die in het LCP-richtlijn is gegeven voor schone biomassa. Deze definitie is zowel in de considerans als in voorschrift 17.1 weergegeven. Zoals in paragraaf 6.8.1 van de considerans ook is aangegeven is niet alle afval per definitie niet-schone biomassa. Daarom zijn de witte en gele lijsten opgesteld, zijnde een opsomming van schone resp. niet-schone biomassa. Ook in de eerder verleende (en later vernietigde) vergunning was deze redenering en een soortgelijke tabel als de tabel op blz. 13 van de ontwerp-vergunning opgenomen. De Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft in haar uitspraak van 15 september 2004, zaaknummer 200304448/1, deze redenering in stand gelaten (onder punt 2.6 van de uitspraak). Gelet op het vorenstaande zien wij geen reden uw advies op te volgen.

2. Door u wordt gerefereerd aan verschillende CPR-richtlijnen zonder aan te geven welke editie u gebruikt. Dit dient duidelijk gemaakt te worden.

Dit is bepaald in voorschrift 1.3. Gelet hierop zien wij geen reden uw advies op te volgen.

3. In voorschrift 16.9 wordt aangegeven welke gegevens omtrent de aanvoer van afvalstoffen geregistreerd moeten worden. Aan die opsomming moeten de Eural-code en het afvalstroomnummer wor-

den toegevoegd. Verder mis ik soortgelijke voorschriften met betrekking tot de registratie van afgevoerde afvalstoffen (inclusief vliegias, bodemas en gips) en de geweigerde partijen afvalstoffen. Deze zouden moeten worden toegevoegd.

Zoals in paragraaf 6.8.11 is aangegeven is vanaf 1 januari 2005 het Besluit melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen van kracht geworden. Hierin zijn regels opgenomen voor de afvoer van afval, de wijze van afvoer, de registratie en het melden hiervan. De directe afvoer van gevaarlijk afval is geregeld in hoofdstuk 10 van de Wet milieubeheer. Gezien de directe werking van deze regelgeving mogen volgens vaste jurisprudentie geen voorschriften hierover in deze vergunning worden opgenomen.

Het voorschrift 16.9 is aangevuld met de EURAL-code, het afvalstroomnummer en de geweigerde partijen. Het advies wordt derhalve deels opgevolgd.

4. Uit de ontwerpvergunning wordt niet duidelijk of het is toegestaan om afvalstoffen (bijvoorbeeld vliegias) die bij de EPZ ontstaan, terug te stoken in de centrale. Dit dient expliciet in de vergunning geregeld te worden.

Het terugstoken van bodem- en vliegias is niet aangevraagd, derhalve niet vergund en hoeft dan ook niet expliciet verboden te worden. Het terugstoken van ABI-slib is wel expliciet aangevraagd en is in voorschrift 16.2 ook expliciet verboden. Het advies wordt derhalve niet opgevolgd.

5. De status van het fosforovengas (FOG) is onduidelijk. In de ontwerpvergunning wordt soms de indruk gewekt dat het geen afval betreft. Echter in voorschrift 16.13 wordt aangegeven dat het wel degelijk een afvalstof is. Ik ben van mening dat het hier om een afvalstof gaat en verzoek u om dit in de vergunning duidelijk op te nemen. Dit betekent ook dat de ontvangst van deze afvalstroom conform het Besluit melden en registreren ook gemeld moet worden aan het LMA.

Het FOG komt vrij in het productieproces van ThermPhos International. Voordat het naar EPZ wordt getransporteerd wordt het FOG in het gasstation van ThermPhos ontdaan van diverse verontreinigingen en op druk gebracht. Om te bepalen of FOG een afvalstof is, hebben wij de criteria van paragraaf 4.4 uit het LAP toegepast. Hieruit blijkt dat FOG geen afvalstof is. Voorschrift 16.13 is aangepast. Gelet op het vorenstaande zien wij geen reden uw advies op te volgen.

6. In de tabel op pagina 13 van de considerans wordt aangegeven dat voor het verwerken van FOG en voor witte-lijst biomassa het Bva niet van toepassing is, maar dat het BEES geldt. Hier ben ik het niet mee eens. Zoals hiervoor al is aangegeven ben ik van mening dat FOG een afvalstof is. Het Bva is derhalve van toepassing. Voor wat betreft de witte-lijst Biomassa is het niet bepalend of een stof op die lijst staat, maar of het om afval gaat. Ik adviseer u om voor te schrijven dat, indien alleen steenkool verbrand wordt, het BEES van toepassing is en indien afval (in welke vorm dan ook) wordt meegeestookt, het Bva van toepassing is.

In artikel 2 van het Bva wordt aangegeven wanneer het Besluit niet van toepassing is. Deze lijst geeft – voor zover van belang - een implementatie weer van de opsomming van afvalstoffen ten aanzien waarvan in de LCP-richtlijn (richtlijn 2001/80/EG van het Europees parlement en de Raad van 23 oktober 2001) is bepaald dat zij onder de definitie van schone biomassa in de zin van de richtlijn vallen. Een en ander houdt in dat de in het Bva gehanteerde opsomming als gerealiseerde implementatie van de richtlijn gelijklopend is als de gehanteerde opsomming in de richtlijn en dat de opsomming in de richtlijn wordt gedefinieerd als schone biomassa. Uit de Nota van Toelichting (Staatsblad 2004 97) blijkt dat de in artikel 2 Bva gehanteerde opsomming –in navolging van voornoemde richtlijn – tevens wordt geschaard onder het begrip schone biomassa. De stelling dat slechts de kwalificatie van een stof als afval inhoudt dat wanneer die afvalstof meeverbrand wordt altijd het Bva van toepassing is, is in strijd met dit artikel. De witte lijst is een uitwerking c.q. opsomming van (afval-)stoffen die onder de definitie van schone biomassa vallen en waarvoor het Bva derhalve niet van toepassing is. Zie ook onze reactie op advies 1.

Het advies wordt derhalve niet opgevolgd.

8. BEDENKINGEN NAAR AANLEIDING VAN DE ONTWERP-VERGUNNING

Voordat de bedenkingen die tegen de ontwerp-vergunning zijn ingekomen worden behandeld, merken wij het volgende op:

Zoals eerder aangegeven hebben wij op 24 juni 2003, kenmerk 035836/10/34, op basis van de aanvraag en MER, vergunning verleend voor de gevraagde activiteit. Deze vergunning is op 15 september 2004, zaaknummer 200304448/1, door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vernietigd. Naast de door ons verleende vergunning zijn er meerdere vergunningen voor vergelijkbare activiteiten (bij-/meestoken van biomassa in een kolengestookte elektriciteitscentrale) vernietigd. Omdat daarmee de kabinetsdoelstelling voor het terugdringen van de emissie van CO₂ in gedrang kwam, is het ministerie van EZ in 2004 in samenwerking met de ministeries van VROM en LNV gestart met het Actieplan Biomassa. Doel van het plan is om via een gezamenlijke aanpak van overheden, marktpartijen en milieubeweging het investeringsklimaat voor bio-energie en realisatietempo van projecten in Nederland, waaronder bij-/meestook in kolencentrales, te verbeteren. Het Actieplan wordt aangejaagd en gemonitord door de BERK (BioEnergie RealisatieKoepel), Hierin zijn naast genoemde ministeries ook de provincies, het bedrijfsleven en de milieuorganisaties vertegenwoordigd.

In de BERK is in 2004-2005 gewerkt aan een, door de deelnemers te ondertekenen, afsprakenpakket dat tot versnelde realisatie van bio-energieprojecten in Nederland moest leiden. Het concept-afsprakenpakket droeg oplossingsrichtingen aan voor de meest hardnekkige knelpunten:

principeel: de milieubeweging beschouwt een aantal biomassastromen en technieken als niet-duurzaam;

inhoudelijk: nationale regelgeving m.b.t. emissies van verbrandingsinstallaties sluit niet aan op de Europese IPPC richtlijn;

procesmatig: de complexiteit van proces en inhoud van de vergunningverlening is zo groot, dat grote vertragingen optreden.

Het afsprakenpakket is uiteindelijk niet ondertekend, maar heeft er wel toe geleid dat EPZ in de aanvulling van 8 april 2005 de aanvraag met betrekking tot het meestoken van ondermeer pluimveemest heeft ingetrokken.

Daarnaast zijn in het kader van BERK diverse acties uitgevoerd, waarvan de volgende hier van belang zijn:

- in een ad-hoc werkgroep is, als oplossing voor het hiervoor genoemde knelpunt 2, gewerkt aan een regeling die onderdeel van de NeR moest gaan uitmaken, voor het vaststellen van te vergunnen jaarvrachten voor kolencentrales die biomassa bij-/meestoken (in september 2005 is gebleken dat de partijen niet tot overeenstemming konden komen en derhalve wordt de voorgestelde regeling niet in de NeR opgenomen). De jaarvrachten voor diverse stoffen worden berekend aan de hand van concentraties van deze stoffen in de rookgassen. De concentraties, zoals die in de regeling zijn voorgesteld, zijn door ons betrokken bij het opstellen van de ontwerp-vergunning;
- er is een analyse uitgevoerd naar de redenen waarom diverse vergunningen vernietigd zijn. Een van de conclusies is dat er onvoldoende communicatie met de milieuorganisaties in het voortraject is geweest, waardoor bedenkingen alleen in de formele sfeer zijn behandeld.

Ten aanzien van het laatste punt hebben wij het initiatief genomen om met aanvrager en milieuorganisaties in gesprek te gaan. In december 2004 heeft een eerste gesprek plaatsgevonden, wat door allen als constructief is ervaren. Nadat er diverse concepten voor een ontwerp-vergunning waren gecommuniceerd, is in juni 2005 getracht opnieuw met alle partijen aan tafel te komen, teneinde de laatste geschilpunten te bespreken en wellicht op te lossen. De milieuorganisaties hebben toen aangegeven een dergelijk gesprek niet aan te willen gaan, maar te zullen reageren op de ontwerp-vergunning wanneer deze gepubliceerd wordt. Wij betreuren deze stellingname, zoals ook in de brief van 28 juni 2005, kenmerk 0506647, is verwoord.

Derhalve zijn op 25 juli 2005 bedenkingen ingekomen van de Zeeuwse Milieufederatie (ZMF). Voor de inhoudelijke bedenkingen wordt verwezen naar de brief van de heer Vollenbroek (d.d. 19 juli 2005/ref.: Prov.105.doc). Op 29 juli 2005 zijn bedenkingen ingekomen van de Mobilisation for the environment (MOB), die ook verwijst naar de brief van de heer Vollenbroek van 19 juli 2005, ref. Prov.105.doc. Dit betekent dat de bedenkingen van de ZMF, MOB en de heer Vollenbroek inhoudelijk identiek zijn. Hieronder zijn de bedenkingen integraal overgenomen; in **vetgedrukte** letters is onze reactie weergegeven.

1. *Significante wijziging*

De vergunningwijziging betekent een "significante wijziging", hetgeen volgens de IPPC richtlijn inhoudt dat vanaf het moment van vergunningverlening aan BAT moet worden voldaan.

Deze stelling is correct, gezien de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 20 april 2005, zaaknummer 200405315/1. Er horen nog wel wat nuanceringen bij deze stelling; wij komen hier later, onder andere bij bedenking 2, op terug.

1.1 Op tenminste twee punten wordt hier niet aan voldaan:

NOx emissie. De DeNOx zal pas later in bedrijf komen. In de tussentijd wordt er wel SRM en LRM gestookt dat leidt tot verhoging van de NOx emissies als gevolg van de hoge stikstofconcentraties hiervan in vergelijking met steenkolen. Ons inziens mogen er pas secundaire brandstoffen worden meegestookt vanaf het moment dat de DeNOx in werking is. Dit geldt natuurlijk vooral voor de relatief stikstofrijke secundaire brandstoffen. In feite geldt dit ook vanaf 2007 in het geval alleen kolen worden gestookt.

Wanneer niet-schone biomassa (dus ook SRM en LRM) wordt meegestookt, moet volgens voorschrift 17.1 voldaan worden aan de eisen uit het Bva (na 28 december 2005 is het Bva rechtstreeks geldend). Dit betekent dat de NOx-emissie maximaal 225 mg/Nm3 mag zijn, een emissie-eis die alleen gehaald kan worden als de DeNOx in bedrijf is. Daarnaast is de redactie van voorschrift 11.1.1 aangepast, zodanig dat de jaargemiddelde concentratie alleen bereikt kan worden als de DeNOx-installatie in werking is. Voor de opstartfase van de DeNOx-installatie is voorschrift 11.1.4 toegevoegd.

1.2. GAVO. De GAVO is sowieso niet als BAT aan te merken. Verder bedraagt de lekkage op dit moment circa 4-5%, hetgeen leidt tot een forse verhoging van emissies van 50% of meer. Pas eind 2005 wordt de lekkage deels verholpen.

Het op dit moment toestaan van het meestoken van 600 ton/jaar secundaire brandstoffen is derhalve in strijd met IPPC.

Wij komen later terug op zowel de emissie-eis voor NOx (12) als de GAVO (9, 10 en 18).

2. *BEES*

In de vergunning wordt een systematische denkfout gemaakt met betrekking tot het BEES. Ook indien er alleen schone biomassa wordt meegestookt zijn de strengste normen van kracht. Immers, u vergunt het meestoken van vuile stromen.

Daardoor worden de eisen, die tijdens het meestoken van vuile stoffen van kracht zijn, ook van toepassing als er alleen schone biomassa wordt meegestookt.

Naar onze mening is dit niet correct. In de vorige procedure is onze zienswijze, zoals die nu in de considerans is verwoord, onderschreven door de StAB-adviseur (StAB/36286/H d.d. 11 maart 2004). Ook de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft deze stellingname in haar uitspraak van 15 september 2004 onder punt 2.6 onderschreven.

Dat het BEES-A volstrekt verouderd is, en niet conform IPPC is, blijkt ook uit uw stelling op pagina 18 dat conform BEES-A geen stoffen van toepassing is.

Daarom zijn ook emissie-eisen in de vergunning opgenomen, die aanvullend zijn aan de eisen uit het BEES-A, een en ander conform de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State in zake PPG, d.d. 20 april 2005, zaaknummer 200405315/1.

Ons is de strekking van voorschrift 17.1 niet duidelijk.

Het BVA wordt vanaf 28 december 2005 rechtstreeks van toepassing op de centrale van EPZ. Daarom is voor de tussentijd (de tijd tussen het van kracht worden van deze vergunning en 28 december 2005) dit voorschrift opgenomen; zie paragraaf 6.8.1 van de considerans.

De bedenking wordt derhalve niet gehonoreerd.

3. *Acceptatievoorwaarden en procedure*

Voorschrift 16.7 tilt het vaststellen van de acceptatieprocedure en voorwaarden over het vergunningmoment heen. Wij achten dit niet wenselijk. Als dit echt onvermijdelijk is dan dient dit te leiden tot een appellabel besluit.

Bij de aanvraag is als Bijlage 8 het Bedrijfshandboek Biomassa gevoegd, dat tevens onderdeel uitmaakt van de vergunning. Zoals in paragraaf 6.14 van de considerans is aangegeven, hebben wij dit Bedrijfshandboek getoetst aan de eisen uit De Verwerking Verantwoord. Wij zijn tot de conclusie gekomen dat het Bedrijfshandboek op een aantal minder relevante punten aangepast moet worden, waartoe voorschrift 16.7 is opgenomen. Het Bedrijfshandboek moet ter goedkeuring worden voorgelegd, waarop een goedkeuringsbesluit conform titel 4.1 van de Awb volgt en dat dus appellabel is.

De acceptatienormen in voorschrift 16.6 zijn veel te ruim voor alle genoemde stoffen en laten het meestoken van (volgens Eural) gevaarlijk afval toe.

De normen zijn ook veel ruimer dan de normen die Electrabel Gelderland en E.ON Centrale hanteren.

Bij nader inzien hebben wij besloten om dit voorschrift 16.6 te schrappen. Hoewel het voorschrift voortkomt uit het LAP en daarmee uit geldend en vaststaand beleid waar in de regel niet van wordt afgeweken, zijn wij van mening dat het voorschrift weinig toevoegt. Dit omdat de acceptatiecriteria die EPZ hanteert strenger zijn en omdat het meestoken van rwzi-slib in de aanvulling van de aanvraag van 8 april 2005 is ingetrokken. Paragraaf 6.14 van de considerans is dan ook in die zin aangepast. Het meestoken van gevaarlijk afval is trouwens op grond van voorschrift 16.2 niet toegestaan.

Wat bij andere centrales is aangevraagd c.q. vergund valt op zichzelf buiten de reikwijdte van deze vergunning. Voor zover hier kennelijk een beroep is gedaan op het gelijkheidsbeginsel, zijn wij van oordeel dat een niet nader gemotiveerde stelling niet voetstoots tot een andere overweging onzerzijds kan leiden. De bedenking wordt dan ook niet gehonoreerd.

4. Secundaire brandstoffen

Wij verzoeken u om voor de secundaire brandstoffen de Eural codes op te nemen. Tevens dient het toestaan van nieuwe soorten stromen beter te worden geborgd, waarbij inspraak mogelijk moet zijn. Voorschriften 16.3 en 16.4 dienen als zodanig te worden aangepast.

Het opnemen van Eural-codes heeft naar onze mening geen toegevoegde waarde ten opzichte van de systematiek zoals die nu in voorschrift 16.1 is gehanteerd. Om andere dan in voorschrift 16.1 genoemde stromen te mogen meestoken dient vooraf goedkeuring te worden gevraagd. Slechts als deze door ons is gegeven, is meestoken van nieuwe stromen mogelijk. Deze goedkeuringsbesluiten zijn besluiten als bedoeld in de Awb, waartegen rechtsmiddelen (bezwaar/beroep alsmede een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening) mogelijk zijn.

De minimale stookwaarde in voorschrift 16.11 dient per afvalstroom te worden opgenomen. Met de huidige formulering kan er alsnog natte prut met een te lage stookwaarde worden meegestookt, hetgeen tot een verlaging van het overall rendement zou kunnen leiden.

Het klopt dat in principe wat u noemt “natte prut” meegestookt kan worden, mits dit gecompenseerd wordt met andere stromen met een hogere stookwaarde. Zie echter ook het gestelde in paragraaf 6.6 van de considerans dat dit nog altijd beter is dan verbranden in een avi omdat bij EPZ elektriciteit wordt opgewekt. Door EPZ is in de aanvulling van 8 april 2005 aangegeven dat de aanvraag voor het meestoken van diverse natte stromen wordt ingetrokken. Deze stromen zijn dan ook niet in voorschrift 16.1 opgenomen. Dat betekent dat de door u als “natte prut” getypeerde stromen niet meer zullen/mogen worden meegestookt en dus niet tot verlaging van het overall rendement zal leiden.

De bedenking wordt dan ook niet gehonoreerd.

5. Nutriënten vernietiging

IPPC vereist een geïntegreerde benadering. Internationaal is er nu al een tekort aan fosfaat. Bij EPZ staat u toe dat alle fosfaat in de SRM en LRM verdwijnt in de assen. Wij verzoeken u om na te gaan of de door u vergunde grootschalige P-vernietiging door het verbranden van SRM en LRM wel compatibel is met IPPC.

Bij verbranding bij DEP komen de P-assen weer in de fosfaat kringloop terecht.

Bij SRM en LRM diersoep is sprake van diersoep met een bepaald risico dat niet in de voedselketen terecht mag komen en om die reden verbrand moet worden. Naar onze mening past het binnen de IPPC om dergelijk afval te verbranden in een e-centrale ten einde er elektriciteit mee op te wekken en is een dergelijke toepassing te prefereren boven verbranding in bijv. een afvalverbrandingsinstallatie waar het (elektrisch-)rendement een stuk lager is. Dit staat naar onze mening los van een tekort aan fosfaat, wat daar ook van zij. Ook hier merken wij op dat voor zover hier kennelijk een beroep is gedaan op het gelijkheidsbeginsel, wij van oordeel zijn dat een niet nader gemotiveerde stelling niet voetstoots tot een andere overweging onzerzijds kan leiden.

De bedenking wordt dan ook niet gehonoreerd.

6. Nominale verbrandingscapaciteit

Conform het BVA dient u de maximaal toegestane nominale verbrandingscapaciteit ook in ton/uur vast te leggen, niet alleen in ton/jaar. Wij verzoeken u om dit alsnog te doen. Voorschrift 16.13 mag niet

over het vergunningmoment worden heen getild. De verplichting daartoe vloeit voort uit artikel 8, onder b van het Bva.

Voorschrift 16.13 is in de definitieve vergunning aangepast. De capaciteit is als volgt berekend: maximaal bruto vermogen is 426 MW/h, d.i. $426 \times 3600 = 1.533.600$ MJ.

Als dit voor maximaal 30% uit biomassa kan komen, dan : $1.533.600 \times 0,30 = 460.080$ MJ.

De centrale heeft een overall-rendement van 40% , zodat er 1.150.200 MJ aan brandstof moet worden ingevoerd. Met een stookwaarde van 11,8 MJ/kg is dat gelijk aan 98 ton. Het is duidelijk dat afhankelijk van de stookwaarde de hoeveelheid in ton kan fluctueren.

De bedenking wordt derhalve gehonoreerd.

7. *Energie*

Op pagina 4 van de considerans schrijft u dat in voorschrift 15.1 het effect van het meestoken van secundaire brandstoffen zal worden onderzocht. Wij treffen dit niet aan in voorschrift 15.1

Zie het vierde bolletje in voorschrift 15.1. De bedenking wordt derhalve niet gehonoreerd.

Hoe komt u tot de conclusie op pagina dat op jaarbasis 25 tot 30% steenkool wordt vervangen?

Zoals in de aanvraag, considerans en voorschriften is gesteld, is de minimale gemiddelde stookwaarde voor de biomassa 11,8 MJ/kg en van kolen 23 MJ/kg. Wanneer 600.000 ton biomassa wordt meegestookt, wordt op basis van de stookwaarde ca. 300.000 ton kolen vervangen. Bij een maximale doorzet aan kolen van ca. 1.100.000 ton is dat tussen 25 en 30 %. Overigens is de gemiddelde stookwaarde van de biomassa in de afgelopen jaren hoger dan de hier genoemde 11,8 MJ/kg.

8. *Emissies algemeen*

In de tweede tabel op pagina 14 vergelijkt u daggemiddeldes (BREF) met jaargemiddeldes zonder dit te signaleren. Dit is natuurlijk geen goede basis voor de vergelijking. Dit geldt voor alle hier genoemde parameters. De considerans dient op dit punt te worden aangepast.

Het gestelde klopt en is in de considerans aangepast. Overigens is bij de vaststelling van de emissie-eisen zoveel mogelijk aansluiting gezocht bij de eisen zoals die in het kader van BERK zijn opgesteld. Ook daar is sprake van jaargemiddelden.

Voor de totale jaarvracht maakt het geen verschil of er sprake is van een daggemiddelde of een jaargemiddelde. Wel is dit van belang om schommelingen per dag te voorkomen. Deze schommelingen per dag worden beperkt doordat de momentane waarden altijd aan de emissie-eisen uit BEES-A of Bva moeten voldoen (zie paragraaf 6.8.1 van de considerans).

9. *Fluoride*

De vergunde fluoride emissie bedraagt circa 30 ton/jaar, wat grotendeels wordt veroorzaakt door de blijvende lekkende GAVO. Dit staat in geen verhouding tot de doelemissie voor heel Nederland in 2010 van 50 ton/jaar.

Verder vergunt u meer emissie dan BREF aangeeft als range: 1-5 mg/m³ als maximaal daggemiddelde. Met een jaargemiddelde van 4 mg/m³ staat u veel meer emissieruimte toe dan overeenkomt met BAT.

De doelemissie voor Nederland is in de notitie "Emissiereductiedoelstellingen prioritaire stoffen" van 15 juni 2001 vastgelegd op < 45 ton in 2010. In de notitie wordt het volgende opgemerkt: "Voor de meeste sectoren zal echter gelden dat de streefwaarde voorlopig niet gehaald kan worden. Hiervoor zijn reducties noodzakelijk die technisch nog niet mogelijk zijn. In 2005 zal daarom worden gezien of de technologische vernieuwingen ruimte geven voor een verdere emissiereductie richting streefwaarde." Uit informatie van het Ministerie van VROM is ons gebleken dat de herziening is uitgesteld tot 2006.

Zoals hiervoor is aangegeven is in het kader van BERK gewerkt aan een regeling (die in de NeR zou worden opgenomen) voor het vaststellen van jaarvrachten in geval er biomassa wordt meegestookt in een kolencentrale. In die regeling is een concentratie-eis opgenomen van 4 mg/m³ indien een GAVO aanwezig is en 1 mg/m³ indien geen GAVO aanwezig is.

Dat met het vergunnen van de jaargemiddelde concentratie meer ruimte vergund wordt dan met een daggemiddelde zijn wij het niet eens, zie ook onze reactie op bedenking 8 en de volgende berekening:

Uitgaande van 6500 equivalente vollast uren per jaar is dit gemiddeld per dag 17,81 uur. Bij een debiet van 1.395.576 Nm³/h is het totale debiet over een dag $17,81 \times 1.395.576 = 24.855.209$ Nm³. De maximale vracht volgens de BREF op een dag is dan $24.855.209 \times 5 \text{ mg/Nm}^3 = 124,28 \text{ kg F}$. Per jaar is dat $365 \times 124,28 = 45.361 \text{ kg F}$.

In geval van het jaargemiddelde van 4 mg/Nm^3 is dit:

$$6500 \text{ uur} \times 1.395.576 \text{ Nm}^3/\text{h} \times (4 \times 10^{-6}) \text{ kg F/Nm}^3 = 36.285 \text{ kg F.}$$

Zoals ook eerder is aangegeven zijn in het traject om te komen tot een ontwerp-vergunning diverse malen de concepten aan appellanten voorgelegd. In een reactie op een van de concepten, welke op 17 april 2005 per e-mail is verzonden, wordt aangegeven dat de emissie-eis voor HF te hoog wordt gevonden, maar dat een lekkage van de GAVO $< 1\%$ gegarandeerd een alternatief zou kunnen zijn. Dit alternatief is verwerkt in de ontwerp-vergunning en geborgd via voorschrift 11.11. Zie ook paragrafen 6.8.3 en 6.8.6 van de considerans.

Om aan de bedenking tegemoet te komen is voorschrift 11.1.3 zodanig aangepast dat ook de emissie-eis van fluor zal worden aangepast aan de werkelijke emissie, zoals die zal zijn nadat de GAVO is aangepast.

De jaargemiddelde immisie bijdrage van EPZ bedraagt 21% van de MTR waarde. U vermeldt dit niet in uw overwegingen.

U verzuimt verder ook om te toetsen aan het maximaal daggemiddelde MTR. Hoeveel bedraagt het maximaal daggemiddelde als gevolg van de emissie van EPZ, daarbij ook rekening houdend met de maximaal toegestane storingsuren?

In paragraaf 6.8.6 is aangegeven dat de bijdrage van EPZ aan de achtergrond 3% is. De genoemde 21% is gebaseerd op cijfers uit het MER (zie de reactie van de MOB op het MER van 28 februari 2002).

Het worst-case scenario is dat de rookgasreiniging continue in storing staat. Het reinigingsrendement van de ROI voor fluor is 59% (zie figuur 3.36 van de BREF Grote stookinstallaties). 4 kg/uur gereinigd wordt dan ongereinigd 6,78 kg/uur. De daggemiddelde MTR-waarde voor fluor is $0,3 \text{ ug/m}^3$. De maximum bijdrage van EPZ in geval van continue storing van de ROI is $0,031 \text{ ug/m}^3$ (10 % van de MTR) en vindt plaats op 6,5 km ten noordoosten van EPZ. De gemiddelde bijdrage van EPZ in deze situatie bedraagt $0,016 \text{ ng/m}^3$ (0,005 %).

Wij verzoeken u om de maximale fluoride emissie vanaf 2007 te beperken tot $0,5 \text{ mg/m}^3$ als jaargemiddelde. Dit is met name ook van belang voor de nabijgelegen Vogel- en Habitatrichtlijn gebieden.

De GAVO wordt eind 2005 aangepast, maar hoe groot het effect op de emissie van fluor zal zijn, is nog niet bekend. Het is naar onze mening dan ook voorbarig om nu een concentratie te eisen, waarvan niet zeker is of die gerealiseerd kan worden (zou fictieve weigering inhouden).

Het dichtst bijgelegen Vogel- en Habitatgebied is de Westerschelde. Met behulp van het model PluimPlus versie 3.4 is de maximale depositie in dit gebied berekend. Deze blijkt slechts $0,034 \text{ mol/ha}$ per jaar te zijn. Als hierbij in aanmerking genomen wordt dat de natuurlijke achtergrondconcentratie 1 mg F/l zeewater is, dan is er naar onze mening sprake van een verwaarloosbare bijdrage en treedt geen accumulatie op. Bovendien wordt het water elk tij verversd. Derhalve wordt de redenering van de bedenking niet gevolgd.

Leidt voorschrift 11.10 tot een appellabel besluit?

Voorzover het de eindrapportage betreft wel. Het onderzoeksplan dat binnen drie maanden na het van kracht worden van de vergunning ter informatie aan de directie Ruimte, Milieu en Water wordt voorgelegd leidt niet tot een appellabel besluit.

10. Chloride/zoutzuur

De hoge vergunde zoutzuuremissie wordt voornamelijk veroorzaakt door de verbranding van SRM en SRM, die hoge concentraties chloor bevatten, in combinatie met de lekkende GAVO.

Hierdoor ontstaat onnodig veel zoutzuuremissie.

De emissie van Cl/HCl is met name gebaseerd op het meestoken van gras en grasachtige producten, restproducten uit de landbouw en genotmiddelenindustrie, zie paragraaf 6.8.6 van de considerans. Derhalve wordt de redenering van de bedenking niet gevolgd.

Verder staat u meer emissie toe dan BREF aangeeft als range: $1\text{-}10 \text{ mg/m}^3$ als maximaal daggemiddelde. Met een jaargemiddelde van 10 mg/m^3 staat u veel meer emissieruimte toe dan overeenkomt met BAT.

Wij verzoeken u om 5 mg/m^3 op te nemen als maximaal daggemiddelde.

Zie de reactie op bedenking 9, waar een zelfde voorstel voor de emissie-eis voor HF is gedaan; hier geldt dezelfde redenering om de eis niet op dit moment aan te passen. In paragraaf 6.8.6 van de considerans is aangegeven waarom deze eis is opgenomen. Overigens geldt de door appellanten aangehaald range voor het geval er alleen kolen worden verstoekt. Als er biomassa wordt gestookt, geldt een range van $5\text{-}25 \text{ mg/Nm}^3$ (zie wederom paragraaf 6.8.6 van de considerans).

Derhalve wordt de redenering van de bedenking niet gevolgd.

11. *Stof uit de schoorsteen*

Gezien de grootschalige stofproblematiek dient voor stof een streefwaarde van 2 mg/m³ als jaargemiddelde te worden opgenomen. Uit jaarverslagen en metingen blijkt dat dit haalbaar is bij EPZ als streefwaarde. Leidt voorschrift 11.8 tot een appellabel besluit?

Zoals in paragraaf 6.8.5 is aangegeven zijn de cijfers van stof gebaseerd op een continumeter, die niet voor dit meetbereik geschikt is, en enkele steekproeven. De betrouwbaarheid van de cijfers is dan ook discutabel (wat overigens ook in de milieujaarverslagen wordt gerapporteerd). Tijdens de stop eind 2005 zal een nieuwe continumeter geïnstalleerd worden.

Daarnaast is in het kader van BERK met de sector overeengekomen dat er nader onderzoek gedaan zal worden naar de emissie van stof en kalk uit de ROI. De in de ontwerp-vergunning opgenomen eis is gelijk aan die welke in het kader van BERK is voorgesteld voor de regeling voor het vaststellen van jaarvrachten. Het is naar onze mening dan ook niet opportuun om nu de emissie-eis verder aan te scherpen.

Derhalve wordt de redenering van de bedenking niet gevolgd.

Voorschrift 11.8: Voorzover het de eindrapportage betreft wel. Het onderzoeksplan dat binnen een maand na het van kracht worden van de vergunning ter informatie aan de directie Ruimte, Milieu en Water wordt voorgelegd leidt niet tot een appellabel besluit.

12. *NO_x*

De vergunde NO_x emissie is te hoog. Met deze te ruime norm is er onvoldoende stimulans voor het bedrijf om een zo efficiënt mogelijke SCR te installeren. Wij maken u erop attent dat voor de vergelijkbare E.ON Centrale 75 mg/m³ als maximaal jaargemiddelde is aangevraagd. U vergunt een jaargemiddelde NO_x concentratie van 130 mg/Nm³.

In paragraaf 6.8.4 van de considerans is naar onze mening voldoende duidelijk aangegeven hoe de emissie-eis tot stand is gekomen. De eis past binnen de bandbreedte die in tabel 4.69 van de BREF Grote Stookinstallaties wordt gegeven (90-200 mg/Nm³).

Het is naar onze mening niet opportuun om nu een eis van bijv. 75 mg/m³ op te nemen, terwijl in praktijk blijkt dat de installatie niet beter kan presteren dan 80 mg/m³. Daarom is er voor gekozen om nu in eerste instantie een hogere emissie-eis op te nemen (voorschrift 11.1.1) en deze eis binnen een bepaalde termijn te heroverwegen (voorschrift 11.1.3). Overigens zijn de omstandigheden bij EPZ en de E.ON-centrale niet helemaal vergelijkbaar omdat bij EPZ de SCR-installatie tussen de bestaande installaties ingebouwd ("gefrommeld") moet worden.

Ook geldt dat er naar een optimalisatie in het verbrandingsproces gezocht moet worden; niet alle parameters kunnen gelijktijdig worden geminimaliseerd. Zo leidt het streven naar een lage NO_x-emissies tot een toename van de C_xH_y- en CO-emissie (zie ook paragraaf 6.8.9 van de considerans).

Derhalve wordt de redenering van de bedenking niet gevolgd.

Hoeveel bedraagt de door u vergunde emissie in termen van g/GJ voor deze installatie?

47 g/GJ. Overigens wordt alleen voor gasturbine(installaties) en zuigermotoren de emissiegrenswaarde opgegeven als g/GJ; bij kolencentrales is dat niet het geval.

Wij nemen aan dat de voorschriften 11.1.3 en 11.9 leiden tot een appellabel besluit?

Ja, in voorschrift 11.1.3 is een toelichting toegevoegd. De bedoeling is om de emissie-eisen te zijner tijd met een ambtshalve wijziging aan te passen, waartegen rechtsmiddelen openstaan.

Voorschrift 11.9: voorzover het de eindrapportage betreft wel. Het onderzoeksplan dat binnen drie maanden na het van kracht worden van de vergunning ter informatie aan de directie Ruimte, Milieu en Water wordt voorgelegd leidt niet tot een appellabel besluit.

13. *SO₂*

De SO₂ emissie was en is onnodig hoog met name door de lekkage van de GAVO.

Niet gesteld is hoeveel aan emissie dan wel als haalbaar dan wel aanvaardbaar wordt geacht. Derhalve kunnen wij deze niet nader onderbouwde stelling niet staven. Voor de motivering voor de door ons gehanteerde uitgangspunten verwijzen wij (wederom) naar paragraaf 6.8.3 van de considerans.

14. *Kwik*

Om geen toename van kwikemissie als gevolg van meestook te genereren dient in voorschrift 17.2 de maximale kwikconcentratie per MJ te worden uitgedrukt, bijvoorbeeld 0,14 mg/kg bij een stookwaarde van 23 MJ/kg.

Voor kwik zijn twee normen opgenomen: ten eerste een maximale vracht van 25 kg in voorschrift 11.1.2, die geldt ongeacht welke brandstoffen gebruikt worden. Om de emissie als gevolg van het meestoken van biomassa niet meer te laten worden dan wanneer alleen kolen gestookt zouden worden, is voorschrift 17.2 opgenomen. De motivering hiervoor is als volgt: De inputeis is gebaseerd op het feit dat 600 kton biomassa grosso modo 300 kton kolen vervangt met maximaal 0,3 mg kwik/kg. Derhalve mag er in de biomassa niet meer dan 0,15 mg kwik/kg aanwezig zijn. Naar onze mening heeft het koppelen aan een stookwaarde geen enkel nut omdat de vracht ook begrensd is. De in de bedenking gehanteerde redenering wordt derhalve niet gevolgd.

15. *Cadmium en thallium*

De acceptatievoorwaarden in voorschrift 16.6 zijn veel te ruim. Dit zou ook het meestoken van verscheidene, volgens Eural, gevaarlijke afvalstromen toestaan. De normen zijn ook veel ruimer dan de normen die Electrabel Gelderland en E.ON Centrale hanteren.

Zie onze reactie bij bedenking 3.

Ook de vergunde Cd + Tl emissie van 5 kg is aan de ruime kant.

Ook hier geldt dat deze vracht niet overschreden mag worden, ongeacht welke brandstoffen gebruikt mag worden. De eis is overeenkomstig de aanvraag. Niet gesteld is hoeveel aan emissie dan wel als haalbaar dan wel aanvaardbaar wordt geacht. Derhalve kunnen wij deze niet nader onderbouwde stelling niet staven. De in de bedenking gehanteerde redenering wordt dan ook niet gevolgd.

16. *Koolwaterstoffen*

Het BREF geeft 5 mg/m³ als maximaal daggemiddelde. U vergunt 10 mg/m³ als maximaal jaargemiddelde. Wij verzoeken u om maximaal 5 mg/m³ als daggemiddelde te vergunnen.

Op bladzijde 21 van de considerans is dit ook verwoord. Door een vergissing is in voorschrift 11.1.1 een eis van 10 mg/m³ opgenomen; dit is gewijzigd, zodat aan de bedenking wordt tegemoetgekomen.

17. *Ammoniak*

De vergunde ammoniakemissie is te hoog. De waarde van 5 mg/m³ dient als maximaal uurgemiddelde te worden opgenomen. Is er overigens een verplichting om ammoniak continue te monitoren? Zo niet, dan verzoeken wij u om dit als verplichting op te nemen.

In paragraaf 3.1 van de aanvulling van de aanvraag van 3 februari 2005 is aangegeven, dat de emissie van NH₃ 2 tot 5 ppm zal bedragen, wat overeenkomt met 1,5 tot 3,8 mg/m³ (afgerond 4 mg/Nm³). De waarde van 5 mg/m³ wordt in paragraaf 4.5.12 van de BREF Grote Stookinstallaties als maximum genoemd om aan BBT te voldoen. Hierbij wordt opgemerkt dat deze waarde is opgenomen om eventuele problemen met de toepassing van vlieggas en eventuele geuroverlast van NH₃ in de omgeving te voorkomen.

De concentratie zal in de loop van de tijd toenemen doordat de katalysator verontreinigd raakt. In voorschrift 11.1.1 is de waarde veranderd van 5 mg/m³ naar 4 mg/m³, wat overeenkomt met de in de aanvraag genoemde 5 ppm. Overigens wordt in paragraaf 3.4.2.1 van de BREF Grote Stookinstallaties aangegeven dat wanneer de concentratie van NH₃ meer dan 2 ppm bedraagt dit tot gevolg heeft dat de vlieggas niet meer als grondstof voor de bouw gebruikt kan worden. Ten aanzien van het verschil tussen uur- c.q. daggemiddelde en jaargemiddelde concentraties verwijzen wij naar de reactie op bedenking 9.

Ten aanzien van monitoring wijzen wij op voorschrift 11.4. Daarnaast zal, om een goede procesvoering van de DeNOx-installatie te waarborgen, de NH₃-emissie continu worden gemeten. De denkwijze van de bedenking wordt door ons derhalve niet overgenomen.

18. *GAVO*

Zoals boven vermeld zijn wij van mening dat de GAVO geen BAT is. Echter, zolang de GAVO nog niet verwijderd is dient het lek minder dan 1% te bedragen. Daarbij tekenen we aan dat een lekkage van 1% toch nog zorgt voor een verhoging van de zwaveloxide, stikstofoxide, zoutzuur en fluoride emissies van circa 10%.

Zoals in paragraaf 6.8.3 van de considerans is aangegeven wordt in de BREF Grote Stookinstallaties, paragraaf 4.5.11 geconstateerd dat een roterende gas-gas warmtewisselaar (GAVO) een intern lek heeft en dat daarom een modern type gas-gas warmtewisselaar BBT is. Daarbij wordt gelijk de opmerking geplaatst dat vanwege operationele en economische redenen vervanging alleen aan de orde is als de warmtewisselaar toch al vervangen of verplaatst moet

worden. In het geval van EPZ wordt de huidige GAVO tijdens de onderhoudsstop eind 2005 gemoderniseerd, waardoor het rookgaslek aanzienlijk zal afnemen tot < 1%. In voorschrift 11.11 is dit maximum geborgd.

Op dit moment bedraagt de lekkage mogelijk 4% of meer. Zolang de GAVO lekkage niet tot < 1% is teruggebracht wordt al helemaal niet voldaan aan BAT. Dit betekent dat u pas meer meestook mag gaan vergunnen als de GAVO gerepareerd is. Zie ook hetgeen hierboven reeds over is gezegd.

De onderhoudsstop vindt, zoals gezegd, eind 2005 plaats. Tijdens deze stop wordt de vergunning van kracht (tenzij voorlopige voorziening gevraagd zou worden), zodat wanneer de centrale weer in bedrijf komt, aan deze vergunning voldaan kan en moet worden. Zoals het er nu uitziet wordt derhalve het vergunnen van meer meestook pas effectief als de GAVO vernieuwd is. Gelet op hetgeen in paragraaf 6.8.3 van de considerans is aangegeven, waarin gerefereerd wordt aan de BREF Grote Stookinstallaties, paragraaf 4.5.11, kunnen wij de stelling dat als de GAVO lekkage niet tot < 1% is teruggebracht al helemaal niet voldaan is aan BAT, niet zonder meer onderschrijven.

Daarbij komt dat voorschrift 11.11 inhoudt dat de lekkage minder dan 1% moet zijn *alleen op het moment van één jaar na van kracht worden van de vergunning*.

Wij verzoeken u om het voorschrift zodanig aan te passen dat (1) ten allen tijde de lekkage minder dan 1% moet bedragen, en (2) dat dit jaarlijks moet worden aangetoond zolang de GAVO nog niet verwijderd is. Tevens dient (3) te worden aangegeven op basis van welke component de lekkage wordt gemeten cq gespecificeerd is.

Naar onze mening is voorschrift 11.11 in grote lijnen duidelijk genoeg. Wel is de verplichting om jaarlijks het rookgaslek te rapporteren in het op te stellen MJV er aan toegevoegd, evenals de component waarop het rookgaslek gemeten moet worden. Het rookgaslek wordt daarbij vastgesteld aan de hand van de rookgascomponent SO₂ volgens een standaard norm.

Voorschrift 11.12 zet ten onrechte de vervanging van de GAVO op 2013. Deze datum dient te worden geschrapt. In plaats hiervan dient de eerst mogelijke gelegenheid te worden genoemd met bijvoorbeeld einde 2007 als uiterste datum.

Ons is geheel onduidelijk de reden waarom de gehanteerde datum als voorbeeld wordt genoemd, zeker nu de GAVO eind 2005 vernieuwd wordt en het gestelde in de BREF. In paragraaf 6.8.3 van de considerans is voorts naar onze mening voldoende gemotiveerd waarom 2013 is opgenomen. Derhalve kan de gevolgde redenering niet worden gevolgd.

Verder wordt het onderzoek ten onrechte beperkt tot *vervanging* door een andere warmtewisselaar. In de studie dient ook het alternatief van *eliminieren* van de GAVO en het mogelijk vervangen van de bestaande schoorsteen te worden meegenomen.

Naar onze mening betekent het vervangen van de GAVO dat deze fysiek verwijderd wordt (derhalve geëlimineerd wordt) en dat daarvoor in de plaats een ander type warmtewisselaar wordt geplaatst, al dan niet gekoppeld aan aanpassingen aan de schoorsteen. Dat de daadwerkelijke totale vervanging van de GAVO naar verwachting in 2013 gaat plaatsvinden maakt dit niet anders. De bedenking wordt derhalve niet gehonoreerd.

Leidt voorschrift 11.12 tot een appellabel besluit?

Ja. Voorzover het de eindrapportage betreft wel. Het onderzoeksplan dat binnen drie maanden na het van kracht worden van de vergunning ter informatie aan de directie Ruimte, Milieu en Water wordt voorgelegd leidt niet tot een appellabel besluit.

19. Emissie monitoring

Op pagina 14 onderaan schrijft u dat gedurende het jaar inzicht bestaat over de ontwikkeling van jaargemiddelden. Hoe gaat dat dan in zijn werk? Wij troffen dit niet aan in voorschrift 7.7.

Verder is de monitoring van emissies sowieso niet duidelijk. De voorschriften 7.7 en 17 zijn niet voldoende om aan de minimeisen van IPPC te voldoen. Zie artikel 6 laatste streepje en artikel 9 punt 5.

Enerzijds worden maandelijks rapportages opgesteld van de emissies in die maand, anderzijds worden met behulp van het model TRACE prognoses berekend van de emissies op basis van gegevens van de in te zetten kolen en biomassa. Aan de hand van de maandrapportages kan de ontwikkeling van de jaargemiddelden en vrachten worden gevolgd. Ten aanzien van de monitoring geldt dat zowel het BEES-A als het Bva verplichtingen kennen voor de monitoring, waaraan voldaan moet worden. Hiervoor moeten een aantal parameters continu gemeten worden. Deze meters zijn gekoppeld aan de procescomputer. Door EPZ dient op grond van voorschrift 7.7 een meet- en registratiesysteem te worden opgesteld (voor zover dat er nog niet is). Naar onze mening wordt hiermee wel voldaan aan de eisen uit de IPPC.

Ook is onduidelijk hoe jaargemiddelden en jaarvrachten gaan worden vastgesteld. Wat is de rol van het model hierbij?

De jaarvrachten worden opgesteld aan de hand van de hiervoor genoemde maandrapportages. Het model speelt hierin alleen een rol voor de verdeling van componenten over bodem- en vlieg- en rookgassen en het opstellen van prognoses.

Wij verzoeken om nu een volledig adequaat monitoringprogramma in de voorschriften van de definitieve vergunning op te nemen.

Door het stellen van voorschrift 7.7 is hierin in onze visie al tegemoet gezien. Overigens ontbreekt het ons aan inzicht met betrekking tot wat wordt verstaan onder het - niet nader gemotiveerde - "volledig adequaat monitoringsprogramma". De gehanteerde zienswijze wordt niet gedeeld en de suggestie wordt wegens redenen als voornoemd niet overgenomen.

20. *Emissie-eisen tijdens storingen*

Deze ontbreken. Zie artikel 9, lid 6 van de IPPC richtlijn.

Artikel 9, zesde lid van de IPPC verplicht niet om emissie-eisen tijdens storingen op te nemen, maar dat "de vergunningen maatregelen bevat voor andere dan normale bedrijfsomstandigheden". Hierbij is een onderscheid te maken tussen calamiteiten (is geregeld in hoofdstuk 17 van de Wet milieubeheer), voorgenomen bijzondere omstandigheden zoals onderhoud (voorschrift 1.2) en niet voorgenomen omstandigheden, zoals storingen. Ten aanzien van storingen zijn in het BEES-A en Bva regels opgenomen, zodat het naar onze mening niet is toegestaan om deze ook in een vergunning te herhalen (vaste jurisprudentie). In onze visie is dan ook voldaan aan artikel 9, lid 5 van de IPPC richtlijn. De redenering van de bedenking wordt niet nagevolgd.

21. *Diffuse stofemissies*

Er worden onvoldoende maatregelen voorgeschreven om diffuse stofemissies te voorkomen zoals bijvoorbeeld behandelen met papierslurrie zoals bij andere centrales wel gebeurt. Dit is met name ook van belang voor de nabijgelegen Vogel- en Habitatrichtlijn gebieden.

In voorschrift 11.5 dient ook de stofemissie van kolenopslag en handling te worden betrokken.

Diffuse stofverspreiding van biomassa wordt ons inziens voorkomen doordat de biomassa in gesloten systemen wordt bewaard en in de installatie worden gebracht. Van invloed op nabijgelegen Vogel- en Habitatrichtlijn gebieden is dan ook geen sprake

Wij zien dan ook geen reden om andere maatregelen zoals bijvoorbeeld het gesuggereerde behandelen met papierslurrie voor te schrijven. Naast de algemene eis van vermindering van de milieubelasting van onder meer diffuse emissies in voorschrift 7.1 is voorschrift 10.6 naar onze mening voldoende om stofverspreiding als gevolg van de kolenopslag te voorkomen. Gelet daarop hoeft voorschrift 11.5 in onze visie dan ook niet te worden aangepast. De redenering van de bedenking wordt niet nagevolgd.

22. *Algemene stofnorm anders dan de schoorsteen*

In de aanvraag wordt regelmatig 10 mg/m³ genoemd als toetsingskader, zoals bijvoorbeeld bij de kalkopslag. Wij verzoeken u om hiervoor 5 mg/m³ als norm op te nemen.

De meeste keren dat de stofnorm van 10 mg/m³ genoemd wordt is bij open opslagen. Volgens paragraaf 3.8 van de NeR gelden hier geen emissie-eisen voor, alleen maatregelen om de emissie te beperken c.q. te voorkomen (in afwijking van de NeR stellen wij dus wel emissie-eisen). Bij de opslag van kalk wordt in de aanvraag aangegeven dat er een filterinstallatie aanwezig is. Hiervoor geldt inderdaad volgens paragraaf 3.2.2 van de NeR een emissie-eis van 5 mg/m³. Voorschrift 10.5 is in die zin aangepast.

23. *Dictum*

Wij verzoeken u om duidelijk aan te geven wat op pagina 30 wordt bedoeld met "diverse aanvullingen op de aanvraag". Op dit moment is niet goed duidelijk welke delen van de aanvraag tot de vergunning behoren.

Het dictum is hierop aangepast.

24. *MER*

Het MER is niet adequaat. Wij verwijzen hiervoor naar onze brief van 28 februari 2002, die als hier ingelast en herhaald dient te worden beschouwd. Verder merken wij op dat het verwijderen van de GAVO niet als MMA is meegenomen.

Het MER is op 23 april 2002 aangevuld. De reactie van 28 februari 2002 is meegenomen in het toetsingsadvies van de Commissie voor de MER van 26 april 2002. Naar onze mening is het MER wel adequaat, zoals vermeld in hoofdstuk 4 van de considerans. In de uitspraak van de Raad van State van 15 september 2004 is dit nog eens bevestigd. De Afdeling stelt vast dat bij de aanvraag een MER is overgelegd en dat de activiteit waarop de aanvraag betrekking heeft, overeenkomt met de voorgenomen activiteit en wijze waarop zij zal worden uitgevoerd, zoals beschreven in het MER. Indien de aan de vergunning verbonden emissiegrenswaarden afwijken van hetgeen in het MER omtrent de emissies is vermeld, doet dat aan het vorenstaande niet af, aangezien dit aspect niet ziet op de vraag of de aanvraag wordt gedekt door het MER, maar op de verhouding tussen de vergunning enerzijds en de aanvraag en het MER anderzijds. Het verwijderen van de GAVO is inderdaad niet meegenomen als MMA. Dit is naar onze mening ook niet strijdig met de conclusie van de Raad van State, zoals hiervoor is weergegeven. Derhalve wordt de bedenking niet gehonoreerd.

25. Onderzoeken

De vele voorgeschreven onderzoeken laten zien dat de aanvraag niet in behandeling had moeten worden genomen vanwege het ontbreken van voldoende informatie. Het toch accepteren ervan heeft geleid tot een groot aantal onderzoeksvoorschriften. Wij achten dit niet wenselijk. Ingeval dit echt onvermijdelijk is dan dient dit te leiden tot appellabele besluiten. Deze bedenking heeft betrekking op alle in de ontwerpvergunning genoemde onderzoeken.

Zoals een aantal malen eerder opgemerkt is, zijn goedkeuringsbesluiten appellabele besluiten. Slechts de onderzoeksplannen – dat wil zeggen de plannen waarin het beoogde tijdspad en onderzoeksmethode worden beschreven – zijn niet aan rechtstreekse goedkeuring onderhevig en zijn daarmee geen appellabele besluiten. De resultaten van deze onderzoeken worden echter vastgelegd in eindrapportages die op hun beurt wel aan goedkeuring onderhevig zijn en resulteren in een appellabel besluit.

Overigens onderschrijven wij de stelling niet dat de aanvraag niet in behandeling had moeten worden genomen vanwege het ontbreken van voldoende informatie, louter en alleen wegens de zogeheten vele voorgeschreven onderzoeken. In onze visie voldoet de aanvraag aan de daarvoor gelden eisen op basis van wet- en regelgeving en hebben wij daarop in goede orde en in alle redelijkheid beslist.

De aanvraag voldoet ons inziens niet geheel aan het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer noch aan artikel 6 IPPC. Voorbeelden hiervan zijn de acceptatievoorwaarden en procedures en tevens de monitoring van de emissies.

De acceptatievoorwaarden zitten bij de aanvraag gevoegd als bijlage 8. Ten aanzien van de monitoring verwijzen wij naar de reactie op bedenking 19. Naar onze mening voldoet de aanvraag dan ook aan het IVB en IPPC. Overigens is dit punt ook tijdens de vorige beroepsprocedure (tegen de door ons op 24 juni 2003 afgegeven vergunning) in gebracht en door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State in haar uitspraak d.d. 15 september 2004 onder punt 2.3 verworpen. Hetgeen thans als bedenking naar voren is gebracht heeft ons niet tot een ander oordeel geleid.

9. WIJZIGINGEN TEN OPZICHTE VAN DE ONTWERP-VERGUNNING

Naar aanleiding van de ingebrachte adviezen en bedenkingen tegen de ontwerp-vergunning zijn de volgende aanpassingen verricht:

- in paragraaf 6.8.1 van de considerans is aangegeven dat in de BREF Grote stookinstallaties sprake is van daggemiddelde waarden, terwijl in deze vergunning sprake is van jaargemiddelde waarden;
- in voorschrift 10.5 is een emissie-eis van 5 mg/m^3 voor de opslag van kalk opgenomen;
- voor voorschrift 11.1.1 is een toelichting opgenomen;
- in voorschrift 11.1.1 zijn de eis voor NO_x en C_xH_y aangepast. De eis voor NO_x heeft tot gevolg dat de DeNOx-installatie in werking moet zijn; als eis voor C_xH_y was abusievelijk 10 mg/m^3 opgenomen;
- voorschrift 11.1.3 is aangepast in die zin dat ook de emissie-eis voor fluor opnieuw zal worden vastgesteld. Ook is een toelichting bij dit voorschrift opgenomen;
- voorschrift 11.1.4 is toegevoegd (de DeNOx-installatie moet, nadat deze vergunning van kracht wordt, nog worden ingeregeld, zodat niet vanaf het moment dat deze vergunning van kracht wordt aan de nieuwe eis uit 11.1.1 kan worden voldaan);

- in voorschrift 11.11 zijn de jaarlijkse rapportageplicht en de component waarop de lekkage wordt gemeten;
- voorschrift 16.6 is vervallen. Om te voorkomen dat alle volgende voorschriften en bijbehorende overwegingen vernummerd moeten worden, is dit als zodanig aangegeven. Het bij dit voorschrift horend stuk in paragraaf 6.14 van de overwegingen is wel aangepast;
- in voorschrift 16.9 zijn de EURAL-code en afvalstroomnummer toegevoegd als te registreren items en is aangegeven wat er ten aanzien van geweigerde partijen moet worden geregistreerd;
- in voorschrift 16.13 is de maximaal toegestane nominale verbrandingscapaciteit in ton/uur vermeld;
- in het dictum zijn de diverse aanvullingen van de aanvraag aangegeven;
- door het behandelen van de bedenkingen alsmede het invoegen van dit hoofdstuk heeft een vernummering in de considerans plaatsgevonden.

Per 1 juli 2005 is de CPR 15-1 vervangen door PGS 15 en de CPR 9-6 door PGS 30. Daarom zijn de paragrafen 6.10, 6.11 en 6.12 van de considerans en de voorschriften 10.1, 10.2, 10.4 en 10.7 aangepast.

10. VERGUNNINGSTERMIJN

Ten aanzien van het meestoken van niet schone biomassa (gele lijst) en afvalstoffen wordt de vergunning verleend voor een periode van 10 jaar, overeenkomstig artikel 8.17 tweede lid van de Wet milieubeheer. Voor het overige wordt vergunning verleend voor onbepaalde tijd.

11. VERVALLEN VERGUNNINGEN

Met het in werking treden van de onderhavige vergunning worden de eerder voor de inrichting kolengestookte eenheid BS-12 en gasturbine-eenheid BS-20 verleende vergunningen (inclusief meldingen en goedkeuringsbesluiten afgeleid van die vergunningen) vervangen. Deze vergunningen vervallen op het tijdstip waarop de onderhavige vergunning onherroepelijk wordt.

12. VOORSCHRIFTEN

We hebben overwogen dat de nadelige gevolgen van de inrichting voor het milieu, als bedoeld in artikel 8.8 van de Wet milieubeheer, kunnen worden voorkomen, c.q. beperkt door het stellen van de hierna genoemde voorschriften, zodat er geen bezwaren bestaan de vergunning te verlenen.

Wellicht ten overvloede wijzen wij er op dat wanneer er sprake is van voorgenomen noodzakelijke bedrijfsactiviteiten, die tijdelijk meer nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben dan in deze vergunning is toegestaan, deze op grond van voorschrift 1.2 vooraf schriftelijk ter informatie aan de directie Ruimte, Milieu en Water worden meegedeeld. Door het opnemen van dit voorschrift wordt tevens voldaan aan de eis uit artikel 9, zesde lid van de IPPC. Ten aanzien van ongewone voorvallen, zoals calamiteiten, is het bepaalde in hoofdstuk 17 van de Wet milieubeheer van toepassing.

In diverse voorschriften is sprake van “het ter goedkeuring voorleggen” van onderzoeksresultaten of andere documenten. Bij goedkeuring volgt een beschikking, waardoor de bepalingen uit titel 4.1 van de Algemene Wet bestuursrecht van toepassing zijn. Hierbij worden belanghebbenden in de gelegenheid gesteld hun zienswijze kenbaar te maken.

13. BESLUIT

Wij hebben op grond van het bovenstaande besloten om aan N.V. Elektriciteits-Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ de gevraagde vergunning te verlenen voor onbepaalde tijd en, voor zover het meestoken van niet schone biomassa (gele lijst) en afvalstoffen betreft voor een periode van 10 jaar en wel tot 2015, overeenkomstig de aanvraag van 15 januari 2002 (nr. 020594) (met uitzondering van de bijlagen 2, 5, 7, 15 en 20), de diverse aanvullingen op de aanvraag (gedateerd op 24 oktober 2002 (nr. 0210859), 13 november 2002 (nr. 0211549), 26 februari 2003 (nr. 032023), 3 november 2004 (nr.

0411312), 7 februari 2005 (nr.0501369) en 8 april 2005 (nr. 0503524)) en de daarbij overgelegde stukken, die bij dit besluit behoren en als zodanig zijn gewaarmerkt, voor zover daarvan niet wordt afgeweken.

Voorschrift 17.1 vervalt per 28 december 2005.

In deze vergunning wordt op onderdelen afgeweken van hetgeen door EPZ is aangevraagd:

- ten aanzien van de emissie van diverse stoffen worden in deze vergunning strengere eisen gesteld dan in de aanvraag (met aanvullingen) is weergegeven;
- aan het meestoken van GFT en groenafval zijn in voorschrift 16.1.2 nadere eisen gesteld conform de minimum-eisen uit het LAP;

Met betrekking tot de volgende activiteiten wordt vergunning geweigerd:

- het meestoken van C-hout (hout waarbij stoffen al dan niet onder druk zijn ingebracht om de duurzaamheid te verbeteren). In paragraaf 6.8.8 is dit gemotiveerd;
- het terugvoeren en meestoken van ABI-slib. In paragraaf 6.8.3 is dit gemotiveerd.

Aan deze vergunning verbinden wij de volgende voorschriften.

gedeputeerde staten,

, voorzitter

, secretaris

Voorschriften behorend bij de revisievergunning van EPZ N.V. te Vlissingen, voor de inrichting aan de Zeedijk 32 te Borssele (Vlissingen-Oost).

1. ALGEMEEN

1.1

Onverminderd het bepaalde in deze beschikking is de vergunninghouder gehouden te doen en na te laten hetgeen redelijkerwijs gevegd kan worden om de nadelige gevolgen voor het milieu die de inrichting kan veroorzaken te voorkomen of te beperken. Dit voorschrift heeft tenminste betrekking op:

- het ontstaan van afvalstoffen en afvalwater;
- de emissie van luchtverontreinigende stoffen;
- de emissie van (fijn) stof;
- beperken van geurhinder;
- het verbruik van energie;
- het verbruik van grond- en hulpstoffen;
- het verbruik van water;
- het vervoer van personen en goederen van en naar de inrichting;
- de veiligheid als gevolg van het in werking zijn van de inrichting.

1.2

De vergunninghouder meldt voorgenomen bijzondere bedrijfsomstandigheden ten minste 7 dagen voor de aanvang van de uitvoering schriftelijk aan de directie Ruimte, Milieu en Water. De vergunninghouder neemt maatregelen om deze noodzakelijke bedrijfsomstandigheden zo snel mogelijk te beëindigen. Tevens treft de vergunninghouder voorzieningen om de extra milieubelasting zoveel als redelijkerwijs mogelijk is te reduceren.

Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen aan de te nemen maatregelen om de milieubelasting te reduceren

1.3

Voor alle documenten en richtlijnen waar deze beschikking naar verwijst, geldt steeds de versie die ten tijde van het van kracht worden van de beschikking actueel is, tenzij in het voorschrift de versie expliciet is aangegeven.

2. BODEM

2.1

Bodembedreigende activiteiten vinden binnen de inrichting zodanig plaats dat er sprake is van een verwaarloosbaar bodemrisico, eind emissiecategorie 1, zoals bedoeld in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming.

Vergunninghouder past de systematiek van deze richtlijn toe.

2.2

Uiterlijk binnen één jaar na het van kracht worden van deze vergunning is een bodemrisico-inventarisatie overeenkomstig het gestelde in de NRB uitgevoerd. Het rapport van deze inventarisatie wordt binnen deze termijn ter goedkeuring voorgelegd aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

In deze rapportage is beargumenteerd aangegeven welke maatregelen wel en welke maatregelen niet worden geïmplementeerd en, rekeninghoudend met het formaliseren van de maatregel, wanneer. De vergunninghouder voltooit de implementatie binnen het in de goedgekeurde rapportage aangegeven tijdspad.

2.3

Ter controle van de vloeistofdichtheid van de bodemvoorzieningen ter plaatse van de vliegafvalberging en kolenopslag, genoemd in de paragrafen 5.2.3 tot en met 5.2.5 van de aanvraag, is een monitoringssysteem voor het grondwater aanwezig. Jaarlijks wordt voor 1 april gerapporteerd over de meetresultaten van het voorafgaande kalenderjaar.

3. GELUID

3.1

Het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau ($L_{A,r,Lt}$) veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige installaties, alsmede door binnen de inrichting uitgevoerde werkzaamheden mag, op de aangegeven controlepunten niet meer bedragen dan:

Puntnummer (modelnummer)	Rijksdriehoek- coördinaat	7.00 tot 19.00 uur	19.00 uur tot 23.00 uur	23.00 uur tot 7.00 uur
1 (17)	X=38632 Y=383892	64 dB(A)	64 dB(A)	57 dB(A)
2 (18)	X=38792 Y=384122	62 dB(A)	62 dB(A)	60 dB(A)
3 (19)	X=39052 Y=384187	54 dB(A)	54 dB(A)	53 dB(A)
4 (20)	X=39242 Y=383592	44 dB(A)	44 dB(A)	43 dB(A)

3.2

Het door de inrichting veroorzaakte langtijdgemiddelde beoordelingsniveau tijdens een geplande in- en uitbedrijfname mag gedurende maximaal 12 dagen per jaar maximaal 10 dB(A) meer bedragen dan de in voorschrift 3.1 gestelde langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus.

3.3

Maximale geluidsniveaus ($L_{A,max} = L_i - C_m$), gemeten in de meterstand "fast" veroorzaakt door de inrichting alsmede de binnen de inrichting uitgevoerde werkzaamheden mogen op de gevels van buiten het industrieterrein gelegen woningen niet meer bedragen dan 60 dB(A) in de dag-, avond-, en nachtperiode.

3.4

Meting en berekening van de optredende geluidsniveaus, dient te geschieden volgens methode II.8 uit de "Handleiding Meten en Rekenen Industrielawaai", uitgave 1999. In afwijking van deze Handleiding dient gerekend te worden met een aangepaste luchtabSORPTIECOëFFICIËNT ($a_{lu, TNO}$) zoals staat weergegeven in onderstaande tabel:

Oktaafband (Hz)	31.5	63	125	250	500	1000	2000	4000	8000
$a_{lu, TNO}$ (dB(A)/km)	0.14	0.27	0.55	0.94	1.9	3.8	7.8	19	55

- * De beoordelingshoogte bedraagt 5 meter boven het lokale maaiveld.
- * De in voorschrift 3.1 en 3.2 opgenomen geluidniveau's kunnen worden gecontroleerd door het verrichten van metingen op de vergunningpunten of door het verrichten van metingen op bronniveau aangevuld met overdrachtsberekeningen. De in de vergunning opgenomen geluidsniveaus zijn berekend met behulp van het zonebewakingssysteem van de provincie Zeeland, versie oktober 2002, computerprogramma Geonoise van DGMR.
- * de controlepunten zijn niet gelegen ter plaatse van woningen.

3.5

Elke vijf jaar, doch voor het eerst na uiterlijk 2 jaar na het van kracht worden van deze vergunning, worden alle akoestisch wijzigingen op het terrein van de inrichting geïnventariseerd. Een rapportage van deze inventarisatie, de gemeten bronvermogens en de toegepaste maatregelen om aan BBT te voldoen wordt uiterlijk binnen 3 maanden na afronding van de inventarisatie ter goedkeuring overgelegd aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

Bij wijzigingen aan geluidsbronnen en/of combinaties van geluidsbronnen met een bronvermogen groter dan 100 dB(A) en/of de ingebruikname van geprognosticeerde geluidsbronnen (biomassa-installatie, SCR-installatie) uit de aanvraag, wordt BBT toegepast. De bronvermogens hiervan worden direct na de doorgevoerde wijzigingen c.q. ingebruikname gemeten. De resultaten van deze metingen worden direct ter informatie toegezonden aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

4. ENERGIE

4.1

Wanneer de deelname van het bedrijf aan het Convenant Benchmarking energie-efficiency eindigt, meldt de vergunninghouder dit onmiddellijk schriftelijk aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

5. INDIRECTE LOZINGEN

5.1

Bedrijfsafvalwater wordt pas in het openbaar riool gebracht, als door de samenstelling, eigenschappen en hoeveelheid ervan:

- de doelmatige werking van het openbaar riool, of de bij het openbaar riool behorende apparatuur, niet wordt belemmerd;
- de verwerking van slib, afkomstig uit het openbaar riool niet wordt belemmerd.

5.2

Het afvalwater dat op het openbaar riool wordt geloosd bevat geen:

- grove of snel bezinkende bedrijfsafvalstoffen;
- bedrijfsafvalstoffen, die door versnijdende of vermalende apparatuur zijn versneden of vermalen tenzij het stoffen betreft die ook zonder te zijn versneden geloosd mogen worden;
- gevaarlijke afvalstof, waarvan kan worden voorkomen dat deze in de riolering terechtkomt;
- stoffen die stankoverlast buiten de inrichting kunnen veroorzaken;
- stoffen die brand- en/of explosiegevaarlijk zijn.

5.3

Bedrijfsafvalwater kan te allen tijde bemonsterd worden. Daartoe wordt het via een controleput geleid. Deze controleput is zo geplaatst dat deze goed bereikbaar en toegankelijk is.

5.4

Het op het openbaar riool te lozen bedrijfsafvalwater voldoet in enig steek- of etmaalmonster, ten minste aan de volgende eisen:

- de zuurgraad, uitgedrukt in pH-eenheden, is niet lager dan 6,5 en niet hoger dan 8,5, volgens NEN 6411;
- het sulfaatgehalte bedraagt niet meer dan 300 mg/l, volgens NEN 6487;
- het gehalte aan olie en/of vet is niet hoger zijn dan 50 mg/l, volgens NEN 6675;
- de temperatuur is niet hoger zijn dan 30 °C, volgens NEN 6414;
- het gehalte aan bezinkbare bestanddelen bedraagt niet meer dan 5 ml/l, volgens NEN 6623.

5.5

Zo vaak als nodig voor de goede werking van de slibvangput en de olie/vetafscheider, maar tenminste éénmaal per kwartaal, worden deze van respectievelijk zand/slib en olie/vet ontdaan.

6. BEËINDIGING BEDRIJFSACTIVITEITEN

6.1

De vergunninghouder meldt de beëindiging van de bedrijfsactiviteiten of een productieproces onmiddellijk schriftelijk aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

6.2

De vergunninghouder draagt er zorg voor dat hij bij de beëindiging van (een deel van) de activiteiten de nodige maatregelen treft om het gevaar van verontreiniging te voorkomen en het exploitatieterrein naar het oordeel van de directie Ruimte, Milieu en Water weer in een bevredigende toestand te brengen.

De vergunninghouder verwijdert, onverlet het bepaalde in de voorschriften 6.3 en 6.4, (delen van) installaties die structureel buiten werking zijn gesteld, tenzij hij de (delen van de) installaties in een zodanige staat van onderhoud houdt dat nadelige gevolgen niet kunnen optreden.

6.3

Voor de feitelijke beëindiging onderzoekt de vergunninghouder de bodem (grond en grondwater) van de inrichting conform de Nederlandse eenheidsnorm NEN5740 "bodem onderzoeksstrategie bij verkennend onderzoek of "het Bodemonderzoek Milieuvergunning en BSB met protocol voor gecombineerd bodemonderzoek", SDU, Den Haag, oktober 1993, ISBN 90-120-81181.

De vergunninghouder legt de resultaten van het onderzoek vóór de feitelijke beëindiging van de activiteiten ter informatie voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

6.4

Uiterlijk zes weken voorafgaand aan de uitvoering van het in voorschrift 6.3 bedoelde onderzoek legt de vergunninghouder de opzet van dit onderzoek ter informatie voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water. In deze opzet wordt tenminste de aard en omvang van het onderzoek vermeld.

7. MILIEUZORG

7.1

De vergunninghouder beheerst de milieubelasting veroorzaakt door de inrichting en streeft als gesteld in voorschrift 1.1 waar mogelijk naar vermindering van de milieubelasting. Daartoe heeft de vergunninghouder een beheerssysteem ontwikkeld, waarin tenminste de volgende elementen zijn opgenomen:

- emissies naar de lucht (incl. diffuse emissie);
- afvalstoffen (incl. bluswateropvang);
- energieverbruik;
- waterverbruik;
- veiligheid;
- geluid;
- bodembescherming.

Per element zijn, voor zover van toepassing, de volgende aspecten uitgewerkt:

- bepaling actuele emissies of actueel verbruik;
- toe te passen bepalingssystemen;
- veiligheidsrisico's;
- reductiedoelstellingen;
- maatregelen en of studies;
- termijn van uitvoering.

De vergunninghouder ziet er op toe dat de inrichting in werking is overeenkomstig het goedgekeurde beheerssysteem.

7.2

De vergunninghouder legt voorgenomen wijzigingen ten aanzien van het beheerssysteem, als bedoeld in voorschrift 7.1 minimaal drie maanden voor de betreffende ingangsdatum ter goedkeuring voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

Onderhoudsmanagementsysteem

7.3

Alle installaties en voorzieningen waarop deze beschikking betrekking heeft verkeren, voorzover dit voor het vermijden van nadelige gevolgen voor het milieu van belang is, steeds in goede staat en functioneren naar behoren.

Dit wordt regelmatig door middel van interne (apparaat-) inspecties en/of testen gecontroleerd waarbij de bevindingen schriftelijk worden vastgelegd. Onder bevindingen wordt ook verstaan het uitvoeren van reparaties, verbeteringen en geconstateerde afwijkingen. Deze registratie is op de inrichting aanwezig en kan te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag worden getoond.

7.4

De wijze waarop de vergunninghouder het gestelde in voorschrift 7.3 waarborgt, legt hij vast in een daartoe te ontwikkelen organisatorisch systeem met betrekking tot het beheer van de installaties (onderhoudsmanagementsysteem). De vergunninghouder legt de beschrijving van dit systeem (op hoofd-

lijnen) uiterlijk drie maanden na het van kracht worden van deze beschikking schriftelijk ter informatie voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

7.5

Installaties zijn onderverdeeld in objecten en voor elk object wordt een uitvoeringsmethode opgesteld m.b.t. onderhoud, inspectie en/of testen. Deze uitvoeringsmethoden zijn mede gebaseerd op analyses van de kans op en de gevolgen van eventueel falen. Verslaglegging (schriftelijk) en terugkoppeling zijn onderdeel van het systeem.

Uiterlijk twaalf maanden na het van kracht worden van deze beschikking is dit onderhoudsmanagementsysteem volledig operationeel.

7.6

Een overzicht van de wijzigingen, die zijn doorgevoerd in het in voorschrift 7.4 bedoelde systeem, worden vóór 1 januari van elk kalenderjaar schriftelijk gemeld aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

Monitoring

7.7

Ter bepaling van de feitelijk door de inrichting veroorzaakte nadelige gevolgen voor het milieu is een volledig, transparant, functionerend en gedocumenteerd meet- en registratiesysteem in werking. Dit systeem bevat tenminste de volgende elementen:

- emissies naar de lucht via puntbronnen en diffuse emissies;
- afvalstoffen naar soort en bestemming;
- energieverbruik per energiedrager;
- energie-efficiencycoëfficiënt;
- waterverbruik;
- registratie van incidenten/(bijna) ongevallen;
- registratie van klachten;
- grond- en hulpstoffenverbruik;
- gerealiseerde productiecapaciteit.

Per element worden, voor zover van toepassing, de volgende aspecten uitgewerkt:

- monstername/analysemethode;
- wijze van registreren;
- meetfrequentie;
- berekeningsmethode;
- meetonnauwkeurigheid;
- callibratie/ijking meetinstrumenten;
- onderhoud meetinstrumenten;
- documentenbeheer;
- toetsing aan vergunningswaarden;
- te nemen maatregelen bij geconstateerde afwijkingen;
- borging van bovengenoemde aandachtspunten.

De vergunninghouder legt de beschrijving van dit meet- en registratiesysteem (op hoofdlijnen) binnen drie maanden na het van kracht worden van deze beschikking ter goedkeuring voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

8. CONSTRUCTIES

Constructie nieuwe opslagtanks

8.1

Het ontwerp en de constructie van nieuwe opslagtank(s) voor zuren, logen, ketelwater- conditioneringsmiddelen en dergelijke voldoet ten minste aan een erkende Nederlandse norm of een internationale erkende norm voor constructies opslagtanks.

Onder nieuwe opslagtanks worden ook gebruikte, van derden (extern) afkomstige opslagtanks verstaan.

8.2

Het materiaal voor de tankwand en voor de eventueel toe te passen bodemringplaten wordt geleverd met tenminste een 3.1.B. certificaat volgens DIN-50049 / NEN 10204. De materialen zijn zodanig gemerkt, dat identificatie met de bijbehorende keuringsrapporten tijdens de bouw is verzekerd.

8.3

De vergunninghouder toont de goede kwaliteit van het laswerk (aan de wand, de bodem, en aan de verbinding wand-bodemrandplaten) aan door middel van niet-destructief onderzoek en destructief onderzoek.

Het onderzoek wordt, indien de gekozen norm hierover geen voorschriften bevat, uitgevoerd, zoals aangegeven in de vigerende Standard 650 van het A.P.I., met dien verstande dat de filmlengte per opname steekproefsgewijs onderzoek tenminste 250 millimeter moet bedragen.

8.4

De vergunninghouder neemt de opslagtank(s) bedoeld in voorschrift 8.1 niet eerder in gebruik dan nadat door de erkende keuringsinstantie een certificaat, i.c. een verklaring dat de tank aan de constructie-eisen voldoet, is afgegeven. Dit certificaat is tenminste gebaseerd op de inspectiebevindingen met betrekking tot:

- de materialen (certificaten);
- de lasmethoden en de lasuitvoering;
- de in- en uitwendige controle;
- het niet-destructief onderzoek;
- de hydrostatische beproevingen;
- de eventuele isolatie.

Deze documenten (certificaat/verklaring) zijn op de inrichting aanwezig en kunnen te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag worden getoond.

Constructies algemeen

8.5

De vergunninghouder neemt bij de constructie van nieuwe bedrijfsrioleringen de uitgangspunten die in deel B2 van de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming zijn geformuleerd, in acht.

De bij het aanleggen van nieuwe bedrijfsrioleringen toe te passen materialen en rioleringsonderdelen worden onder certificaat geleverd.

9. LADEN / LOSSEN

9.1

Het lossen van chemicaliën, zoals zuren, logen, ketelwater-conditioneringsmiddelen en van chemicaliën ter voorkoming van aangroei van macrofouling in het koelwatersysteem, vindt zodanig plaats dat het optreden van nadelige effecten naar het milieu zoveel mogelijk wordt beperkt. Om dit te waarborgen zijn de werkzaamheden die in het kader van het lossen plaatsvinden in een procedure vastgelegd, waarin ten minste de onderstaande aandachtspunten zijn verwerkt:

- de eisen ten aanzien van het te lossen voertuig;
- het toezicht c.q. de verantwoordelijkheid tijdens de werkzaamheden;
- het voorkomen van overvulling van de opslagtank;
- het gebruik van veiligheidsvoorzieningen;
- de afvoer en de verwerking van opgevangen gemorst product (aftap- en lekvloeistof);
- de wijze waarop de verspreiding van luchtverontreinigende stoffen (o.a. geur en stof) wordt beperkt;
- de bescherming van de laad-/ losplaats tegen aanrijdingen;
- de getroffen voorzieningen tegen het onbedoeld verplaatsen van het voertuig.

Deze procedure is op de inrichting aanwezig en kan te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag worden getoond.

9.2

Los-/laadslangen hebben een barstdruk van tenminste viermaal de hoogst voorkomende werkdruk.

De vergunninghouder beproeft deze los-/ laadslangen jaarlijks op 1,5 maal de hoogst voorkomende werkdruk.

Van elke beproeving houdt de vergunninghouder een gedagtekende omschrijving bij in een, hiertoe bijgehouden register.

9.3

Het lossen van kolen en secundaire brandstoffen vindt zodanig plaats dat het optreden van nadelige effecten naar het milieu zoveel mogelijk wordt beperkt. Om dit te waarborgen zijn de werkzaamheden die in het kader van het lossen plaatsvinden in een procedure opgesteld, waarbij ten minste de aandachtspunten als genoemd in voorschrift 9.1 zijn verwerkt.

10. OPSLAG

10.1

Ter voorkoming van nadelige gevolgen voor het milieu worden de in de paragrafen 12.1 en 13.1 van de aanvraag genoemde gevaarlijke (afval)stoffen in emballage bewaard in een of meerdere opslagplaats(en) die voldoet/voldoen aan het gestelde in hoofdstuk 3 van PGS 15, met uitzondering van de volgende paragrafen: 3.2.1.6, 3.6, 3.22, 3.24, 3.25, 3.26 en 3.27.

10.2

De chemicaliën ten behoeve van het laboratorium worden opgeslagen in een kast welke voldoet aan hoofdstuk 3 van PGS 15, met uitzondering van de volgende paragrafen: 3.2.1.6, 3.2.2, 3.2.3, 3.6, 3.8, 3.22, 3.24, 3.25, 3.26 en 3.27.

10.3

De maximale opslagcapaciteit per opslagplaats, als genoemd in Bijlage 3 van de aanvraag (d.d.) wordt niet overschreden. Verder wordt ten behoeve van de SCR niet meer dan 400 m³ ammonia opgeslagen.

10.4

De opslag van gasflessen voldoet tenminste aan de uitgangspunten zoals die zijn weergegeven in paragraaf 6.2 van PGS 15.

10.5

De opslag, overslag en transport van kolen, secundaire brandstoffen, bodem- en vliegias en gips binnen de inrichting vindt zodanig plaats dat stofexplosies, broei, brand, stofverspreiding, bodemverontreiniging en/of geuroverlast onder alle omstandigheden wordt voorkomen. Hiertoe:

- zijn de technische voorzieningen als omschreven op de pagina's 41-48 van de aanvraag (d.d. 15 januari 2002) getroffen, waarbij de emissie van stof uit de filterinstallatie bij de kalk opslag minder is dan 5 mg/m³;
- wordt een werkinstructie opgesteld, waarin de handelingen als beschreven op de pagina's 41-48 van de aanvraag zijn verwerkt.

Deze werkinstructie wordt binnen 3 maanden na het van kracht worden van deze vergunning ter informatie voorgelegd aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

10.6

Er mag als gevolg van de opslag van kolen op het kolenpark geen stofoverlast naar de omgeving optreden. Daartoe wordt het vochtgehalte aan de buitenkant van de opgeslagen kolen op een voldoende peil gehouden.

10.7

De opslag van diesel voldoet aan de paragrafen 4.1, 4.2, 4.3, 4.4, 4.5 en 4.6 van PGS 30.

11. LUCHT

11.1.1

Met betrekking tot de uitworp van de luchtverontreinigende stoffen NO_x, NH₃, SO₂, stof, HF, HCl en het totaal aan dioxines en furanen uit de schoorsteen van de BS-12 geldt dat de in de volgende tabel vermelde jaargemiddelde concentraties, exclusief storingsuren als bedoeld in BEES-A en Bva, niet worden overschreden:

Emissiepunt ERPRO-nummer	component	jaargemiddelde con- centratie in mg/Nm ³
1.1	NO _x	130
1.1	NH ₃	4
1.1	SO ₂	165
1.1	stof	5
1.1	HF	4
1.1	HCl	10
1.1	total dioxines en furanen	0,01 ng/m ³
1.1	CO	50
1.1	CxHy	5

Toelichting: de momentane waarden moeten voldoen aan de eisen uit BEES-A of Bva, afhankelijk van de brandstof op dat moment (zie paragraaf 6.8.1 van de considerans).

11.1.2

Met betrekking tot de uitworp van de luchtverontreinigende stoffen Hg, Cd + Tl, de som van de zware metalen Sb, Pb, Cr, Cu, Mn, V, As, Co en Ni, uit de schoorsteen van de BS-12 geldt dat de in de volgende tabel vermelde jaarvrachten, exclusief storingsuren als bedoeld in BEES-A en Bva, niet worden overschreden:

Emissiepunt ERPRO-nummer	component	uitworp per jaar
1.1	Hg	25 kg
1.1	Cd + Tl	5 kg
1.1	zware metalen	338 kg

11.1.3

Gedurende het eerste jaar dat de DeNOx-installatie in werking is (dit is na de garantiemeting), voert vergunninghouder een evaluatieprogramma uit, waarin de concentraties van NO_x en NH₃ gemeten worden, alsmede het rendement van de installatie. Een opzet voor het uit te voeren evaluatieprogramma wordt binnen 1 maand nadat de DeNOx-installatie in werking is genomen ter informatie voorgelegd aan de Directie Ruimte, Milieu en Water. De resultaten van het evaluatieprogramma worden binnen 1 maand nadat het programma is afgesloten ter informatie voorgelegd aan de Directie Ruimte, Milieu en Water.

Aan de hand van de resultaten uit dit evaluatieprogramma wordt uiterlijk 18 maanden na de garantiemeting een nieuwe jaargemiddelde concentratie voor NO_x en NH₃ vastgesteld, al dan niet in combinatie met een minimaal rendement van de DeNOx-installatie. Tevens zal gelijktijdig een nieuwe jaargemiddelde concentratie voor fluor worden opgenomen, gebaseerd op de werkelijk gerealiseerde emissies.

Toelichting: dit zal er toe leiden dat de hier genoemde emissie-eisen te zijner tijd met een ambtshalve wijziging zullen worden aangepast.

11.1.4

Tot het moment waarop de DeNOx-installatie in werking is (dit is na de garantiemeting), doch uiterlijk tot 1 jaar na het van kracht worden van deze vergunning, bedraagt in tegenstelling tot hetgeen in voorschrift 11.1.1 is bepaald de jaargemiddelde concentratie van NO_x maximaal 450 mg/Nm³. De vergunninghouder deelt de directie Ruimte, Milieu en Water schriftelijk mee wanneer de garantiemeting is uitgevoerd.

11.2

De vergunninghouder rapporteert alle in voorschrift 11.1.1 en 11.1.2 genoemde jaargemiddelde concentraties en vrachten in het jaarlijks op te stellen milieujaarverslag.

11.3

Ten behoeve van het uitvoeren van controlemetingen zijn op veilige, goed bereikbare en meettechnisch juiste plaatsen afsluitbare openingen aangebracht.

11.4

De vergunninghouder meet en registreert de emissies van de diverse in voorschrift 11.1.1 en 11.1.2 genoemde componenten volgens het in voorschrift 7.7 bedoelde meet- en registratiesysteem.

11.5

De stofverspreiding als gevolg van de opslag van bodem- en vlieggas wordt gereduceerd. De vergunninghouder verricht binnen 6 maanden na het van kracht worden van de vergunning onderzoek naar de mogelijkheden tot het hanteren van andere werkwijzen dan wel het aanbrengen van aanvullende voorzieningen teneinde stofverspreiding tot een minimum te reduceren. Hiertoe wordt binnen drie maanden na het van kracht worden van de vergunning een onderzoeksplan ter informatie aan de directie Ruimte, Milieu en Water voorgelegd.

Het onderzoek wordt binnen één jaar na het van kracht worden van de vergunning afgerond.

De eindrapportage is uiterlijk 6 weken nadat het onderzoek is afgerond ter goedkeuring aan de directie Ruimte, Milieu en Water voorgelegd. In deze rapportage is beargumenteerd aangegeven welke maatregelen wel en welke maatregelen niet worden geïmplementeerd en, rekeninghoudend met het formaliseren van de maatregel, wanneer. De vergunninghouder voltooit de implementatie binnen het in de goedgekeurde rapportage aangegeven tijdpad.

11.6

De emissie van kwik is zo laag mogelijk. In verband hiermee wordt een onderzoek uitgevoerd naar de mogelijkheden om de input van kwik in zowel de kolen als de mee te stoken biomassa/afvalstoffen te verminderen, alsmede de mogelijkheden om emissies te reduceren. Binnen 6 maanden na het van kracht worden van deze vergunning wordt een onderzoeksvoorstel ter informatie voorgelegd aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

Het onderzoek wordt binnen 3 jaar na het van kracht worden van deze vergunning afgerond.

De eindrapportage is uiterlijk 6 weken nadat het onderzoek is afgerond ter goedkeuring aan de directie Ruimte, Milieu en Water voorgelegd. In deze rapportage is beargumenteerd aangegeven welke maatregelen wel en welke maatregelen niet worden geïmplementeerd en, rekeninghoudend met het formaliseren van de maatregel, wanneer. De vergunninghouder voltooit de implementatie binnen het in de goedgekeurde rapportage aangegeven tijdpad.

11.7

De emissie van SO₂ is zo laag mogelijk. In verband hiermee is het jaargemiddelde rendement van de ontzwavelingsinstallatie minimaal 90%. Bijzondere omstandigheden, zoals bedoeld in hoofdstuk 17 van de Wet milieubeheer, worden hierbij buiten beschouwing gelaten.

Voorts wordt een onderzoek uitgevoerd naar de mogelijkheden om de emissie van SO₂ van de BS-12 te verminderen. Hiertoe wordt binnen drie maanden na het van kracht worden van de vergunning een onderzoeksplan ter informatie aan de directie Ruimte, Milieu en Water voorgelegd.

Het onderzoek wordt binnen één jaar na het van kracht worden van de vergunning afgerond.

De eindrapportage is uiterlijk 6 weken nadat het onderzoek is afgerond ter goedkeuring aan de directie Ruimte, Milieu en Water voorgelegd. In deze rapportage is beargumenteerd aangegeven welke maatregelen wel en welke maatregelen niet worden geïmplementeerd en, rekeninghoudend met het formaliseren van de maatregel, wanneer. De vergunninghouder voltooit de implementatie binnen het in de goedgekeurde rapportage aangegeven tijdpad.

11.8

De emissie van fijn stof in de verbrandingsgassen is zo laag mogelijk. De vergunninghouder voert een onderzoek uit naar de mogelijkheden om de werking van de emissiebeperkende voorzieningen (elektrostatischfilter en ontzwavelingsinstallatie) te verbeteren gericht op de reductie van emissies van fijn stof. Hiertoe wordt binnen één maand na het van kracht worden van de vergunning een onderzoeksplan ter informatie aan de directie Ruimte, Milieu en Water voorgelegd.

Het onderzoek wordt binnen één jaar na het van kracht worden van de vergunning afgerond.

De eindrapportage is uiterlijk 6 weken nadat het onderzoek is afgerond ter goedkeuring aan de directie Ruimte, Milieu en Water voorgelegd. In deze rapportage is beargumenteerd aangegeven welke maatregelen wel en welke maatregelen niet worden geïmplementeerd en, rekeninghoudend met het

formaliseren van de maatregel, wanneer. De vergunninghouder voltooit de implementatie binnen het in de goedgekeurde rapportage aangegeven tijdpad.

11.9

De emissie van NO_x is zo laag mogelijk. Vergunninghouder voert in verband hiermee een onderzoek uit naar de mogelijkheden om de emissie van NO_x van de BS-12 te verminderen. Hiertoe wordt binnen drie maanden na het van kracht worden van de vergunning een onderzoeksplan ter informatie aan de directie Ruimte, Milieu en Water voorgelegd.

Het onderzoek wordt binnen één jaar na het van kracht worden van de vergunning afgerond.

De eindrapportage is uiterlijk 6 weken nadat het onderzoek is afgerond ter goedkeuring aan de directie Ruimte, Milieu en Water voorgelegd. In deze rapportage is beargumenteerd aangegeven welke maatregelen wel en welke maatregelen niet worden geïmplementeerd en, rekeninghoudend met het formaliseren van de maatregel, wanneer. De vergunninghouder voltooit de implementatie binnen het in de goedgekeurde rapportage aangegeven tijdpad.

11.10

De emissie van fluor is zo laag mogelijk. Vergunninghouder voert in verband hiermee een onderzoek uit naar de mogelijkheden om de emissie van fluor van de BS-12 te verminderen. Hiertoe wordt binnen drie maanden na het van kracht worden van de vergunning een onderzoeksplan ter informatie aan de directie Ruimte, Milieu en Water voorgelegd.

Het onderzoek wordt binnen één jaar na het van kracht worden van de vergunning afgerond.

De eindrapportage is uiterlijk 6 weken nadat het onderzoek is afgerond ter goedkeuring aan de directie Ruimte, Milieu en Water voorgelegd. In deze rapportage is beargumenteerd aangegeven welke maatregelen wel en welke maatregelen niet worden geïmplementeerd en, rekeninghoudend met het formaliseren van de maatregel, wanneer. De vergunninghouder voltooit de implementatie binnen het in de goedgekeurde rapportage aangegeven tijdpad.

11.11

Het rookgaslek in de GAVO is voor SO₂ kleiner dan 1%. De vergunninghouder bepaalt de kwantiteit en kwaliteit van het lek jaarlijks en rapporteert dit in het op te stellen milieujaarverslag.

11.12

De vergunninghouder voert een onderzoek uit naar de mogelijkheid om tijdens de eerst volgende turbinevisie (omstreeks 2013) de GAVO te vervangen door een andere warmtewisselaar ten einde de emissie van SO₂, HF en HCl verder te verminderen. Hiertoe wordt binnen drie maanden na het van kracht worden van de vergunning een onderzoeksplan ter informatie aan de directie Ruimte, Milieu en Water voorgelegd.

Het onderzoek wordt binnen één jaar na het van kracht worden van de vergunning afgerond.

De eindrapportage is uiterlijk 6 weken nadat het onderzoek is afgerond ter goedkeuring aan de directie Ruimte, Milieu en Water voorgelegd. In deze rapportage is beargumenteerd aangegeven welke maatregelen wel en welke maatregelen niet worden geïmplementeerd en, rekeninghoudend met het formaliseren van de maatregel, wanneer. De vergunninghouder voltooit de implementatie binnen het in de goedgekeurde rapportage aangegeven tijdpad.

12. VEILIGHEID

12.1

Als gesteld in voorschrift 1.1 streeft de vergunninghouder naar een zo laag mogelijk risiconiveau voor wat betreft externe veiligheid. Hierbij besteedt de vergunninghouder aandacht aan organisatorische maatregelen en aan de integriteit en veiligheid van de procesinstallaties en op- en overslagsystemen.

12.2

De vergunninghouder stelt in samenspraak met de commandant van de plaatselijke brandweer en vertegenwoordigers van andere door hem noodzakelijk geachte organisaties of instanties, een noodplan op. Het noodplan wordt voor in gebruik name van de installatie ter informatie voorgelegd aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

Het noodplan wordt onmiddellijk aangepast, indien dit naar het schriftelijk oordeel van de commandant van de plaatselijke brandweer noodzakelijk is.

12.3

De vergunninghouder controleert door middel van een oefening minimaal éénmaal per jaar het noodplan. Middels deze oefening toont de vergunninghouder aan dat het noodplan adequaat en voldoende functioneert.

Vergunninghouder stelt het noodplan bij als uit de evaluatie van de oefening blijkt dat dit nodig is.

De vergunninghouder stuurt de evaluatie en het gewijzigde noodplan ter informatie naar de commandant van de plaatselijke brandweer en naar de directie Ruimte, Milieu en Water.

12.4

De vergunninghouder hanteert procedures voor de systematische identificatie van ongewenste gebeurtenissen (ongevalscenario's) die tot zware ongevallen kunnen leiden. Met deze procedures wordt nagegaan:

- welke gevaren tot het vrijkomen van gevaarlijke stoffen kunnen leiden;
- onder welke condities de gevaren zich manifesteren;
- wat de kans is op een LOC (loss of containment);
- wat de ernst van de gevolgen kan zijn.

Deze procedures zijn binnen de inrichting aanwezig en kunnen te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag worden getoond.

12.5

De vergunninghouder heeft de bevindingen van de uitgevoerde veiligheidsstudies vastgelegd in een document. Dit document is binnen de inrichting aanwezig en kan te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag worden getoond.

12.6

De vergunninghouder hanteert procedures/instructies waarin hij aangeeft welke veiligheidsmaatregelen getroffen worden door of voor het personeel en welke technische veiligheidsvoorzieningen aangebracht moeten worden tijdens:

- de normale bedrijfsvoering;
- onderhoud;
- bij tijdelijke onderbrekingen;
- incidenten/calamiteiten;
- waarnemen van en reactie op afwijkingen van normale operationele condities.

Deze procedures/instructies zijn binnen de inrichting aanwezig en kunnen te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag worden getoond.

12.7

De vergunninghouder hanteert procedures voor:

- het in en uit bedrijf nemen;
- alle fasen van de normale bedrijfsvoering (inclusief testen, onderhoud en inspectie);
- waarnemen van en reactie op afwijkingen van normale operationele condities;
- productie tijdens onderhoud.

Deze procedures zijn binnen de inrichting aanwezig en kunnen te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag worden getoond.

12.8

De vergunninghouder hanteert procedures voor het aanbrengen van wijzigingen. In deze procedures zijn de volgende aspecten verzekerd:

- voor welke wijziging de procedure geldt;
- hoe de gevolgen voor de veiligheid worden geëvalueerd;
- hoe er gebruik wordt gemaakt van relevante gegevens over ongevallen en incidenten;
- hoe de documentatie wordt aangepast;
- hoe over wijzigingen met de uitvoerenden (medewerkers van de productie- en onderhoudsafdeling) wordt gecommuniceerd;
- hoe in training van medewerkers wordt voorzien;
- hoe de wijziging wordt gecontroleerd, d.w.z. hoe wordt nagegaan dat:
 1. de wijziging volgens de procedure is uitgevoerd;
 2. de gevolgen voor de veiligheid in kaart zijn gebracht;
 3. eventuele maatregelen zijn genomen;

4. de documentatie is aangepast;
5. over de wijzigingen met betrokken personeel is gecommuniceerd.

Deze procedures zijn binnen de inrichting aanwezig en kunnen te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag worden getoond.

12.9

De vergunninghouder legt de bevindingen van veranderingsmanagement aantoonbaar vast in een document. Dit document is binnen de inrichting aanwezig en kan te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag worden getoond.

12.10

De vergunninghouder hanteert procedures voor:

- de permanente systematische beoordeling van veiligheidsprestaties, gerelateerd aan de doelstellingen van het PBZO;
- de melding van en rapportage over storingen, incidenten en ongevallen;
- analyse/onderzoek en evaluatie van storingen, ongevallen en incidenten;
- de opvolging van het onderzoek (communicatie in de organisatie over het onderzoek en over de te treffen maatregelen);
- de systematische, periodieke evaluatie (audit) van het preventiebeleid en de mate waarin doelstellingen worden gerealiseerd;
- de systematische, periodieke evaluatie (audit) van het functioneren van het VBS.

De vergunninghouder legt de bevindingen vast in een document. Dit document en de procedures zijn binnen de inrichting aanwezig en kunnen te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag worden getoond.

12.11

De vergunninghouder draagt er zorg voor dat alle werkzaamheden, die nadelige gevolgen voor het milieu alsmede voor de veiligheid kunnen hebben, uitsluitend worden verricht door daartoe opgeleid en ter zake kundig personeel. Hiertoe :

- zijn de taken, verantwoordelijkheden en bevoegdheden van eigen personeel vastgelegd;
- is er een trainings- en opleidingsprogramma voor het eigen personeel. In dit trainings- en opleidingsprogramma is er ten minste aandacht besteed aan:
 1. beheersing van risico's van zware ongevallen;
 2. procesveiligheid;
 3. risico's van het vrijkomen van gevaarlijke stoffen;
 4. gevaarseigenschappen van processen.
- zijn er door de vergunninghouder de daartoe benodigde voorschriften en werkinstructies opgelegd aan derden;
- zijn er eisen gesteld aan de kennis en vaardigheden aan personeel van derden.

De bedrijfsleiding verleent voor werkzaamheden in situaties waarin bovenstaande voorschriften en/of instructies niet voorzien of waarbij daarvan moet worden afgeweken, schriftelijk toestemming.

13. GASDRUKREGEL- EN MEETSTATION

13.1

De uitvoering en opstelling van het gasdrukregel- en meetstation voldoet aan NEN 1059 inclusief wijzigingsbladen.

13.2

Binnen het gasdrukregel- en meetstation is een lekdetectiesysteem aanwezig, dat voorzien is van alarmeringen voor het geval er een lek gedetecteerd wordt.

13.3

Binnen het gasdrukregel- en meetstation en binnen een straal van 1 meter afstand van het gasdrukregel- en meetstation is roken en open vuur verboden en is het verboden brandbare materialen op te slaan. Het verbod is duidelijk zichtbaar aangegeven door middel van tekst of een symbool.

13.4

Werkzaamheden aan de installatie en het toezicht daarop worden uitsluitend uitgevoerd door volgens een geautoriseerde Veiligheidsinstructie Aardgas (VIAG) aangewezen, verantwoordelijke en bevoegde personen.

13.5

Er is een veiligheidsregister aanwezig dat in het station wordt bewaard dan wel in een centraal veiligheidsregister dat op het kantoor van de beheerder van het station wordt bewaard. In het veiligheidsregister zijn de volgende zaken opgenomen:

- een schema van de gasdrukregel- en meetinstallatie;
- een schema van de in- en uitgaande leidingen met hun afsluiters;
- essentiële gegevens omtrent de installatie, zoals maximale incidentele werkdruk, drukreductie en ontwerpcapaciteit.

14. GROOTSCHALIGE PROEVEN

14.1

Proeven en/of proefnemingen vinden slechts plaats wanneer zij de inzet van nieuwe stromen biomassa/afvalstoffen of ontwikkeling van emissiebestrijdingstechnieken, dan wel het verbeteren van de inzet van bestaande stromen biomassa/afvalstoffen of emissiebestrijdingstechnieken tot doel hebben.

14.2

Het verzoek om een proefproductie en/of proefneming uit te voeren wordt door de vergunninghouder ten minste acht weken tevoren schriftelijk ter goedkeuring voorgelegd aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

Het verzoek bevat ten minste een opgaaf of omschrijving van:

- de periode waarbinnen de proef wordt uitgevoerd;
- de plaats waar de proef wordt uitgevoerd;
- de verschillpunten ten opzichte van de normale situatie;
- de aard en de hoeveelheid grond- en hulpstoffen;
- de ontstane tussen- en eindproducten en afvalproducten alsmede hun fysische en toxische gegevens;
- de maatregelen, die de vergunninghouder treft ter voorkoming of beperking van de nadelige gevolgen voor de milieubelasting tijdens opstarten, de normale bedrijfsvoering en tijdens proefdraaien en bij schoonmaak- en herstelwerkzaamheden, alsmede storingen, die redelijkerwijs mogelijk zijn te achten;
- de aard en een schatting van de omvang van de te verwachten uitwerp van verontreinigende stoffen en van mogelijke geluidshinder, risico's voor de omgeving en de aspecten verkeer en energie;
- de te verwachten geuremissies.

Met de uitvoering van de proef mag worden aangevangen na schriftelijke goedkeuring van de directie Ruimte, Milieu en Water.

14.3

Van elke grootschalige proef wordt een evaluatierapport opgesteld. Dit rapport bevat ten minste:

- een schatting of berekening van ontstane milieueffecten zoals de emissies naar bodem, water en lucht, geuremissie alsmede ontstane afvalstoffen en energiegebruik;
- opgave van opgetreden storingen (oorzaak en gevolg);
- het tijdstip en de tijdsduur van de proef;
- een opgave van behaalde resultaten ingeval van een proefneming.

Het rapport wordt binnen 6 weken na het beëindigen van de proef ter informatie toegezonden aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

15. EVALUATIE PROGRAMMA MILIEU EFFECT RAPPORTAGE.

15.1

Ten behoeve van het door de provincie Zeeland op te stellen evaluatierapport naar aanleiding van de milieueffectrapportage, wordt binnen 1,5 jaar na het van kracht worden van deze vergunning een studie uitgevoerd naar de effecten van het meestoken van biomassa/afval.

Een hieraan ten grondslag liggend analyseprogramma wordt binnen 6 maanden na het van kracht worden van deze vergunning ter goedkeuring voorgelegd aan de directie Ruimte, Milieu en Water. Het analyseprogramma heeft minimaal betrekking op de volgende gegevens:

- emissies van NO_x, SO₂ en stof;
- emissies van fluor en chloor;
- emissies van kwik en overige zware metalen;
- effect van het meestoken van biomassa/afval op het rendement;
- effect op de hoeveelheid, afzet en kwaliteit van de reststoffen;
- effecten op de verkeerstromen;
- relatie tussen de hiervoor genoemde emissies en effecten en de in die periode toegepaste kolen en meegestookte biomassa/afvalstoffen.

In de rapportage wordt duidelijk aangegeven hoe de gegevens tot stand zijn gekomen en welke methoden hiervoor zijn gebruikt.

16. BRANDSTOFFEN EN MEE TE STOKEN BIOMASSA/AFVALSTOFFEN

16.1

De volgende stromen biomassa/afvalstoffen mogen worden meegestookt, mits voldaan wordt aan de acceptatiecriteria:

- slib dat vrijkomt bij de papierproductie uit pulp;
- cacaodoppen (sheanutsschroot);
- olijfpitten(pulp);
- citruspulppellets (druivenpulp);
- rijstviezen;
- vethoudend bentoniet;
- schoon hout;
- houtzaagsel;
- pellets of houtskool bestaande uit A- en B-hout;
- biologisch gedroogde plantstromen (Tunka e.d.);
- planten uit de bioteelt;
- plantaardig restafval (graszaadschoonsel, maïs);
- diermeel (zowel LRM als SRM) en diervet;
- energiepellets of subcoal uit papier en/of kunststof, textiel, hout;
- RDF en ONF;
- energierijke kunststof reststromen.

16.1.2

GFT en groenafval dat gecomposteerd kan worden, wordt alleen meegestookt indien door vergunninghouder aangetoond wordt dat dit in het kader van efficiënte en effectieve verwijdering van afvalstoffen doelmatig is.

16.1.3

De totale hoeveelheid van alle mee te stoken vaste biomassa/afvalstoffen bedraagt op jaarbasis niet meer dan 600 kton als ontvangen (as received). Het mengen van biomassa/afvalstoffen ten behoeve van het meestoken is toegestaan.

16.2

Het meestoken van ABI-slib, C-hout en afvalstoffen die op grond van de Wet milieubeheer als gevaarlijke afvalstoffen dienen te worden aangemerkt, is niet toegestaan.

Toelichting: Onder C-hout wordt verstaan: hout waarbij stoffen al dan niet onder druk zijn ingebracht om de duurzaamheid te verbeteren. Hieronder valt geïmpregneerd en gewolmaniseerd hout.

16.3

Indien het voornemen bestaat een niet in voorschrift 16.1 genoemde stroom biomassa/afvalstof mee te stoken, is dat uitsluitend toegestaan indien:

- er sprake is van een gelijkwaardig of milieuhygiënisch gezien betere situatie (CO₂-reductie ten opzichte van mogelijke andere gevolgen voor het milieu);
- het initiatief past binnen een effectieve en efficiënte landelijke afvalverwijderingsstructuur;
- aanvoer van elders aan de orde is, de CO₂-uitstoot als gevolg van ketenaspecten (voorbewerking, lokale verwerking, transport) in beschouwing worden genomen;
- er geen sprake is van grote nadelige gevolgen ten aanzien van het rendement van de energieopwekking.

Er wordt gehandeld conform bijlage 19 van de aanvraag. Daarnaast wordt tenminste acht weken voor de geplande 1^e aanvoer schriftelijk om toestemming gevraagd aan de directie Ruimte, Milieu en Water. Een aanvraag hiertoe is voorzien van minimaal de volgende informatie:

- de hoeveelheid en samenstelling alsmede de herkomst van de stof;
- de wijze van aanvoer;
- de wijze en plaats van opslag;
- de aard en omvang van de te verwachten uitworp van verontreinigende stoffen en van mogelijke hinder, risico's voor de omgeving en andere milieuaspecten tijdens de opslag;
- de resultaten uit het rekenmodel ten aanzien van de invloed op bodem- en vlieggas (ten aanzien van de afzetbaarheid) en emissies van zware metalen, HCl en HF (overeenkomstig paragraaf 2 van bijlage 19 van de aanvraag);
- een uitwerking van de hiervoor genoemde uitgangspunten;
- aanvullende gegevens die door de directie Ruimte, Milieu en Water redelijkerwijs noodzakelijk worden geacht.

16.4

Een in voorschrift 16.3 bedoelde biomassa/afvalstof wordt slechts meegestookt nadat hiervoor van de directie Ruimte, Milieu en Water goedkeuring is verkregen.

16.5

De gehalten aan kwik en kwikverbindingen in de mee te stoken schone biomassa/afvalstof bedragen gemiddeld op jaarbasis niet meer dan 0,15 mg/kg (as received). In het kader van de feitelijke acceptatie van de schone biomassa wordt het kwikgehalte op een representatieve wijze bepaald.

16.6

vervallen

16.7

Vergunninghouder hanteert ten behoeve van de acceptatie van biomassa en afvalstoffen de Bijlagen 8 en 19 van de aanvraag. Binnen 1 jaar na van kracht worden van deze vergunning wordt de uit deze bijlagen voortvloeiende acceptatieprocedure aangepast aan de hierna genoemde criteria uit "De verwerking verantwoord" en ter goedkeuring voorgelegd aan de directie Ruimte, Milieu en Water. Hierbij worden de volgende punten in de procedure nader uitgewerkt:

- eenduidige vastlegging van de acceptatiegrenswaarden, waaraan getoetst wordt;
- borging ten aanzien van de monsternamen bij de aanvoer van secundaire brandstoffen, met name van nieuwe leveranciers en indien eerder een overschrijding van de criteria is geconstateerd;
- duidelijkheid ten aanzien van mengen en samenvoegen;
- toetsing aan de negatieve lijsten;
- borging van de te gebruiken analysemethoden en laboratoria.

16.8

Wijzigingen in de bijlage 19 van de aanvraag worden, uiterlijk acht weken voor de geplande uitvoering, ter goedkeuring voorgelegd aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

16.9

Van elke partij geaccepteerde en meegestookte biomassa/afvalstof worden de volgende gegevens geregistreerd:

- a. datum aanlevering;
- b. naam en adres transporteur;
- c. plaats van herkomst;
- d. naam en adres ontdoener;
- e. hoeveelheid in tonnen;
- f. aard van de biomassa/afvalstof;
- g. de EURAL-code;
- h. het afvalstroomnummer ;
- i. stookwaarde in MJ/kg en chemische samenstelling wat betreft de volgende parameters chloor, zwavel, som zware metalen, cadmium + thallium, kwik en fluor.

Van geweigerde partijen worden de gegevens onder a tot en met g geregistreerd.

16.10

De gemiddelde stookwaarde van de brandstof steenkool mag per kalenderjaar de in de aanvraag genoemde 23 MJ/kg niet onderschrijden. Binnen 3 maanden na afloop van een kalenderjaar wordt de gemiddelde stookwaarde van de ingezette kolen van het afgelopen kalenderjaar gerapporteerd aan de directie Ruimte, Milieu en Water. Hierbij wordt een toelichting gegeven omtrent de vaststelling van de gemiddelde stookwaarde.

16.11

De gemiddelde stookwaarde van de vaste secundaire brandstoffen (biomassa en afvalstoffen) mag per kalenderjaar de in de aanvraag genoemde 11,8 MJ/kg niet onderschrijden. Binnen 3 maanden na afloop van een kalenderjaar wordt de gemiddelde stookwaarde van de ingezette biomassa en afvalstoffen van het afgelopen kalenderjaar gerapporteerd aan de directie Ruimte, Milieu en Water. Hierbij wordt een toelichting gegeven omtrent de vaststelling van de gemiddelde stookwaarde.

16.12

Indien het meestoken van biomassa/afvalstoffen de kwaliteit van de reststoffen (bodem- en vliegas, gips) zodanig beïnvloedt dat de afzet van deze reststoffen niet of niet voldoende meer is gewaarborgd (omdat niet voldaan wordt aan de gestelde eisen), dan wordt het meestoken van de betreffende biomassa/afvalstoffen gestaakt.

Stagnatie in de afvoer van de reststoffen wordt onmiddellijk gemeld aan de directie Ruimte, Milieu en Water. De in de aanvraag aangegeven maximale opslaghoeveelheden mogen niet worden overschreden.

16.13

De nominale verbrandingscapaciteit van de installatie is maximaal 98 ton/uur, gebaseerd op biomassa met een stookwaarde van 11,8 MJ/kg.

16.14

De vergunninghouder stelt een programma op waarin de kwaliteit van de kolen in relatie tot andere duurzaamheidsaspecten op een systematische wijze wordt beoordeeld. In het jaarlijks op te stellen MJV wordt verslag gedaan van deze beoordeling met daaraan gekoppeld een overzicht van acties die daaruit voortvloeien.

17. EMISSIE-EISEN TIJDENS MEEVERBRANDEN NIET-SCHONE BIOMASSA

17.1

Indien biomassa/afval wordt meegestookt die niet als schone biomassa is aan te merken, wordt tot 28 december 2005 voldaan aan de bepalingen zoals die in de Bijlage bij het Besluit verbranden afvalstoffen (Bva) zijn gevoegd.

Onder schone biomassa wordt verstaan:

Producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit landbouw- of bosbouw materiaal dat gebruikt kan worden als brandstof om de energetische inhoud ervan te benutten, alsmede de volgende als brandstof gebruikte afvalstoffen:

- plantaardige afvalstoffen uit de land- en tuinbouw;

- *plantaardige afvalstoffen van de voedingsindustrie;*
- *plantaardige afvalstoffen van ruwe pulpproductie en papierproductie uit pulp;*
- *kurk;*
- *houtafval, met uitzondering van houtafval dat ten gevolge van een behandeling met houtbeschermingsmiddelen of door het aanbrengen van een beschermingslaag gehalogeneerde organische verbindingen dan wel zware metalen kan bevatten, met inbegrip van in het bijzonder houtafval afkomstig van bouw- en sloopafval.*

Toelichting: per 28 december 2005 wordt het Bva rechtstreeks werkend voor de BS-12.

17.2

In tegenstelling tot hetgeen in voorschrift 1.8, B-tabel, van de Bijlage van het Bva is gesteld, bedraagt het gehalte aan kwik en kwikverbindingen in de mee te stoken niet-schone biomassa gemiddeld op jaarbasis niet meer dan 0,15 mg/kg (as received). In het kader van de feitelijke acceptatie van de niet-schone biomassa wordt het kwikgehalte op een representatieve wijze bepaald.

18. WINDTURBINES

18.1

Een windturbine voldoet aan de veiligheidseisen opgenomen in:

- a. de norm IEC 61400-2 "Safety requirements of small wind turbines", indien het beslagen rotoroppervlak kleiner is dan 40 m²;
- b. de norm NVN 11400-0 "Windturbines - Deel 0: Voorschriften voor typecertificatie - Technische eisen", indien het beslagen rotoroppervlak 40 m² of groter is.

Een windturbine voldoet in elk geval aan de normen als bedoeld onder a en b, indien voor deze voorziening een certificaat is afgegeven door een certificerende instantie waaruit blijkt dat de voorziening voldoet aan deze regels. De certificerende instantie is geaccrediteerd voor het afgeven van certificaten, volgens de normen als bedoeld onder a en b, bij de Raad voor Accreditatie of bij een accreditende instantie die erkend is door een andere staat, aangesloten bij de Multilateral Agreement on European Accreditation of Certification.

18.2

Lichtschittering wordt zoveel mogelijk voorkomen of beperkt door toepassing van lichtabsorberende materialen of coatinglagen op de betreffende onderdelen. Het meten van reflectiewaarden vindt plaats volgens de internationale richtlijn ISO 2813, tweede editie 1978 "Paints and varnishes measurement of specular gloss of non metallic paint films at 20°, 60° and 85°" of een daaraan ten minste gelijkwaardige meetmethode.

18.3

Een windturbine wordt ten minste eenmaal per jaar beoordeeld op de noodzakelijke beveiligingen, onderhoud en reparaties door een deskundige met aantoonbare vakbekwaamheid op het gebied van windturbines.

18.4

Indien wordt geconstateerd of indien het redelijk vermoeden bestaat dat een onderdeel of onderdelen van de windturbine een gebrek vertoont of gebreken vertonen, waardoor de veiligheid voor de omgeving in het geding is, wordt de windturbine onmiddellijk buiten bedrijf gesteld en het bevoegd gezag daaromtrent geïnformeerd. De windturbine wordt eerst weer in bedrijf genomen nadat alle defecte onderdelen zijn gerepareerd of zijn vervangen.

18.5

Indien een windturbine als gevolg van het in werking treden van een beveiliging buiten bedrijf is gesteld, wordt deze pas weer in werking gesteld nadat de oorzaak van het buiten werking stellen is opgeheven.

18.6

Een windturbine wordt niet in werking gesteld als zich een zodanige ijslaag op de rotorbladen heeft afgezet dat door loslatende ijsscherven de veiligheid voor de omgeving in het geding is.

19. AFVALSTOFFEN

19.1

De opslag van afvalstoffen is toegestaan voor een termijn van ten hoogste drie jaar.

19.2

Stukgoederen of gecompartmenteerde eenheden afvalstoffen zijn gewaarmerkt. Maandelijks wordt door het bedrijf een voorraadadministratie vastgesteld en geregistreerd en op tekening is aangegeven.

19.3

In geval van bulkopslag van afvalstoffen wordt door de vergunninghouder

- maandelijks een voorraadinventarisatie vastgesteld en geregistreerd en op tekening aangegeven;
- de opgeslagen hoeveelheid gewaarmerkt.

19.4

De vergunninghouder zorgt ervoor dat ten minste eenzelfde hoeveelheid bulk, binnen 3 jaar, van de inrichting is verwijderd, als in die periode is aangevoerd. Dit geldt ook voor afvalstoffen die bij het in werking treden van deze vergunning reeds aanwezig zijn.

19.5

Indien de afzet van de opgeslagen afvalstoffen stagneert geeft de vergunninghouder dit onverwijld schriftelijk te kennen aan het bevoegd gezag. Deze mededeling bevat gegevens over de oorzaak van de (verwachte) tijdsduur en de stagnatie, alsmede de maatregelen die worden genomen om de stagnatie op te heffen, respectievelijk in de toekomst te voorkomen.

Toelichting:

- Onder een gecompartmenteerde eenheid wordt verstaan, een eenheid afvalstoffen die is opgeslagen binnen een fysieke afscheiding bestaande uit keerwanden, die van een onderscheidend waarmerk is voorzien.
- Stukgoederen zijn losse eenheden, zoals vaten, containers, etc., die afzonderlijk en als zodanig gewaarmerkt kunnen worden.
- Bulkgoederen zijn los gestorte hoeveelheden afvalstoffen, welke naar onderscheidende soort stof worden aangeduid.

Mededelingen

1. Beroep

Wij herinneren belanghebbenden, voor zover nodig, aan het bepaalde in artikel 20.1 van de Wet milieu-beheer en artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht, op grond waarvan gedurende zes weken vanaf de dag na de dag waarop een exemplaar van de beschikking ter inzage is gelegd, beroep kan worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Kneuterdijk 22, 2514 EN 's-Gravenhage. Het beroepschrift moet in tweevoud worden ingediend.

Indien tegen dit besluit beroep wordt ingesteld kan overeenkomstig het bepaalde in artikel 36 van de Wet op de Raad van State en artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening worden ingediend. Dit verzoek moet worden gericht aan de voorzitter van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, Kneuterdijk 22, 2514 EN, 's-Gravenhage.

2. Een afschrift van dit besluit is toegezonden aan:

1. VROM-Inspectie Regio Zuid-West;
2. Rijkswaterstaat Directie Zeeland;
3. Het college van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Borsele;
4. De Commissie voor de Milieueffectrapportage;
5. De Directeur Afvalstoffen van het ministerie van VROM;
6. Degenen die gereageerd hebben op het milieueffectrapport;
7. Degenen die bedenkingen en adviezen hebben ingebracht naar aanleiding van de ontwerp-beschikking .